Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS SJETTE DIREKTIV

af 17. maj 1977

om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag

(77/388/EØF)

(EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets ellevte direktiv af 26. marts 1980 (80/368/EØF)	L 90	41	3.4.1980
►**M2**	Rådets tiende direktiv af 31. juli 1984 (84/386/EØF)	L 208	58	3.8.1984
►**M3**	Rådets attende direktiv af 18. juli 1989 (89/465/EØF)	L 226	21	3.8.1989
►**M4**	Rådets direktiv af 16. december 1991 (91/680/EØF)	L 376	1	31.12.1991
►**M5**	Rådets direktiv 92/77/EØF af 19. oktober 1992	L 316	1	31.10.1992
►**M6**	Rådets direktiv 92/111/EØF af 14. december 1992	L 384	47	30.12.1992
►**M7**	Rådets direktiv 94/4/EF af 14. februar 1994	L 60	14	3.3.1994
►**M8**	Rådets direktiv 94/5/EF af 14. februar 1994	L 60	16	3.3.1994
►**M9**	Rådets direktiv 94/76/EF af 22. december 1994	L 365	53	31.12.1994
►**M10**	Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995	L 102	18	5.5.1995
►**M11**	Rådets direktiv 96/42/EF af 25. juni 1996	L 170	34	9.7.1996
►**M12**	Rådets direktiv 96/95/EF af 20. december 1996	L 338	89	28.12.1996
►**M13**	Rådets direktiv 98/80/EF af 12. oktober 1998	L 281	31	17.10.1998
►**M14**	Rådets direktiv 1999/49/EF af 25. maj 1999	L 139	27	2.6.1999
►**M15**	Rådets direktiv 1999/59/EF af 17. juni 1999	L 162	63	26.6.1999
►**M16**	Rådets direktiv 1999/85/EF af 22. oktober 1999	L 277	34	28.10.1999
►**M17**	Rådets direktiv 2000/17/EF af 30. marts 2000	L 84	24	5.4.2000
►**M18**	Rådets direktiv 2000/65/EF af 17. oktober 2000	L 269	44	21.10.2000
►**M19**	Rådets direktiv ►**C3** 2001/4/EF ◄ af 19. januar 2001	L 22	17	24.1.2001
►**M20**	Rådets direktiv 2001/115/EF af 20. december 2001	L 15	24	17.1.2002
►**M21**	Rådets direktiv 2002/38/EF af 7. maj 2002	L 128	41	15.5.2002
►**M22**	►**C4** Rådets direktiv 2002/93/EF ◄ af 3. december 2002	L 331	27	7.12.2002
►**M23**	Rådets direktiv 2003/92/EF af 7. oktober 2003	L 260	8	11.10.2003
►**M24**	Rådets direktiv 2004/15/EF af 10. februar 2004	L 52	61	21.2.2004

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal	L 302	23	15.11.1985

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 272 af 17.9.1992, s. 72 (91/680/EØF)

►**C2** Berigtigelse, EFT L 197 af 6.8.1993, s. 57 (92/111/EØF)

►**C3** Berigtigelse, EFT L 26 af 27.1.2001, s. 40 (2001/4/EF)

►**C4** Berigtigelse, EFT L 18 af 23.1.2003, s. 55 (2002/93/EF)

NB: I denne konsoliderede udgave forekommer henvisninger til den europæiske regningsenhed og/eller ecuen. Begge skal fra den 1. januar 1999 forstås som henvisninger til euroen — Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

▼B

RÅDETS SJETTE DIREKTIV

af 17. maj 1977

om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag

(77/388/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99 og 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

Samtlige medlemsstater har indført et merværdiafgiftssystem i overensstemmelse med Rådets første og andet direktiv af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter ([3]);

i medfør af afgørelse af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter ([4]) skal Fællesskabernes budget, med forbehold af andre indtægter, finansieres fuldtud af Fællesskabets egne indtægter; disse indtægter omfatter blandt andet indtægter, som hidrører fra merværdiafgiften, og som opnås ved anvendelse af en fælles sats på et beregningsgrundlag, der fastsættes på samme måde og efter fællesskabsregler;

den faktiske gennemførelse af den frie bevægelighed for personer, goder, tjenesteydelser og kapital samt den økonomiske sammenhæng i Fællesskabet bør fortsættes;

der bør tages hensyn til den målsætning, som går ud på ophævelse af afgifter ved indførsel og afgiftsgodtgørelser ved udførsel i samhandelen mellem medlemsstaterne, og det bør sikres, at det fælles system for omsætningsafgifter er neutralt med hensyn til godernes og tjenesteydelsernes oprindelse, for at der med tiden kan skabes et fælles marked med en sund konkurrence og med typiske træk svarende til dem, der karakteriserer et virkeligt hjemmemarked;

begrebet afgiftspligtig person skal præciseres, idet der, med henblik på at sikre, at afgiften bliver mere neutral, gives medlemsstaterne mulighed for heri at indbefatte visse lejlighedsvise transaktioner;

da begrebet afgiftspligtig transaktion har givet anledning til vanskeligheder, navnlig med hensyn til transaktioner, der sidestilles med afgiftspligtige transaktioner, har det vist sig nødvendigt at præcisere disse begreber;

fastsættelsen af stedet for afgiftspligtige transaktioner har medført kompetencekonflikter mellem medlemsstaterne, navnlig med hensyn til levering af et gode med montering og levering af tjenesteydelser; selv om stedet for levering af en tjenesteydelse principielt bør fastsættes som det sted, hvor den, der yder tjenesten, har etableret hjemstedet for sin erhvervsmæssige virksomhed, bør dette sted dog fastsættes som aftagerens land, navnlig for visse tjenesteydelser, der leveres mellem afgiftspligtige personer, hvis omkostninger indgår i godernes pris;

([1]) EFT nr. C 40 af 8. 4. 1974, s. 25.
([2]) EFT nr. C 139 af 12. 11. 1974, s. 15.
([3]) EFT nr. 71 af 14. 4. 1967, s. 1301/67.
([4]) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 19.

▼B

begreberne afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald bør harmoniseres, for at iværksættelsen og de senere ændringer af fællesskabssatsen får virkning fra samme dato i samtlige medlemsstater;

beskatningsgrundlaget bør harmoniseres, for at anvendelsen af fællesskabssatsen på afgiftspligtige transaktioner fører til sammenlignelige resultater i samtlige medlemsstater;

de satser, der skal anvendes af medlemsstaterne, bør åbne mulighed for normalt fradrag af afgiften i tidligere omsætningsled;

der bør udarbejdes en fælles liste over fritagelser med henblik på en sammenlignelig opkrævning af de egne indtægter i samtlige medlemsstater;

fradragsordningen bør harmoniseres i det omfang, den har indvirkning på opkrævningens virkelige størrelse, og beregningen af pro rata-satsen for fradraget bør foretages på ensartet måde i samtlige medlemsstater;

det bør nærmere angives, hvem der er betalingspligtige personer, navnlig for så vidt angår visse tjenesteydelser, hvor yderen er etableret i udlandet;

de betalingspligtige personers forpligtelser bør så vidt muligt harmoniseres for at sikre et minimum af garanti med hensyn til ensartet opkrævning af afgiften i samtlige medlemsstater; de betalingspligtige personer bør især regelmæssigt angive det samlede beløb for deres transaktioner, både i tidligere og senere led, når dette forekommer nødvendigt af hensyn til konstateringen af og kontrollen med beregningsgrundlaget for de egne indtægter;

de forskellige eksisterende særordninger bør harmoniseres; for så vidt angår mindre virksomheder bør der dog gives medlemsstaterne mulighed for at opretholde deres særordninger i overensstemmelse med fælles bestemmelser med henblik på en bredere harmonisering; for så vidt angår landbrugere bør der gives medlemsstaterne mulighed for at anvende en særordning, der omfatter en standardgodtgørelse af merværdiafgiften i et tidligere led til landbrugere, som ikke omfattes af den almindelige ordning; hovedprincipperne for en sådan ordning bør fastsættes, og der bør vedtages en fælles metode for fastsættelse af disse landbrugeres merværdi til brug ved opkrævningen af de egne indtægter;

der bør sikres en samordnet anvendelse af bestemmelserne i dette direktiv, og med henblik herpå er det uomgængeligt nødvendigt at vedtage en fællesskabsprocedure for samråd; nedsættelse af et udvalg vedrørende merværdiafgift vil gøre det muligt at tilrettelægge et nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område;

inden for visse grænser og på visse betingelser bør medlemsstaterne kunne indføre eller opretholde særlige foranstaltninger, der fraviger dette direktiv, for at forenkle afgiftens opkrævning eller undgå visse former for svig og unddragelse;

det kan vise sig hensigtsmæssigt at tillade medlemsstaterne at indgå aftaler, som kan indeholde fravigelser fra dette direktiv, med tredjelande eller med internationale organer;

det er uomgængeligt nødvendigt at fastsætte en overgangsperiode, der gør det muligt gradvist at tilpasse de nationale lovgivninger på de pågældende områder —

▼B

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV

AFSNIT I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Medlemsstaterne tilpasser deres nugældende ordning for merværdiafgift til bestemmelserne i de følgende artikler.

De vedtager de nødvendige administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser, for at deres således tilpassede ordning kan træde i kraft snarest muligt og senest den 1. januar 1978.

AFSNIT II

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 2

Merværdiafgift pålægges:

1. Levering af goder og tjenesteydelser, som mod vederlag foretages i indlandet af en afgiftspligtig person, der optræder i denne egenskab.
2. Indførsel af goder.

AFSNIT III

TERRITORIAL AFGRÆNSNING

▼M4

Artikel 3

1. I dette direktiv forstås ved

— »en medlemsstats område«: et lands indland som defineret for hver enkelt medlemsstat i stk. 2 og 3

— »Fællesskabet« og »Fællesskabets område«: medlemsstaternes indland som defineret for hver enkelt medlemsstat i stk. 2 og 3

— »tredjelands område« og »tredjeland«: ethvert område, der ikke indgår i de områder, der i stk. 2 og 3 er defineret som en medlemsstats indland.

2. Ved anvendelsen af dette direktiv forstås ved »indland«: anvendelsesområdet for Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, således som dette for hver medlemsstats vedkommende er fastlagt i artikel 227.

3. Følgende nationale områder omfattes ikke af udtrykket indland:

— Forbundsrepublikken Tyskland:
øen Helgoland,
området Büsingen

— Kongeriget Spanien:
Ceuta,
Melilla

— Den Italienske Republik:
Livigno,
Campione d'Italia,
Luganosøens nationale farvand.

Følgende nationale områder omfattes heller ikke af udtrykket indland:

— Kongeriget Spanien:
De Kanariske Øer

— Den Franske Republik:
De Oversøiske Departementer

— Den Hellenske Republik:
Άγιο Όρος.

▼M6

4. Uanset stk. 1 betragtes Fyrstendømmet Monaco og Isle of Man ved anvendelsen af dette direktiv ikke som tredjelandsområder under hensyntagen til de konventioner og traktater, som de har indgået med henholdsvis Den Franske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at transaktioner, der foretages fra eller til:

— Fyrstendømmet Monaco, behandles som transaktioner, der foretages fra eller til Den Franske Republik

— Isle of Man, behandles som transaktioner, der foretages fra eller til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

▼M4

5. Finder Kommissionen, at bestemmelserne i stk. 3 og 4 ikke længere er berettigede, navnlig i henseende til konkurrenceneutralitet eller egne indtægter, forelægger den Rådet egnede forslag.

▼B

AFSNIT IV

AFGIFTSPLIGTIGE PERSONER

Artikel 4

1. Som afgiftspligtig person anses enhver, der selvstændigt og uanset stedet udøver en af de i stk. 2 nævnte former for økonomisk virksomhed uanset formålet med eller resultatet af den pågældende virksomhed.

2. De former for økonomisk virksomhed, der er omhandlet i stk. 1, er alle former for virksomhed som producent, handlende eller tjenesteyder, herunder minedrift og landbrug, samt virksomhed inden for liberale og dermed sidestillede erhverv. Som økonomisk virksomhed anses blandt andet transaktioner, der omfatter udnyttelse af materielle eller immaterielle goder med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter.

3. Medlemsstaterne kan som afgiftspligtig person ligeledes anse enhver, der lejlighedsvis udfører en transaktion henhørende under de i stk. 2 omhandlede former for virksomhed og især en enkelt af følgende transaktioner:

a) levering af en bygning eller en del af en bygning med tilhørende jord inden første indflytning; medlemsstaterne kan fastlægge de nærmere betingelser for anvendelsen af dette kriterium på ombygninger og definere begrebet »tilhørende jord«;

   medlemsstaterne kan anvende andre kriterier end første indflytning, således perioden mellem dagen for bygningens færdiggørelse og dagen for første levering, eller perioden mellem dagen for første indflytning og dagen for senere levering, såfremt disse perioder ikke overstiger henholdsvis fem og to år;

   ved »bygning« forstås enhver grundfast konstruktion;

b) levering af en byggegrund;

   ved »byggegrunde« forstås grunde, hvad enten de er byggemodnet eller ikke, når de af medlemsstaterne betragtes som sådanne.

4. Ved udtrykket »selvstændigt«, som er anvendt i stk. 1, undtages fra beskatningen lønmodtagere og andre personer, for så vidt de er forpligtede over for deres arbejdsgiver ved en arbejdskontrakt eller ved et andet retligt forhold, som skaber et arbejdstager-arbejdsgiverforhold med hensyn til arbejds- og aflønningsvilkår og arbejdsgiverens ansvar.

Med forbehold af det i artikel 29 nævnte samråd har de enkelte medlemsstater mulighed for at betragte personer, som er etableret i indlandet, og som i retlig forstand er selvstændige, men som finansielt, økonomisk og organisatorisk er nært knyttet til hinanden, som én enkelt afgiftspligtig person.

▼B

5. Stater, regioner, amter, kommuner og andre offentligretlige organer anses ikke som afgiftspligtige personer for så vidt angår virksomhed eller transaktioner, som de udøver eller foretager i deres egenskab af offentlig myndighed, også selv om de i forbindelse med denne virksomhed eller disse transaktioner modtager gebyrer, afgifter, bidrag eller vederlag.

Når de udøver sådanne former for virksomhed eller foretager sådanne transaktioner, skal de dog betragtes som afgiftspligtige personer for så vidt angår disse former for virksomhed eller disse transaktioner, såfremt deres fritagelse for afgiftspligten ville føre til konkurrenceforvridning af en vis betydning.

Under alle omstændigheder anses de ovennævnte organer som afgiftspligtige personer for så vidt angår de i bilag D opregnede former for virksomhed, medmindre den udøvede virksomhed er ubetydelig.

Medlemsstaterne kan anse den virksomhed, som udøves af ovennævnte organer, og som er fritaget for afgift i henhold til artikel 13 eller 28, som virksomhed udøvet i egenskab af offentlig myndighed.

AFSNIT V

AFGIFTSPLIGTIGE TRANSAKTIONER

Artikel 5

Levering af goder

1. Ved »levering af et gode« forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode.

2. Elektricitet, gas, varme, kulde og lignende anses som materielle goder.

3. Medlemsstaterne kan anse følgende som materielle goder:

a) bestemte rettigheder over fast ejendom;

b) tinglige rettigheder, som giver indehaveren heraf brugsret til en fast ejendom;

c) andele og aktier, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller brugerover en fast ejendom eller en del af en fast ejendom.

4. Som levering i henhold til stk. 1 anses endvidere:

a) overgang af ejendomsretten til et gode mod betaling af en erstatningsydelse, i henhold til pålæg fra det offentlige eller på dettes vegne eller ifølge lov;

b) faktisk overdragelse af et gode i henhold til en kontrakt, som vedrører udlejning af et gode for et bestemt tidsrum eller salg af et gode på afbetaling, med den klausul, at ejendomsretten under normale forhold erhverves senest ved betaling af det sidste afdrag;

c) overdragelse af et gode i henhold til en kommissionsaftale med henblik på køb eller salg.

▼M10

5. Medlemsstaterne kan anse aflevering af visse byggearbejder som levering i henhold til stk. 1.

▼B

6. Med levering mod vederlag sidestilles det forhold, at en afgiftspligtig person fra sin egen virksomhed udtager et gode, som han anvender til privat brug for sig selv eller for sit personale, eller som han overdrager vederlagsfrit, eller i øvrigt benytter til et virksomheden uvedkommende formål, såfremt dette gode eller de bestanddele, det er sammensat af, har givet ret til fuldt eller delvis fradrag af merværdiafgiften. Udtagelse af goder til virksomhedens eget brug i form af gaver af ringe værdi og vareprøver omfattes dog ikke af denne bestemmelse.

▼B

7. Medlemsstaterne kan sidestille følgende med levering mod vederlag;

a) en afgiftspligtig persons udtagelse til brug for sin virksomhed af et gode som er frembragt, udført, udvundet, bearbejdet, indkøbt eller indført inden for rammerne af virksomhedsudøvelsen, når erhvervelsen af et sådant gode hos en anden afgiftspligtig person ikke ville give ham ret til fuldt fradrag af merværdiafgiften;

b) en afgiftspligtig persons udtagelse af et gode til en ikke afgiftspligtig form for virksomhed, såfremt dette gode har givet ret til fuldt eller delvis fradrag af merværdiafgiften på tidspunktet for erhvervelsen eller for udtagelsen i henhold til litra a);

c) bortset fra de i stk. 8 omhandlede tilfælde, det forhold, at en afgiftspligtig person eller personer, som indtræder i hans rettigheder, når han ophører med sin afgiftspligtige økonomiske virksomhed ligger inde med goder, såfremt disse goder har givet ret til fuldt eller delvis fradrag af merværdiafgiften ved erhvervelsen eller ved udtagelsen i henhold til litra a).

8. Medlemsstaterne kan anlægge den betragtning, at der, ved hel eller delvis overdragelse af en samlet formuemasse, mod eller uden vederlag, eller i form af indskud i et selskab, ikke er sket nogen levering af goder, og at modtageren træder i overdragerens sted. Medlemsstaterne kan i givet fald træffe de nødvendige forholdsregler for at undgå konkurrencefordrejning, når modtageren ikke er en fuldt afgiftspligtig person.

Artikel 6

Tjenesteydelser

1. Ved »tjenesteydelse« forstås enhver transaktion, der ikke er en levering af et gode i henhold til artikel 5.

En sådan transaktion kan blandt andet gå ud på:

— overdragelsen af et immaterielt formuegode, uanset om fordringen på godet er skriftlig eller ikke;

— en forpligtelse til at undlade noget eller til at tåle en handling eller en tilstand;

— udførelsen af en tjenesteydelse i henhold til et pålæg fra det offentlige eller på dettes vegne eller ifølge lov.

2. Følgende sidestilles med tjenesteydelser mod vederlag:

a) anvendelsen af et gode, der er bestemt for virksomheden, til privat brug for den afgiftspligtige person selv eller for hans personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål, såfremt dette gode har givet ret til fuldt eller delvis fradrag af merværdiafgiften;

b) vederlagsfri tjenesteydelser, som af den afgiftspligtige person udføres til eget brug eller til brug for hans personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål.

Medlemsstaterne kan fravige bestemmelserne i dette stykke, såfremt en sådan undtagelse ikke giver anledning til konkurrencefordrejning.

3. Med henblik på at modvirke konkurrencefordrejning kan medlemsstaterne, med forbehold af det i artikel 29 nævnte samråd, med tjenesteydelser mod vederlag sidestille tjenesteydelser, som af en afgiftspligtig person udføres til brug for dennes virksomhed, såfremt en anden afgiftspligtig persons udførelse af en sådan tjenesteydelse ikke ville give ham ret til fuldt fradrag af merværdiafgiften.

4. Når en afgiftspligtig person, som handler i eget navn, men for tredjemands regning, optræder som formidler i forbindelse med en tjenesteydelse, anses han for selv at have modtaget og leveret den pågældende tjenesteydelse.

5. Artikel 5, stk. 8, finder tilsvarende anvendelse på tjenesteydelser.

▼M4

Artikel 7

Indførsel

1. Ved »indførsel af et gode« forstås:

a) ankomst til Fællesskabet at et gode, der ikke opfylder betingelserne i artikel 9 og 10 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, eller af et gode henhørende under Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, som ikke er i fri omsætning

▼M6

b) et godes ankomst til Fællesskabet fra et tredjelandsområde, bortset fra et gode nævnt under litra a).

▼M4

2. Indførslen af et gode sker i den medlemsstat, på hvis område godet befinder sig, når det ankommer til Fællesskabet.

3. Uanset stk. 2 sker indførsel af et i stk. 1, litra a), omhandlet gode, såfremt dette gode efter sin ankomst til Fællesskabet henføres under en af de i artikel 16, stk. 1, punkt B ►M6 litra a), b), c) og d) ◄, nævnte ordninger, under en ordning vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel eller en ordning vedrørende ekstern forsendelse, i den medlemsstat, på hvis område godet ophører med at være dækket af disse ordninger.

▼M6

Såfremt et i stk. 1, litra b), omhandlet gode efter sin ankomst til Fællesskabet henføres under en af de i artikel 33a, stk. 1, litra b) eller c), omhandlede ordninger, sker indførslen af godet i den medlemsstat, på hvis område godet ophører med at være dækket af disse ordninger.

▼B

AFSNIT VI

STEDET FOR AFGIFTSPLIGTIGE TRANSAKTIONER

Artikel 8

Levering af goder

1. Ved et godes leveringssted forstås:

a) i tilfælde, hvor godet forsendes eller transporteres af leverandøren, af erhververen eller af tredjemand: det sted, hvor godet befinder sig på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten til erhververen påbegyndes; når godet af leverandøren eller for hans regning skal installeres eller monteres, med eller uden prøvekørsel, anses leveringsstedet at være det sted, hvor installeringen eller monteringen foretages; såfremt installeringen eller monteringen udføres ►M4 i en anden medlemsstat ◄ end leverandørens, træffer ►M4 den medlemsstat, hvor installeringen eller monteringen foretages ◄, de nødvendige foranstaltninger for at undgå dobbelt beskatning i denne stat;

b) i tilfælde, hvor godet ikke forsendes eller transporteres: det sted, hvor godet befinder sig på tidspunktet for leveringen.

▼M6

c) i tilfælde, hvor leveringen af goder sker på et skib, et fly eller et tog, og under den del af en personbefordring, som finder sted inden for Fællesskabet: afgangsstedet for personbefordringen.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse forstås ved:

— »den del af en personbefordring, som finder sted inden for Fællesskabet«, den del af en befordring, som foretages uden ophold uden for Fællesskabet, mellem afgangsstedet og ankomststedet for personbefordringen

— »afgangssted for en personbefordring« det første sted, hvor der optages passagerer inden for Fællesskabet, eventuelt efter ophold uden for Fællesskabet

▼M6

— »ankomststed for en personbefordring« det sidste sted inden for Fællesskabet, hvor der sættes passagerer af, som er optaget inden for Fællesskabet, eventuelt inden ophold uden for Fællesskabet.

I tilfælde af tilbagebefordring anses tilbagebefordringen for en separat befordring.

▼M23

d) i tilfælde, hvor der leveres gas gennem distributionssystemet for naturgas, eller hvor der leveres elektricitet til en afgiftspligtig forhandler: det sted, hvor den pågældende afgiftspligtige forhandler har etableret sin virksomhed eller har et fast driftssted, som får gassen eller elektriciteten leveret, eller, hvis et sådant virksomhedssted eller fast driftssted ikke findes, det sted, hvor han har sin faste adresse eller sædvanligvis er bosat.

En afgiftspligtig forhandler i henhold til denne bestemmelse er en afgiftspligtig person, hvis hovedbeskæftigelse i forbindelse med køb af gas og elektricitet er at videresælge disse produkter, og hvis eget forbrug af disse produkter er af uvæsentligt omfang.

e) i tilfælde, hvor der leveres gas gennem distributionssystemet for naturgas, eller hvor der leveres elektricitet, hvis en sådan levering ikke er omfattet af litra d): det sted, hvor kunden rent faktisk forbruger varen. Hvis hele eller en del af varen faktisk ikke forbruges af kunden, skønnes disse ikke-forbrugte varer at være anvendt og forbrugt det sted, hvor han har etableret sin virksomhed eller har et fast driftssted, hvortil varen er leveret. Hvis et sådant virksomhedssted eller fast driftssted ikke findes, skønnes han at have anvendt og forbrugt varen det sted, hvor han har sin faste adresse eller sædvanligvis er bosat.

▼M6

Kommissionen forelægger senest den 30. juni 1993 Rådet en rapport, i givet fald ledsaget af passende forslag om beskatningsstedet for levering af goder, der er beregnet til forbrug om bord, og for tjenesteydelser, herunder servering af mad og drikkevarer, der præsteres over for passagerer på et skib, et fly eller et tog.

Rådet træffer efter høring af Europa-Parlamentet afgørelse om Kommissionens forslag med enstemmighed inden den 31. december 1993.

Medlemsstaterne kan indtil den 31. december 1993 fritage eller fortsætte med at fritage levering af goder, der er beregnet til forbrug om bord, og hvis beskatningssted fastsættes i henhold til ovennævnte bestemmelser, med ret til fradrag af moms, der er betalt i et tidligere led.

▼M4

2. Uanset stk. 1, litra a), anses stedet for en levering foretaget af en importør som fastlagt i ►M18 artikel 21, stk. 4, ◄ samt stedet for eventuelle efterfølgende leveringer for at ligge i indførselsmedlemsstaten, såfremt stedet, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes, ligger på et tredjelands område.

▼B

Artikel 9

Tjenesteydelser

(SIC! 1.) Ved leveringsstedet for en tjenesteydelse forstås det sted, hvor den, der yder tjenesten, har etableret enten hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, hvorfra tjenesteydelsen leveres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et sådant fast forretningssted hans bopæl eller hans sædvanlige opholdssted.

2. Dog gælder følgende:

a) leveringsstedet for tjenesteydelser vedrørende fast ejendom, herunder ydelser fra ejendomsmæglere, ejendomshandlere og sagkyndige, samt ydelser vedrørende forberedelse eller samordning af byggearbejder, således ydelser fra arkitekter og tilsynsførende, er det sted, hvor ejendommen er beliggende;

▼B

b) leveringsstedet for transportydelser er det sted, hvor transporten finder sted, idet der tages hensyn til tilbagelagte strækninger;

c) leveringsstedet for tjenesteydelser i forbindelse med

— virksomhed inden for kulturel aktivitet, kunst, sport, videnskab, undervisning og underholdning eller lignende, herunder ydelser som organisator af sådan virksomhed samt i givet fald tjenesteydelser knyttet til disse former for virksomhed,

— virksomhed knyttet til transport, såsom lastning, losning, omladning og lignende virksomhed,

— sagkyndig vurdering af løsøregenstande,

— arbejde udført på løsøregenstande,

er det sted, hvor disse tjenesteydelser faktisk udføres.

▼M2

▼B

e) leveringsstedet for følgende tjenesteydelser, som præsteres for aftagere, der er etableret uden for Fællesskabet, eller for afgiftspligtige personer, som er etableret i Fællesskabet, men uden for yderens land, er det sted, hvor aftageren har etableret enten hjemstedet for sin erhvervsmæssige virksomhed eller et fast forretningssted, til hvilket tjenesteydelsen præsteres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et sådant forretningsstedhansbopæl (SIC! forretningssted, hans bopæl) eller hans sædvanlige opholdssted:

— hel eller delvis overdragelse af ophavsretten, patentrettigheder, licensrettigheder, retten til varemærker, fællesmærker og mønstre og af andre lignende rettigheder,

— reklamevirksomhed,

— ydelser fra rådgivningsvirksomheder, ingeniører, projekteringsvirksomheder, advokater og revisorer, samt andre lignende ydelser tillige med databehandling og meddelelse af oplysninger,

— forpligtelser til helt eller delvis at undlade udøvelse af en erhvervsmæssig virksomhed eller brug af en af de i dette litra omhandlede rettigheder,

— bank-, finansierings- og forsikringstransaktioner, herunder genforsikring, med undtagelse af udlejning af bankbokse,

— virksomhed som vikarbureau,

— tjenesteydelser, der udføres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, såfremt deres virksomhed vedrører levering af sådanne ydelser som omhandlet i dette litra.

▼M2

— udlejning af løsøregenstande med undtagelse af transportmidler af enhver art ►M15 , ◄

▼M23

— adgang til samt transport eller transmission gennem distributionssystemer for naturgas og elektricitet og andre direkte forbundne tjenester,

▼M15

— teletjenester. Ved teletjenester forstås tjenesteydelser, hvis formål er transmission, udsendelse eller modtagelse af signaler, skrift, billeder og lyd eller alle andre informationer, ved hjælp af trådforbindelse eller radiobølger eller ved optiske eller andre elektromagnetiske medier, herunder også den hermed forbundne overdragelse af retten til at benytte adgangen til transmission, udsendelse eller modtagelse. Teletjenester som defineret i denne bestemmelse omfatter også formidling af adgang til globale informationsnet ►M21 , ◄

▼M21

— radio- og tv-spredningstjenester,

— elektronisk leverede tjenesteydelser, bl.a. som anført i bilag L.

f) det sted, hvor de i det sidste led af litra e) anførte tjenesteydelser leveres, er, når de præsteres til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret, har bopæl eller normalt er bosiddende i en medlemsstat, af en afgiftspligtig person, der har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra tjenesteydelserne

▼M21

leveres, uden for Fællesskabet, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et fast forretningssted har sin bopæl eller normalt er bosiddende uden for Fællesskabet, det sted, hvor den ikke-afgiftspligtige person er etableret, har sin bopæl eller normalt er bosiddende.

3. Med henblik på at undgå dobbelt påligning af afgifter, ikke-påligning af sådanne eller konkurrencefordrejning kan medlemsstaterne med hensyn til tjenesteydelser i henhold til stk. 2, litra e), med undtagelse af de tjenesteydelser, der er nævnt i sidste led, når de leveres til en ikke-afgiftspligtig person, og også med hensyn til udlejning af transportformer anse

▼B

a) leveringsstedet for tjenesteydelsen, når dette i henhold til denne artikel er beliggende i indlandet, som beliggende uden for Fællesskabet, såfremt den faktiske benyttelse eller udnyttelse finder sted uden for Fællesskabet;

b) leveringsstedet for tjenesteydelsen, når dette i henhold til denne artikel er beliggende uden for Fællesskabet, som beliggende i indlandet, såfremt den faktiske benyttelse eller udnyttelse finder sted i indlandet.

▼M21

4. I forbindelse med teletjenester og radio- og tv-spredningstjenester i henhold til stk. 2, litra e), anvender medlemsstaterne stk. 3, litra b), når de leveres til ikke- afgiftspligtige personer, der er etableret, har bopæl eller normalt er bosiddende i en medlemsstat, af en afgiftspligtig person, der har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted uden for Fællesskabet, hvorfra tjenesteydelserne leveres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller fast forretningssted har sin bopæl eller normalt er bosiddende uden for Fællesskabet.

▼B

AFSNIT VII

AFGIFTSPLIGTENS INDTRÆDEN OG AFGIFTENS FORFALD

Artikel 10

1. I det følgende forstås ved

a) afgiftspligtens indtræden: den omstændighed, der bevirker, at lovens betingelser for afgiftens forfald er opfyldt;

b) afgiftens forfald: det forhold, at statskassen i henhold til loven fra et bestemt tidspunkt kan gøre sit krav gældende over for den afgiftspligtige person, også selv om der kan gives udsættelse med betalingen.

2. Afgiftspligten indtræder og afgiften forfalder på det tidspunkt, hvor levering af goderne eller tjenesteydelsen finder sted. Levering af andre goder end de i artikel 5, stk. 4, litra b), omhandlede, og af tjenesteydelser, som medfører flere på hinanden følgende afregninger eller betalinger, anses at finde sted ved udløbet af de perioder, som disse afregninger eller betalinger vedrører. ►M18 Medlemsstaterne kan træffe afgørelse om, at fortløbende leverancer af goder eller tjenesteydelser, der gennemføres i løbet af en vis periode, i visse tilfælde anses for at finde sted mindst en gang om året. ◄

Såfremt der betales afdrag, inden leveringen eller tjenesteydelsen finder sted, forfalder afgiften i forbindelse med det modtagne beløb dog på det tidspunkt, hvor afdraget indgår.

Uanset ovennævnte bestemmelser kan medlemsstaterne træffe afgørelse om, at afgiften for visse transaktioner og for visse kategorier af afgiftspligtige personer forfalder:

— enten senest ved udstedelsen af faktura ►M20 ——— ◄, eller

— senest når vederlaget indgår, eller

— såfremt der ikke udstedes faktura, eller såfremt denne ►M20 ——— ◄ udstedes for sent, inden for en nærmere angivet frist fra afgiftspligtens indtræden.

▼M4

3. Afgiftspligten indtræder og afgiften forfalder på det tidspunkt, hvor godet indføres. Henføres goder straks ved ankomsten til Fællesskabet under en af de i artikel 7, stk. 3, omhandlede ordninger, vil afgiftspligten først indtræde og afgiften først forfalde på det tidspunkt, hvor goderne ophører med at være dækket af disse ordninger.

Skal der for de indførte goder svares told, landbrugsimportafgifter eller afgifter med tilsvarende virkning, der er fastsat som led i en fælles politik, vil imidlertid afgiftspligten indtræde og afgiften forfalde på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder for de pågældende fællesskabsafgifter.

Skal der for de indførte goder ikke svares nogen af disse fællesskabsafgifter, anvender medlemsstaterne de gældende toldbestemmelser ved fastlæggelse af afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald.

▼B

AFSNIT VIII

BESKATNINGSGRUNDLAG

Artikel 11

A. *I indlandet*

1. Beskatningsgrundlaget er:

a) ved levering af goder og tjenesteydelser, bortset fra de under litra b), c) og d) omhandlede, den samlede modværdi, som leverandøren eller tjenesteyderen modtager eller vil modtage af køberen, aftageren eller tredjemand for de pågældende transaktioner, herunder tilskud, der er direkte forbundet med transaktionernes pris;

b) ved de i artikel 5, stk. 6 og 7, omhandlede transaktioner, købsprisen for goderne eller for tilsvarende goder eller i mangel af en købspris, kostprisen; begge disse priser bestemt på det tidspunkt, hvor transaktionerne finder sted;

c) ved de i artikel 6, stk. 2, omhandlede transaktioner, de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med tjenesteydelsen;

d) ved de i artikel 6, stk. 3, omhandlede transaktioner, normalværdien af den pågældende transaktion.

Ved en tjenesteydelses »normalværdi« forstås hele det beløb, som en aftager i samme omsætningsled som det, hvori transaktionen finder sted, under frie konkurrencevilkår skulle have betalt til en selvstændig tjenesteyder i indlandet for samme ydelse på det tidspunkt, hvor transaktionen finder sted.

2. Følgende medregnes i beskatningsgrundlaget:

a) skatter, told, importafgifter og andre afgifter med undtagelse af selve merværdiafgiften;

b) biomkostninger såsom provisions-, emballage-, transport- og forsikringsomkostninger, som leverandøren forlanger afholdt af køberen eller aftageren. Omkostninger, der er omfattet af en særskilt aftale, kan af medlemsstaterne betragtes som biomkostninger.

3. Følgende medregnes ikke i beskatningsgrundlaget:

a) prisnedsættelser i form af kasserabat for forudbetaling;

b) rabat og bonus, der ydes køberen eller aftageren, og som opnås på det tidspunkt, hvor transaktionen finder sted;

c) beløb, som en afgiftspligtig person modtager fra køber eller aftager som tilbagebetaling af omkostninger afholdt i disses navn og for disses regning, og som i hans bogholderi godskrives en interimskonto. Den pågældende afgiftspligtige person skal gøre rede for det faktiske beløb for disse udgifter og kan ikke fradrage den afgift, der eventuelt har belastet dem.

▼M8

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan de medlemsstater, der pr. 1. januar 1993 ikke gjorde brug af den i artikel 12, stk. 3, litra a), tredje afsnit, fastsatte mulighed, når de gør brug af muligheden i punkt B, stk. 6, fastsætte, at beskatnings-grundlaget for de i artikel 12, stk. 3, litra c), andet afsnit, omhandlede transaktioner er lig med en brøkdel af det beløb, der er fastlagt i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3.

Denne brøkdel fastlægges på en sådan måde, at den merværdiafgift, der skyldes, under alle omstændigheder udgør mindst 5 % af det beløb, der er fastlagt i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3.

▼B

B. *Ved indførsel af goder*

▼M6

1. Beskatningsgrundlaget, inklusive for indførsel af de i artikel 7, stk. 1, litra b), omhandlede goder, er den værdi, der fastsættes som toldværdien i overensstemmelse med gældende fællesskabsbestemmelser.

▼M4

———————

3. I beskatningsgrundlaget medregnes følgende elementer, såfremt de ikke allerede indgår heri:

a) skatter, told, importafgifter og andre afgifter, som skal svares uden for indførselsmedlemsstaten, samt sådanne, som er foranlediget af indførslen, med undtagelse af den merværdiafgift, der skal opkræves

b) biomkostninger såsom provisions-, emballage-, transport- og forsikringsomkostninger, som påløber indtil godernes første bestemmelsessted i indførselsmedlemsstaten.

Ved »første bestemmelsessted« forstås det sted, der er angivet i fragtbrevet eller i ethvert andet transportdokument, i henhold til hvilket goderne bringes ind i indførselsmedlemsstaten; i mangel af en sådan angivelse antages det første bestemmelsessted at være det sted, hvor godet første gang omlades i indførselsmedlemsstaten.

▼M10

Ligeledes medregnes de ovenfor omhandlede biomkostninger i beskatningsgrundlaget, såfremt de hidrører fra transporten til et andet bestemmelsessted inden for Fællesskabet og dette sted er kendt på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder.

▼B

4. I beskatningsgrundlaget medregnes ikke de under punkt A, stk. 3, litra a) og b) anførte elementer.

5. For goder, som har været midlertidigt udført ►M4 til steder uden for Fællesskabet ◄, og som genindføres efter ►M4 uden for Fællesskabet ◄ at være undergået reparation, forarbejdning, tilpasning, omdannelse eller bearbejdning, ►M4 ——————— ◄, træffer medlemsstaterne foranstaltninger for at sikre, at den afgiftsmæssige behandling for så vidt angår merværdiafgiften for det fremkomne gode er den samme som den, der ville være blevet anvendt på de pågældende goder, såfremt ovennævnte transaktioner var blevet udført i indlandet.

▼M8

6. Uanset stk. 1 til 4 kan de medlemsstater, der pr. 1. januar 1993 ikke gjorde brug af den i artikel 12, stk. 3, litra a), tredje afsnit, fastsatte mulighed, fastsætte, at beskatningsgrundlaget ved indførsel af kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter som defineret i artikel 26a, punkt A, litra a), b) og c), er lig med en brøkdel af det beløb, der er fastlagt i overensstemmelse med stk. 1 til 4.

Denne brøkdel fastlægges på en sådan måde, at den merværdiafgift, der skyldes ved indførslen, under alle omstændigheder udgør mindst 5 % af det beløb, der er fastlagt i overensstemmelse med stk. 1 til 4.

▼B

C. *Diverse bestemmelser*

1. I tilfælde af annullation, afbestilling, ophævelse, ikke eller kun delvis betaling eller afslag i prisen efter det tidspunkt, hvor transaktionen har fundet sted, nedsættes beskatningsgrundiaget tilsvarende på betingelser, som fastsættes af medlemsstaterne.

For så vidt angår ikke eller kun delvis betaling, kan medlemsstaterne dog fravige denne bestemmelse.

▼M4

2. Såfremt de elementer, der tjener til bestemmelse af beskatningsgrundlaget ved indførsel, er angivet i en anden møntenhed end den, som anvendes i den medlemsstat, hvor værdifastsættelsen sker, fastsættes omregningskursen i overensstemmelse med gældende fællesskabsbestemmelser for beregning af toldværdien.

Såfremt de elementer, der tjener til bestemmelse af beskatningsgrundlaget for en anden transaktion end indførsel af goder, er angivet i en anden møntenhed end den, som anvendes i den medlemsstat, hvor værdifastsættelsen sker, omregnes beløbet efter den senest noterede sælgerkurs på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder, på det eller de mest repræsentative valutamarkeder i den pågældende medlemsstat eller efter en kurs, der fastsættes under henvisning til dette eller disse markeder, efter regler, som medlemsstaterne har fastsat herfor. Medlemsstaterne kan dog for visse af disse transaktioner eller for visse kategorier afgiftspligtige personer anvende den omregningskurs, der er fastsat i henhold til gældende fællesskabsbestemmelser for beregning af toldværdien.

▼B

3. Hvad angår beløbene for returemballage kan medlemsstaterne:

— enten undlade at medregne dem i beskatningsgrundlaget og træffe de nødvendige foranstaltninger til, at dette grundlag reguleres, såfremt emballagen ikke returneres;

— eller medregne dem i beskatningsgrundlaget og træffe de nødvendige foranstaltninger til, at dette grundlag reguleres, såfremt emballagen rent faktisk returneres.

AFSNIT IX

SATSER

Artikel 12

1. Den sats, der skal anvendes på afgiftspligtige transaktioner er den, som er gældende på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder. I denne forbindelse gælder dog følgende:

a) i de i artikel 10, stk. 2, andet og tredje afsnit, omhandlede tilfælde anvendes den sats, der er gældende på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder;

▼M6

b) for de i artikel 10, stk. 3, andet og tredje afsnit, omhandlede tilfælde anvendes den sats, der er gældende på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder.

▼B

2. I tilfælde af ændringer i satserne kan medlemsstaterne:

— foretage reguleringer i de i stk. 1, litra a), anførte tilfælde for at tage hensyn til den sats, som var gældende på det tidspunkt, da goderne blev leveret eller tjenesteydelserne udført,

— vedtage hensigtsmæssige overgangsforanstaltninger.

▼M19

3. a) Merværdiafgiftens normalsats fastsættes af hver enkelt medlemsstat som en procentsats af beskatningsgrundlaget og skal være ens for levering af goder og for levering af tjenesteydelser. Fra 1. januar 2001 til den 31. december 2005 må denne procentsats ikke være mindre end 15 %.

▼M19

Rådet træffer med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgørelse om størrelsen af den normalsats, der skal anvendes efter den 31. december 2005.

▼M14

Medlemsstaterne kan ligeledes anvende en eller to reducerede satser. Disse satser fastsættes som en procentsats af beskatningsgrundlaget, som ikke må være mindre end 5 %, og de må kun anvendes på levering af de kategorier af goder og tjenesteydelser, som er anført i bilag H.

▼M21

Tredje afsnit finder ikke anvendelse på de tjenesteydelser, der henvises til i sidste led i artikel 9, stk. 2, litra e).

▼M5

b) Medlemsstaterne kan anvende en reduceret sats på levering af naturgas og elektricitet, forudsat at det ikke indebærer nogen risiko for konkurrencefordrejning. En medlemsstat, der agter at anvende en sådan sats, skal først underrette Kommissionen herom. Kommissionen afgør, om der er risiko for konkurrencefordrejning. Har Kommissionen ikke truffet afgørelse inden tre måneder efter modtagelsen af underretningen, formodes der ikke at være nogen risiko for konkurren- cefordrejning.

▼M8

c) medlemsstaterne kan vedtage, at den reducerede sats eller en af de reducerede satser, som de anvender i overensstemmelse med litra a), tredje afsnit, ligeledes finder anvendelse på indførsel af de kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, der er omhandlet i artikel 26a, punkt A, litra a), b) og c).

Når de gør brug af denne mulighed, kan medlemsstaterne ligeledes anvende den reducerede sats på leveringer af kunstgenstande som defineret i artikel 26a, punkt A, litra a):

— der foretages af kunstneren eller dennes retssuccessorer

— der foretages lejlighedsvis af en afgiftspligtig person, der ikke er en afgiftspligtig videreforhandler, når de pågældende kunstgenstande er blevet indført af den afgiftspligtige person selv eller er blevet leveret til ham af kunstneren eller dennes retssuccessorer, eller når de har givet ham ret til at fradrage det fulde merværdiafgiftsbeløb.

▼M11

———————

▼M13

———————

▼B

4. ►M5 ———————— ◄ Hver reduceret sats fastsættes således, at det normalt vil være muligt i det merværdiafgiftsbeløb, der fremkommer ved anvendelsen af denne sats, at foretage fradrag af den samlede, i henhold til artikel 17, fradragsberettigede merværdiafgift.

▼M5

På grundlag af en rapport fra Kommissionen tager Rådet hvert andet år, første gang i 1994, de reducerede satsers anvendelsesområde op til revision. Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen beslutte at ændre listen over goder og tjenesteydelser i bilag H.

▼M8

5. Med forbehold af stk. 3, litra c), er den sats, der finder anvendelse ved indførsel af et gode den samme som den, der skal anvendes ved levering af et tilsvarende gode i det pågældende land.

▼A2

6. Republikken Portugal kan for transaktioner, der gennemføres i de autonome regioner Azorerne og Madeira, og for indførsler, der foretagets direkte til disse regioner, anvende afgiftssatser, der er lavere end stserne for det kontinentale område.

▼B

AFSNIT X

AFGIFTSFRITAGELSER

Artikel 13

Afgiftsfritagelser i indlandet

A. *Fritagelser til fordel for visse former for virksomhed af almen interesse*

1. Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser fritager medlemsstaterne på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af nedennævnte fritagelser, og med henblik på at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug:

a) tjenesteydelser og hertil knyttede leveringer af goder, præsteret af det offentlige postvæsen, bortset fra personbefordring og telekommunikation;

b) hospitalsbehandling og pleje samt transaktioner i nær tilknytning hertil, udført af offentligretlige organer, eller under sociale betingelser svarende til dem, der gælder for sådanne organer, af hospitaler, centre for lægebehandling og diagnostik og andre lignende behørigt anerkendte institutioner;

c) behandling af personer som et led i udøvelse af lægegerning og dertil knyttede erhverv, som fastsat af den pågældende medlemsstat;

d) levering af organer, blod og mælk fra mennesker;

e) tjenesteydelser præsteret af tandteknikere som et led i udøvelsen af deres erhverv samt tandlægers og tandteknikeres levering af tandproteser;

f) tjenesteydelser præsteret af selvstændige grupper af personer, der udøver en virksomhed, som er fritaget for afgift, eller for hvilken de ikke er afgiftspligtige, med henblik på at yde deres medlemmer de for udøvelsen af denne virksomhed direkte nødvendige tjenester, såfremt disse grupper kun afkræver deres medlemmer, hvad der nøjagtigt svarer til deres andel i de fælles udgifter, under forudsætning af at denne fritagelse ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejning;

g) tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning til social bistand og social sikring, herunder sådanne, som præsteres af alderdomshjem, af offentligretlige organer eller af andre organer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som foretagender af almennyttig karakter;

h) tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning til beskyttelse af børn og unge, som præsteres af offentligretlige organer eller andre organer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som foretagender af almennyttig karakter;

i) uddannelse af børn og unge, skole- og universitetsundervisning, faglig uddannelse eller omskoling samt tjensteydelser (SIC! tjenesteydelser) og levering af goder med nær tilknytning hertil, som præsteres af offentligretlige organer med disse formål eller af andre organer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som havende tilsvarende formål;

j) privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau;

k) det forhold at personale af religiøse eller filosofiske institutioner stilles til rådighed for de ovenfor i litra b), g), h) og i), nævnte former for virksomhed samt med henblik på bistand af åndelig karakter;

l) organisationers levering af tjenesteydelser og goder i nær tilknytning hertil til fordel for deres medlemmer i disses fælles interesse mod et kontingent, der er fastsat i overensstemmelse med vedtægterne, såfremt de pågældende organisationer ikke arbejder med gevinst for øje, og deres formål enten er af politisk fagforenings-

▼B

mæssig, religiøs, patriotisk, filosofisk eller filantropisk karakter eller vedrører borgerlige rettigheder, under forudsætning af at denne fritagelse ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejning;

m) visse former for tjenesteydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning, der præsteres af organer, som ikke arbejder med gevinst for øje, til fordel for personer, der deltager i sport eller fysisk træning;

n) visse kulturelle tjenesteydelser og levering af goder i nær tilknytning hertil, der præsteres af offentligretlige organer eller af andre kulturelle organer, som er anerkendt af den pågældende medlemsstat;

o) tjenesteydelser og levering af goder, der præsteres af organer, hvis transaktioner er fritaget i overensstemmelse med litra b), g), h), i), l), m) og n), i forbindelse med indsamlingsarrangementer, der foretages til egen fordel, under forudsætning af at denne fritagelse ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejning. Medlemsstaterne kan indføre enhver nødvendig begrænsning navnlig med hensyn til antallet af de arrangementer eller størrelsen af de indkomne beløb, for hvilke der kan meddeles fritagelse;

p) transport af syge eller tilskadekomne personer med køretøjer specielt konstrueret til dette formål, som foretages af behørigt anerkendte organer;

q) virksomhed udøvet af sådanne offentlige radio- og fjernsynsorganer, som ikke har kommerciel karakter.

2. a) Medlemsstaterne kan for så vidt angår andre organer end offentligretlige i hvert enkelt tilfælde gøre meddelelse af enhver af de i stk. 1, litra b), g), h), i), l), m) og n), fastsatte fritagelser betinget af, at en eller flere af følgende forudsætninger er opfyldt:

— de pågældende organer må ikke have til formål systematisk at søge vinding, hvorfor et eventuelt overskud aldrig må uddeles, men skal anvendes til opretholdelse eller forbedring af ydelserne,

— de skal i hovedsagen forvaltes og administreres vederlagsfrit af personer, der ikke selv eller gennem formidlere direkte eller indirekte er interesseret i driftsresultaterne,

— deres priser skal være godkendt af det offentlige, eller må ikke overskride sådanne godkendte priser, eller — for så vidt angår transaktioner, der ikke kræver godkendelse af priserne — være lavere end de priser, der for tilsvarende transaktioner forlanges af handelsforetagender, som skal svare merværdiafgift,

— fritagelserne må ikke kunne fremkalde alvorlig konkurrencefordrejning til skade for de handelsforetagender, som skal svare merværdiafgift;

b) Tjenesteydelser eller levering af goder omfattes ikke af de i stk. 1, litra b), g), h), i), l), m) og n), fastsatte fritagelser, såfremt:

— de ikke er uomgængelig nødvendige for udførelsen af transaktioner, der er fritaget for afgift,

— de hovedsageligt tager sigte på at give organet yderligere indtægter ved udførelse af transaktioner i direkte konkurrence med handelsforetagender, som skal svare merværdiafgift.

B. *Andre fritagelser*

Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser fritager medlemsstaterne på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af nedennævnte fritagelser, og med henblik på at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug:

a) forsikrings- og genforsikringstransaktioner, herunder sådanne tjensteydelser i forbindelse med disse transaktioner, som udføres af forsikringsmæglere og -formidlere;

▼B

b) bortforpagtning og udlejning af fast ejendom, med undtagelse af:

1. udlejning inden for hotelsektoren eller sektorer med tilsvarende opgaver, således som dette begreb er fastlagt i medlemsstaternes lovgivning, herunder udlejning i ferielejre eller i områder, der er indrettet som campingpladser;
2. udlejning af pladser til parkering af køretøjer;
3. udlejning af udstyr og maskiner, der installeres på brugsstedet;
4. udlejning af bokse.

Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere undtagelser inden for dette fritagelsesområde;

c) levering af goder, der udelukkende har været anvendt i forbindelse med sådanne former for virksomhed, som i medfør af denne artikel eller af artikel 28, stk. 3, litra b), er fritaget for afgift, såfremt disse goder ikke har givet ret til fradrag, samt levering af goder, hvis anskaffelse eller anvendelse har været undtaget fra retten til fradrag i medfør af artikel 17, stk. 6;

d) følgende transaktioner:

1. ydelse og formidling af lån samt forvaltning af lån ved den person, som har ydet lånene;
2. forhandlinger og indgåelse af forpligtelser om sikkerhedsstillelse og andre former for sikkerhed og garantier, samt forvaltning af kreditgarantier ved den person, der har ydet kreditten;
3. transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende anbringelse af midler, kontokurantkonti, betalinger, overførsler, fordringer, checks og andre i handelsforhold benyttede dokumenter, dog ikke inddrivelse af fordringer;
4. transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende valuta, pengesedler og mønter, der anvendes som lovligt betalingsmiddel, dog ikke mønter og sedler, som er samlerobjekter; ved samlerobjekter forstås sådanne mønter af guld, sølv eller andet metal, samt sedler, der ikke i almindelighed anvendes som lovligt betalingsmiddel, eller som er af numismatisk interesse;
5. transaktioner, herunder forhandlinger, med undtagelse af forvaring og forvaltning, i forbindelse med aktier, andele i selskaber eller andre sammenslutninger, obligationer, og andre adkomstbeviser, bortset fra:
   — varerepræsentativer,
   — de i artikel 5, stk. 3, omhandlede rettigheder og adkomstbeviser;
6. forvaltning af investeringsforeninger, således som disse er fastsat af medlemsstaterne;

e) levering til pålydende værdi af postfrimærker, som kan anvendes til frankering i indlandet, stempelmærker og andre lignende værdimærker;

f) væddemål, lotterier og andre former for hasardspil eller spil om penge, på de betingelser og med de begrænsninger, som er fastlagt af hver medlemsstat;

g) levering af bygninger eller dele heraf med tilhørende jord, med undtagelse af de i artikel 4, stk. 3, litra a), nævnte;

h) levering af fast ejendom bortset fra bygninger, med undtagelse af de i artikel 4, stk. 3, litra b), nævnte byggegrunde.

C. *Valgmulighed*

Medlemsstaterne kan indrømme afgiftspligtige personer ret til at vælge at erlægge afgift i tilfælde af:

a) bortforpagtning og udlejning af fast ejendom;

b) transaktioner omhandlet under punkt B, litra d), g) og h).

▼B

Medlemsstaterne kan begrænse omfanget af denne valgfrihed; de fastsætter de nærmere bestemmelser for dens udøvelse.

Artikel 14

Afgiftsfritagelse ved indførsel

1. Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser fritager medlemsstaterne på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af nedennævnte fritagelser, og med henblik på at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug:

a) endelig indførsel af goder, såfremt afgiftspligtige personers levering heraf under alle omstændigheder er fritaget i indlandet;

▼M4

———————

▼M6

———————

▼B

d) endelig indførsel af goder, som er berettiget til anden toldfritagelse end den, der følger af den fælles toldtarif, ►M4 ——————— ◄; medlemsstaterne kan dog undlade at indrømme fritagelsen, hvis der er fare for, at den i væsentligt omfang kan gribe ind i konkurrenceforholdene ►M4 ——————— ◄;

▼M6

Denne fritagelse finder ligeledes anvendelse på indførsel af goder som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), der ville kunne omfattes af ovennævnte toldfritagelse, hvis de blev indført i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a).

▼B

e) genindførsel af goder i samme stand som ved udførselen, foretaget af den, som har udført dem, når goderne kan fritages for told, ►M4 ——————— ◄;

▼M4

———————

▼B

g) indførsel af goder:

— som foretages inden for rammerne af diplomatiske og konsulære forbindelser, når goderne opnår fritagelse for told, ►M4 ——————— ◄;

— som foretages af internationale organisationer, der er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i værtslandet, og af medlemmer af nævnte organisationer, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organisationer eller ved aftaler om hjemsted;

— som foretages i en medlemsstat, der er part i Den nordatlantiske Traktat, af væbnede styrker fra andre stater, der er parter i nævnte traktat, og som er bestemt til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar;

h) havfiskerivirksomheders landing i havne af deres fiskeriprodukter i ubearbejdet stand eller, efter en forarbejdning i konserveringsøjemed, med henblik på afsætning, når produkterne endnu ikke er leveret;

i) tjenesteydelser i forbindelse med indførsel af goder, såfremt tjenesteydelsens værdi indgår i beskatningsgrundlaget i overensstemmelse med artikel 11, punkt B, stk. 3, litra b);

j) centralbankers indførsel af guld;

▼M23

k) indførsel af gas gennem distributionssystemet for naturgas eller af elektricitet.

▼B

2. Kommissionen forelægger snarest Rådet forslag med henblik på indførelse af fællesskabsbestemmelser om skatter og afgifter, der præciserer anvendelsesområdet for de i stk. 1 nævnte fritagelser og de nærmere regler for disses praktiske gennemførelse.

Indtil disse reglers ikrafttræden kan medlemsstaterne:

— opretholde gældende nationale bestemmelser inden for rammerne af ovennævnte bestemmelser;

— tilpasse disse nationale bestemmelser med henblik på at mindske tilfælde af konkurrencefordrejning og navnlig tilfælde af ikke-påligning eller dobbelt påligning af merværdiafgifter inden for Fællesskabet;

— anvende de administrative fremgangsmåder, som de finder bedst egnede med henblik på fritagelsen.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om sådanne foranstaltninger, som de i henhold til ovenfor nævnte bestemmelser har truffet og om sådanne, som de træffer. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 15

▼M4

Afgiftsfritagelse for udførsel til steder uden for Fællesskabet, dermed ligestillede transaktioner og internationale transporter.

▼B

Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser fritager medlemsstaterne på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af nedennævnte fritagelser, og med henblik på at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug:

1. levering af goder, som af sælgeren eller for hans regning forsendes eller transporteres ►M4 til steder uden for Fællesskabet ◄;

2. levering af goder, som af en køber, der ikke er etableret i indlandet, eller for hans regning forsendes eller transporteres ►M4 til steder uden for Fællesskabet ◄ med undtagelse af goder, der transporteres af køberen selv, og som er bestemt som udstyr eller forsyninger, herunder proviant, til lystfartøjer og sportsfly eller til ethvert andet transportmiddel til privat brug;

▼M10

Hvis leveringen vedrører goder, der medbringes i den rejsendes personlige bagage, gælder denne fritagelse på betingelse af:

— at den rejsende ikke er etableret i Fællesskabet

— at goderne er transporteret ud af Fællesskabet inden udgangen af den tredje måned efter leveringsmåneden

— at den samlede værdi af leveringen, inkl. merværdiafgift, overstiger modværdien af 175 ECU i national valuta, fastsat i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i direktiv 69/169/EØF [1]; medlemsstaterne kan dog afgiftsfritage en levering, hvis samlede værdi ligger under dette beløb.

Ved anvendelsen af andet afsnit:

— forstås ved en rejsende, der ikke er etableret i Fællesskabet, en rejsende hvis bopæl eller sædvanlige opholdssted ikke er beliggende i Fællesskabet. I forbindelse med denne bestemmelse forstås ved »bopæl eller sædvanligt opholdssted« det sted, der er angivet som sådant på passet, identitetskortet eller ethvert andet dokument, som den medlemsstat, hvori leveringen foretages, anerkender som identitetspapir

— forelægges der bevis for udførslen ved forevisning af faturaen eller et tilsvarende dokument påtegnet af det toldkontor, hvor varerne forlod Fællesskabet.

[1] EFT nr. L 133 af 4. 6. 1969, s. 6. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/4/EF (EFT nr. L 60 af 3. 3. 1994, s. 14).

▼M10

Hver medlemsstat forsyner Kommissionen med en kopi af de stempler, den anvender til den i tredje afsnit, andet led omhandlede påtegning. Kommissionen videregiver denne oplysning til de fiskale myndigheder i de øvrige medlemsstater.

▼M4

3. tjenesteydelser bestående i arbejde, der udføres på løsøregenstande, som er erhvervet eller indført med henblik på en sådan bearbejdning i Fællesskabet, og som af tjenesteyderen eller af en aftager, ►M6 der ikke er etableret i indlandet ◄, eller for disses regning, forsendes eller transporteres til steder uden for Fællesskabet.

▼B

4. levering af goder bestemt som forsyninger, herunder proviant, til fartøjer, der

   a) anvendes til sejlads i rum sø, og som mod betaling udfører passagerbefordring eller benyttes i forbindelse med handels-, industri- eller fiskerivirksomhed,

   b) anvendes til bjærgnings- eller redningsoperationer på havet eller til kystfiskeri, for dettes vedkommende dog med undtagelse af proviant,

   c) tilhørende marinen, således som disse er fastlagt under pos. 89.01 A, i den fælles toldtarif, når de forlader landet med en havn eller en ankerplads i udlandet som destination;

▼M6

Kommissionen forelægger snarest Rådet forsalg med henblik på at fastsætte fiskale bestemmelser på fællesskabsplan, som præciserer anvendelsesområdet og de praktiske omstændigheder ved gennemførelsen af denne fritagelse og de fritagelser, der er omhandlet i punkt 5 til 9. Indtil disse bestemmelser træder i kraft, kan medlemsstaterne begrænse omfanget af den fritagelse, der omhandles i dette nummer.

▼B

5. levering, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af de under nr. 4, litra a) og b), omhandlede søgående fartøjer, samt levering, udlejning, reparation og vedligeholdelse af genstande — herunder fiskegrej — der er indbygget i eller anvendes ved udnyttelsen af disse fartøjer;

6. levering, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af luftfartøjer, som anvendes af luftfartsselskaber, der mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik, samt levering, udlejning, reparation og vedligeholdelse af genstande, der er indbygget i eller anvendes ved udnyttelsen af disse luftfartøjer;

7. levering af goder bestemt som forsyninger, herunder proviant, til de under nr. 6 omhandlede luftfartøjer;

8. andre tjenesteydelser end de under nr. 5 omhandlede, når de udføres for at dække et umiddelbart behov i forbindelse med de under nr. 5 omhandlede søgående fartøjer og deres ladning;

9. andre tjenesteydelser end de under nr. 6 omhandlede, når de udføres for at dække et umiddelbart behov i forbindelse med de under nr. 6 omhandlede luftfartøjer og deres ladning;

10. levering af goder og tjenesteydelser:

   — som gennemføres inden for rammerne af diplomatiske og konsulære forbindelser,

   — som er bestemt til internationale organer, der er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i værtslandet, og til medlemmer af nævnte organer, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organer eller ved aftaler om hjemsted,

   — som gennemføres i en medlemsstat, der er part i Den nordatlantiske Traktat, og som er bestemt til væbnede styrker fra andre stater, der er parter i nævnte traktat, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar;

▼M4

— til en anden medlemsstat og bestemt til væbnede styrker fra enhver stat, der er part i Den Nordatlantiske Traktat, bortset fra bestemmelsesmedlemsstaten selv, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar.

▼B

Denne fritagelse finder anvendelse ►M6 med de begrænsninger ◄, ►M4 der fastsættes af værtsmedlemsstaten ◄, indtil der vedtages ensartede bestemmelser for skatter og afgifter;

▼M6

I tilfælde af, at goderne ikke forsendes eller transporteres udenlands, og for tjenesteydelsers vedkommende kan fritagelsen gennemføres i form af tilbagebetaling af afgiften.

▼B

11. levering af guld til centralbankerne;

12. levering af goder til godkendte organisationer, som udfører disse goder ►M4 til steder uden for Fællesskabet ◄ som et led i deres humanitære, velgørende eller uddannelsesmæssige virksomhed ►M4 uden for Fællesskabet ◄; fritagelsen kan gennemføres i form af tilbagebetaling af afgiften;

▼M6

13. Levering af tjenesteydelser, herunder transport og accessoriske transaktioner, men bortset fra tjenesteydelser, der er fritaget i henhold til artikel 13, når de er direkte knyttet til udførsel af goder eller til indførsel af goder, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, eller artikel 16, stk. 1, punkt A

▼B

14. tjenesteydelser, der udføres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, når de medvirker ved de i denne artikel omhandlede transaktioner, eller ved transaktioner, som gennemføres ►M4 uden for Fællesskabet ◄;

denne fritagelse finder ikke anvendelse på rejsebureauer, når de i den rejsendes navn og for hans regning leverer ydelser, som gennemføres i andre medlemsstater.

▼A2

15. Republikken Portugal kan sidestille søtransport og lufttransport mellem de øer, der er omfattet af de autonome regioner Azorerne og Madeira og mellem disse regioner og det kontinentale område, med international transport.

▼B

Artikel 16

Særlig afgiftsfritagelse i forbindelse med international udveksling af goder

1. Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser om skatter og afgifter kan medlemsstaterne, under forudsætning af at den i artikel 29 foreskrevne samrådsprocedure iagttages, træffe særlige foranstaltninger med henblik på at fritage følgende transaktioner eller nogle af disse for merværdiafgift under forudsætning af, at de ikke foretages med henblik på den endelige anvendelse og/eller det endelige forbrug samt af, at det merværdiafgiftsbeløb, der opkræves ved afsætningen til forbrug, svarer til det afgiftsbeløb, der skulle have været opkrævet, såfremt hver enkelt af disse transaktioner havde været beskattet ved indførselen eller i indlandet:

▼M4

A. indførsel af goder, der er bestemt til at skulle henføres under en anden oplagsprocedure end toldoplagsproceduren;

B. levering af goder, der er bestemt til at skulle:

a) toldbehandles og i givet fald opbevares midlertidigt

▼M4

b) anbringes i en frizone eller på et frilager

c) henføres under en toldoplagsprocedure eller en procedure for aktiv forædling

d) indføres i territorialfarvande:

— for at indgå i bore- eller produktionsplatforme med henblik på bygning, reparation, vedligeholdelse, ombygning eller udrustning af disse eller for at forbinde disse bore- eller produktionsplatforme med fastlandet

— som proviant til bore- eller produktionsplatforme

e) henføres under en anden oplagsprocedure end toldoplagsproceduren.

De under litra a), b), c) og d) nævnte steder er dem, der er defineret som sådanne i Fællesskabets gældende toldbestemmelser.

C. Levering af tjenesteydelser i forbindelse med levering af de under punkt B omhandlede goder;

D. Levering af goder og tjenesteydelser foretaget på de under punkt B opregnede steder og fortsat undergivet en af de i samme punkt nævnte ordninger;

E. levering:

— af de i artikel 7, stk. 1, litra a), omhandlede goder, der fortsat er undergivet ordningerne vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel eller vedrørende ekstern forsendelse

— af de i artikel 7, stk. 1, litra b), omhandlede goder, der fortsat er undergivet den i artikel 33a omhandlede procedure for intern fællesskabsforsendelse,

— samt tjenesteydelser i forbindelse med disse leveringer.

▼B

2. Med forbehold af det i artikel 29 nævnte samråd kan medlemsstaterne fritage indførsel og levering af goder bestemt til en afgiftspligtig person med henblik på udførsel i uforandret stand eller efter forarbejdning, samt tjenesteydelser i forbindelse med hans eksportvirksomhed, inden for grænserne af beløbet for hans udførsler i løbet af de foregående tolv måneder.

3. Kommissionen forelægger snarest muligt Rådet forslag til fælles gennemførelsesbestemmelser vedrørende merværdiafgift på de i stk. 1 og 2 omhandlede transaktioner.

AFSNIT XI

FRADRAG

Artikel 17

Fradragsrettens indtræden og omfang

1. Fradragsretten indtræder samtidig med, at den fradragsberettigede afgift forfalder.

2. I det omfang goder og tjenesteydelser anvendes i forbindelse med den afgiftspligtige persons transaktioner, er han berettiget til i den afgift, der påhviler ham, at fradrage følgende beløb:

a) den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt for goder, der er eller vil blive leveret ham, og for tjenesteydelser, der er eller vil blive udført for ham af en anden afgiftspligtig person;

b) den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt for indførte goder;

c) den merværdiafgift, som skyldes i medfør af artikel 5, stk. 7, litra a), og artikel 6, stk. 3.

▼B

3. Medlemsstaterne indrømmer ligeledes enhver afgiftspligtig person fradrag for eller tilbagebetaling af den i stk. 2 omhandlede merværdiafgift, for så vidt goder og tjenesteydelser anvendes til:

a) hans transaktioner i forbindelse med de former for økonomisk virksomhed, som omhandlet i artikel 4, stk. 2, når disse udføres i udlandet og ville have givet ret til fradrag, såfremt de var blevet udført i indlandet;

b) hans transaktioner, som er fritaget for afgift i medfør af artikel 14, stk. 1, litra i), artikel 15 og artikel 16, stk. 1, punkt B, C og D, og stk. 2;

c) hans transaktioner, som er fritaget for afgift i medfør af artikel 13, punkt B, litra a) og litra d), nr. 1 - 5 såfremt aftageren er etableret uden for Fællesskabet, eller såfremt de pågældende transaktioner er knyttet direkte til goder, som er bestemt til at udføres til et land uden for Fællesskabet.

4. Rådet bestræber sig på inden 31. december 1977 på forslag af Kommissionen og med enstemmighed at vedtage fællesskabsretlige gennemførelsesbestemmelser, hvorefter tilbagebetaling skal ske i henhold til stk. 3, når der er tale om afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i indlandet. Indtil disse fællesskabsretlige gennemførelsesbestemmelser træder i kraft, bestemmer medlemsstaterne selv, efter hvilke regler tilbagebetaling skal finde sted. Hvis den afgiftspligtige person ikke er etableret på Fællesskabets område, kan medlemsstaterne afslå tilbagebetaling eller kræve yderligere betingelser opfyldt herfor.

5. For så vidt angår goder og ydelser, som af en afgiftspligtig person benyttes såvel til transaktioner, der giver ret til fradrag i medfør af stk. 2 og 3, som til transaktioner, der ikke giver ret til fradrag, er fradrag kun tilladt for den del af merværdiafgiften, der forholdsmæssigt svarer til beløbet for den førstnævnte form for transaktioner.

Pro rata-satsen beregnes for samtlige transaktioner, som udføres af den afgiftspligtige i overensstemmelse med artikel 19.

Medlemsstaterne kan dog:

a) give den afgiftspligtige person tilladelse til at fastsætte en pro rata-sats for hver sektor inden for sin virksomhed, såfremt der føres særskilte regnskaber for hver af disse sektorer;

b) påbyde den afgiftspligtige person at fastsætte en pro rata-sats for hver sektor inden for sin virksomhed og at føre særskilte regnskaber for hver af disse sektorer;

c) give den afgiftspligtige person tilladelse til eller pålægge ham at foretage fradraget under hensyntagen til, hvordan samtlige eller en del af goderne og ydelserne benyttes;

d) give den afgiftspligtige person tilladelse til eller pålægge ham at foretage fradraget i overensstemmelse med den i første afsnit anførte regel for samtlige goder og tjenesteydelser benyttet til alle de omhandlede transaktioner;

e) fastsætte, at såfremt den merværdiafgift, som den afgiftspligtige person ikke kan fradrage, er af ringe størrelse, skal den ikke tages i betragtning.

6. Senest inden udløbet af en periode på fire år fra datoen for dette direktivs ikrafttræden fastsætter Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen de udgifter, der ikke giver ret til fradrag i merværdiafgiften. Under alle omstændigheder giver udgifter, der ikke er af streng, erhvervsmæssig karakter, som for eksempel udgifter til luksusforbrug, underholdning eller repræsentation, ikke adgang til fradrag.

Indtil de ovenfor omhandlede regler træder i kraft, kan medlemsstaterne opretholde alle de undtagelser, som på tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden var gældende i henhold til deres nationale lovgivning.

7. Med forbehold af det i artikel 29 omhandlede samråd kan hver medlemsstat af konjunkturmæssige grunde helt eller delvis udelukke alle eller bestemte investeringsgoder eller andre goder fra fradragsord-

▼B

ningen. Med henblik på at opretholde lige konkurrencebetingelser kan medlemsstaterne i stedet for at nægte fradrag indføre afgifter for goder, som fremstilles af den afgiftspligtige person selv eller af ham er indkøbt i indlandet eller indført dertil, således at disse afgifter ikke overskrider den merværdiafgift, som ved erhvervelse ville blive pålagt tilsvarende goder.

Artikel 18

Fremgangsmåde for udøvelse af fradragsretten

1. For at kunne udøve sin fradragsret skal den afgiftspligtige person:

a) for det i artikel 17, stk. 2, litra a), omhandlede fradrag være i besiddelse af en faktura, der er udfærdiget i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3;

b) for det i artikel 17, stk. 2, litra b), omhandlede fradrag være i besiddelse af et dokument vedrørende indførselen, der betegner ham som modtager eller importør, og som angiver eller muliggør beregningen af det skyldige afgiftsbeløb;

c) for det i artikel 17, stk. 2, litra c), omhandlede fradrag opfylde de regler, der fastsættes af hver medlemsstat;

d) når han som køber eller aftager i tilfælde af anvendelse af ►**M18** artikel 21, stk. 1, ◄ skal erlægge afgiften, opfylde de formaliteter, som fastlægges af hver enkelt medlemsstat.

2. Fradraget foretages under ét af den afgiftspligtige person, ved at han i den merværdiafgift, som skyldes for en afgiftsperiode, fradrager de afgiftsbeløb, for hvilke fradragsretten i løbet af samme periode er opstået og blevet udøvet i henhold til stk. 1.

Medlemsstaterne kan dog kræve, at afgiftspligtige personer, der udfører de i artikel 4, stk. 3, omhandlede lejlighedsvise transaktioner, først udøver fradragsretten ved leveringen.

3. Medlemsstaterne fastsætter de betingelser og nærmere bestemmelser, ifølge hvilke en afgiftspligtig person kan få tilladelse til at foretage et fradrag, som han ikke har foretaget i henhold til stk. 1 og 2.

4. Når de tilladte fradrag overstiger det skyldige afgiftsbeløb for en afgiftsperiode, kan medlemsstaterne enten overføre det overskydende beløb til den følgende periode eller foretage tilbagebetaling i henhold til bestemmelser, som de selv fastsætter.

Medlemsstaterne kan dog afslå overførelse eller tilbagebetaling, når det overskydende beløb er ubetydeligt.

Artikel 19

Beregning af pro rata-satsen for fradraget

1. Pro rata-satsen for det fradrag, der er fastsat i artikel 17, stk. 5, første afsnit, fremkommer ved, at der opstilles en brøk, som:

— i tælleren har den samlede størrelse af den årlige omsætning, merværdiafgiften ikke medregnet, i forbindelse med transaktioner, for hvilke der er fradragsret i henhold til artikel 17, stk. 2 og 3,

— i nævneren har den samlede størrelse af den årlige omsætning, merværdiafgiften ikke medregnet, i forbindelse med de transaktioner, som er opført i tælleren, samt i forbindelse med transaktioner, for hvilke der ikke er fradragsret; medlemsstaterne kan i nævneren endvidere medtage andre tilskud end de i artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), omhandlede.

Pro rata-satsen beregnes på årsbasis og fastsættes i procenter, der afrundes opad til et tal, der ikke overstiger det nærmeste hele tal.

2. Uanset stk. 1 ses der ved beregning af pro rata-satsen bort fra det omsætningsbeløb, som vedrører levering af investeringsgoder benyttet af den afgiftspligtige person i hans virksomhed. Der ses endvidere bort fra den del af omsætningen, der vedrører dels sådanne transaktioner, som er omhandlet i artikel 13, punkt B, litra d), når der er tale

▼B

om bitransaktioner, dels bitransaktioner vedrørende fast ejendom og finansielle spørgsmål. Når medlemsstaterne anvender den i artikel 20, stk. 5, omhandlede mulighed for ikke at kræve berigtigelse med hensyn til investeringsgoder, kan de medregne provenuet ved overdragelse af sådanne goder ved beregningen af pro rata-satsen.

3. Den pro rata-sats, som foreløbig er gældende for et år, er den sats, der beregnes på grundlag af transaktionerne i det foregående år. Såfremt et sådant grundlag ikke foreligger eller ikke er tilstrækkeligt oplysende fastsættes en foreløbig pro rata-sats skønsmæssigt af den afgiftspligtige person under administrationens kontrol. Medlemsstaterne kan dog opretholde de for tiden gældende regler.

Fastsættelsen af den endelige pro rata-sats, der for hvert år beregnes i løbet af det følgende år, medfører en berigtigelse af de fradrag, der er foretaget på grundlag af de foreløbige pro rata-satser.

Artikel 20

Berigtigelse af fradragene

1. Det oprindeligt foretagne fradrag berigtiges efter nærmere bestemmelser, som fastsættes af medlemsstaterne, især:

a) når fradraget er større eller mindre end det, som den afgiftspligtige person var berettiget til at foretage;

b) når der efter angivelsens udfærdigelse er sket ændringer af de elementer, som er taget i betragtning ved fastsættelsen af fradragsbeløbet, navnlig i tilfælde af annullation af køb eller opnåelse af rabatter; der skal dog ikke ske berigtigelse i tilfælde af helt eller delvis ubetalte transaktioner, i tilfælde af behørigt påvist eller godtgjort ødelæggelse, tab eller tyveri, samt i tilfælde af erlagte afgifter for gaver af ringe værdi og vareprøver, som omhandlet i artikel 5, stk. 6. Medlemsstaterne kan dog kræve berigtigelse i forbindelse med helt eller delvis ubetalte transaktioner og i tilfælde af tyveri.

2. For så vidt angår investeringsgoder foretages en berigtigelse over en periode på fem år, heri medregnet det år i hvilket de blev erhvervet eller fremstillet. Hvert år omfatter denne berigtigelse kun en femtedel af den afgift, der er pålagt disse goder. Berigtigelsen finder sted i forhold til de ændringer i fradragsretten, som har fundet sted i de følgende år set i forhold til det år, hvor godet blev erhvervet eller fremstillet.

Som undtagelse fra ovennævnte afsnit kan medlemsstaterne ved berigtigelsen lægge en periode på fem hele år til grund, fra det tidspunkt at regne, hvor godet blev taget i brug første gang.

▼M10

For så vidt angår investeringsgoder i form af fast ejendom, kan den periode, der lægges til grund for berigtigelsen, forlænges med op til tyve år.

▼B

3. I tilfælde af levering i berigtigelsesperioden skal investeringsgodet betragtes, som om det af den afgiftspligtige person fortsat var blevet anvendt i forbindelse med økonomisk virksomhed indtil udløbet af berigtigelsesperioden. Denne økonomiske virksomhed anses for fuldt afgiftspligtig, såfremt leveringen af nævnte gode er afgiftspligtig; den anses for fuldstændig afgiftsfri, såfremt leveringen er afgiftsfri. Berigtigelsen foretages på én gang for hele den berigtigelsesperiode, der endnu ikke er forløbet.

Medlemsstaterne kan dog i sidstnævnte tilfælde undlade at kræve berigtigelse, såfremt erhververen er en afgiftspligtig person, som udelukkende anvender det pågældende investeringsgode til transaktioner, for hvilke afgiften er fradragsberettiget.

4. Med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan medlemsstaterne:

— definere begrebet investeringsgoder;

▼B

— præcisere det afgiftsbeløb, som skal tages i betragtning ved berigtigelsen;

— træffe alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre, at berigtigelsen ikke medfører en uberettiget fordel;

— tillade administrative forenklinger.

5. Hvis anvendelsen af stk. 2 og 3 i en medlemsstat fører til et ubetydeligt resultat, kan denne medlemsstat med forbehold af det i artikel 29 fastsatte samråd undlade at bringe disse stykker i anvendelse under hensyntagen til nødvendigheden af at undgå fordrejning af konkurrencevilkårene, til afgiftens generelle indvirkning i den pågældende medlemsstat og til nødvendigheden af administrative forenklinger.

6. Ved overgang fra en almindelig afgiftsordning til en særordning eller omvendt kan medlemsstaterne træffe de nødvendige bestemmelser for at undgå, at den afgiftspligtige person nyder uberettigede fordele eller lider uberettigede tab.

AFSNIT XII

BETALINGSPLIGTIGE PERSONER

Artikel 21

Betalingspligtige over for statskassen

Merværdiafgiften påhviler:

1. ved indenlandsk virksomhed:

a) den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig transaktion, bortset fra de i artikel 9, stk. 2, litra e), omhandlede transaktioner foretaget af en i udlandet etableret afgiftspligtig person; såfremt den afgiftspligtige transaktion foretages af en afgiftspligtig person, der er etableret i udlandet, kan medlemsstaterne træffe bestemmelse om, at afgiften påhviler en anden person; en repræsentant over for skattemyndighederne eller aftageren af den afgiftspligtige transaktion kan for eksempel udpeges i så henseende; medlemsstaterne kan ligeledes bestemme, at en anden person end den i udlandet etablerede afgiftspligtige hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse;

▼M15

b) den afgiftspligtige aftager af en ydelse omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra e), eller aftageren af en ydelse omhandlet i artikel 28b, nr. C, D, E og F, der i indlandet er registreret som afgiftspligtig, hvis ydelsen leveres af en afgiftspligtig, der er etableret i udlandet; medlemsstaterne kan dog bestemme, at tjenesteyderen hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse;

▼B

c) enhver person, som anfører merværdiafgiften på en faktura eller et dokument, der tjener som faktura;

2. ved indførsel: den eller de personer, der med henblik herpå er udpeget eller godkendt af importmedlemsstaten.

AFSNIT XIII

FORPLIGTELSER FOR BETALINGSPLIGTIGE PERSONER

Artikel 22

Forpligtelser ved indenlandsk virksomhed

1. Enhver afgiftspligtig person skal anmelde påbegyndelse, ændring og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig.

2. Enhver afgiftspligtig person skal føre regnskaber, der er tilstrækkeligt detaljerede til at muliggøre merværdiafgiftens anvendelse og afgiftsmyndighedernes kontrol dermed.

3. a) Enhver afgiftspligtig person skal udstede en faktura eller et andet tilsvarende dokument for levering af goder og tjenesteydelser

▼B

foretaget for andre afgiftspligtige og opbevare en kopi af samtlige udstedte dokumenter;

enhver afgiftspligtig person skal ligeledes udstede en faktura for de afdrag, som han modtager fra en anden afgiftspligtig, før leveringen har fundet sted, eller tjenesteydelsen er afsluttet;

b) fakturaen skal indeholde tydelig angivelse af prisen uden afgift, afgiften svarende til de forskellige afgiftssatser, samt eventuelle fritagelser;

c) medlemsstaterne fastsætter de kriterier, ifølge hvilke et dokument kan anses for at svare til en faktura.

4. Enhver afgiftspligtig person skal afgive en angivelse inden for en af hver medlemsstat nærmere fastsat frist. Denne frist må højst være på to måneder efter udløbet af hver afgiftsperiode at regne. Afgiftsperioden fastsættes af medlemsstaterne til en, to eller tre måneder. Medlemsstaterne kan dog fastsætte forskellige perioder, der imidlertid ikke må overstige et år.

Angivelsen skal indeholde alle nødvendige oplysninger til fastsættelse af den skyldige afgift og de fradrag, der skal foretages, herunder i givet fald, og såfremt det er nødvendigt for fastlæggelsen af beregningsgrundlaget, det samlede beløb for de transaktioner, der vedrører denne afgift og disse fradrag, samt beløbet for de afgiftsfri transaktioner.

5. Enhver afgiftspligtig person skal indbetale merværdi-afgiftens nettobeløb samtidig med afgivelsen af den periodiske angivelse. Medlemsstaterne kan dog fastsætte en anden tidsfrist for indbetalingen af dette beløb eller opkræve acontobeløb.

6. Medlemsstaterne kan kræve, at den afgiftspligtige person afgiver en angivelse indeholdende alle de i stk. 4 nævnte oplysninger vedrørende samtlige transaktioner i det forudgående år. Denne angivelse skal ligeledes indeholde alle nødvendige oplysninger til brug for eventuelle berigtigelser.

7. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, for at de personer, som i henhold til ►**M18** artikel 21, stk. 1, ◄ litra a) og b) anses som betalingspligtige i stedet for en afgiftspligtig person etableret i udlandet, eller som hæfter solidarisk for erlæggelsen, opfylder ovennævnte pligt til angivelse og betaling.

8. Med forbehold af de bestemmelser, der skal vedtages i medfør af artikel 17, stk. 4, kan medlemsstaterne fastsætte andre forpligtelser, som de skønner nødvendige for at sikre en nøjagtig opkrævning af afgiften og for at undgå svig.

9. Medlemsstaterne kan fritage afgiftspligtige personer for

— visse af forpligtelserne;

— enhver forpligtelse, når disse personer udelukkende foretager afgiftsfri transaktioner;

— betaling af den skyldige afgift, når beløbet er ubetydeligt.

▼M20

Artikel 22a

Ret til adgang til fakturaer, der er oplagret elektronisk i en anden medlemsstat.

Når en afgiftspligtig person oplagrer udstedte eller modtagne fakturaer elektronisk, således at der sikres onlineadgang til dataene, og oplagringsstedet er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende er etableret, har de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten med henblik på dette direktiv ret til elektronisk adgang til, downloading og anvendelse af disse fakturaer inden for de grænser, der er fastsat i den afgiftspligtiges etableringsmedlemsstats forskrifter, og i det omfang denne medlemsstat finder det nødvendigt af kontrolhensyn.

▼B

Artikel 23

Forpligtelser ved indførsel

Medlemsstaterne fastsætter de nærmere bestemmelser vedrørende angivelserne i forbindelse med indførsel af goder.

Medlemsstaterne kan ved indførsel af goder foretaget af afgiftspligtige personer, af betalingspligtige personer eller af visse grupper af disse, navnlig bestemme, at den i anledning af indførselen skyldige merværdiafgift ikke skal betales på indførselstidspunktet, på betingelse af, at den anføres som sådan i en angivelse udfærdiget i overensstemmelse med artikel 22, stk. 4.

AFSNIT XIV

SÆRORDNINGER

Artikel 24

Særordning for mindre virksomheder

1. De medlemsstater, som i forbindelse med anvendelsen af den almindelige merværdiafgiftsordning på mindre virksomheder måtte støde på vanskeligheder som følge af disses virksomhed eller opbygning, kan inden for de begrænsninger og på de betingelser, som de fastsætter — med forbehold af det i artikel 29 foreskrevne samråd — anvende forenklede regler for pålæggelse og opkrævning af afgiften, navnlig i forbindelse med standardsats-ordningerne, uden at dette dog kan medføre afgiftslettelser.

2. Indtil en dato, som på forslag af Kommissionen fastsættes med enstemmighed af Rådet, men som ikke må ligge senere end tidspunktet for afskaffelsen af afgifter ved indførsel og afgiftsgodtgørelse ved udførsel i samhandelen mellem medlemsstaterne, kan:

a) de medlemsstater, som har benyttet den i artikel 14 i Rådets andet direktiv af 11. april 1967 givne adgang til at indføre afgiftsfritagelser eller gradvise nedsættelser af afgiften, opretholde disse fritagelser og nedsættelser samt anvendelsesbestemmelserne for dem, såfremt de er i overensstemmelse med merværdiafgiftssystemet;

   de medlemsstater, som anvender afgiftsfritagelse på afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning er mindre end modværdien i national valuta af 5 000 europæiske regningsenheder, beregnet på grundlag af den på dagen for vedtagelsen af dette direktiv gældende omregningskurs, kan forhøje denne fritagelse til 5 000 europæiske regningsenheder;

   de medlemsstater, som anvender en gradvis nedsættelse af afgiften, må hverken hæve den øvre grænse for denne nedsættelse eller gøre betingelserne for dens tilståelse mere fordelagtige;

b) de medlemsstater, som ikke har benyttet denne adgang, kan tilstå afgiftsfritagelse for afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning højst svarer til modværdien i national valuta af 5 000 europæiske regningsenheder, beregnet på grundlag af den på dagen for vedtagelsen af dette direktiv gældende omregningskurs; de kan i givet fald indføre en gradvis nedsættelse af afgiften for afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning overstiger det af de pågældende stater med henblik på anvendelsen af afgiftsfritagelse fastsatte loft;

c) de medlemsstater, som anvender afgiftsfritagelse på afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning er lig med eller overstiger modværdien i national valuta af 5 000 europæiske regningsenheder, beregnet på grundlag af den på dagen for vedtagelsen af dette direktiv gældende omregningskurs, kan forhøje denne fritagelse med henblik på at opretholde dens faktiske værdi.

3. Begreberne fritagelse og gradvis nedsættelse finder anvendelse på leveringer af goder og tjenesteydelser foretaget af mindre virksomheder.

▼B

Medlemsstaterne kan udelukke visse transaktioner fra den i stk. 2 fastsatte ordning. Bestemmelserne i stk. 2 finder dog under ingen omstændigheder anvendelse på de i artikel 4, stk. 3, omhandlede transaktioner.

4. Den omsætning, der benyttes som grundlag for anvendelsen af stk. 2, består af beløbet, uden merværdiafgift, for de i artikel 5 og 6 omhandlede leveringer af goder og tjenesteydelser, i det omfang disse er pålagt afgift, herunder de transaktioner, som i medfør af artikel 28, stk. 2, er fritaget med tilbagebetaling af den i det tidligere omsætningsled erlagte afgift, og af beløbet af de transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 15 samt af beløbet for transaktioner vedrørende fast ejendom, for de i artikel 13, punkt B, litra d), omhandlede finansieringstransaktioner og for forsikringsydelser, medmindre disse transaktioner har karakter af bitransaktioner.

Overdragelse af materielle eller immaterielle investeringsgoder, som udgjorde en del af virksomhedens aktiver, tages dog ikke i betragtning ved beregning af omsætningens størrelse.

5. Afgiftspligtige personer, som har opnået afgiftsfritagelse, er ikke berettiget til at foretage fradrag af afgiften i henhold til artikel 17 eller til at anføre denne på deres fakturaer ►M20 ——————— ◄.

6. Afgiftspligtige personer, som vil kunne opnå afgiftsfritagelse, kan vælge enten at være omfattet af den almindelige merværdiafgiftsordning eller af de i stk. 1 omhandlede forenklede regler. I så fald nyder de godt af den gradvise afgiftsnedsættelse, som den nationale lovgivning eventuelt giver mulighed for.

7. Afgiftspligtige personer, som nyder godt af den gradvise nedsættelse, anses med forbehold af bestemmelserne i stk. 1 som afgiftspligtige efter den almindelige merværdiafgiftsordning.

8. Hvert fjerde år og første gang den 1. januar 1982 aflægger Kommissionen efter samråd med medlemsstaterne beretning til Rådet om anvendelsen af denne artikel. I forbindelse med denne beretning skal den i fornødent omfang og under hensyntagen til nødvendigheden af med tiden at opnå overensstemmelse mellem de nationale ordninger fremsætte forslag vedrørende:

a) de forbedringer, der skal indføres i særordningen for mindre virksomheder;

b) tilpasningen af de nationale ordninger med hensyn til fritagelse for og gradvis nedsættelse af merværdiafgiften;

c) tilpasningen af det i stk. 2 nævnte loft på 5 000 europæiske regningsenheder.

9. Rådet træffer i tide afgørelse om, hvorvidt gennemførelsen af den i artikel 4 i Rådets første direktiv af 11. april 1967 anførte målsætning kræver indførelse af en fælles særordning for mindre virksomheder, og træffer i givet fald bestemmelse om fælles lofter og gennemførelsesbetingelser for denne ordning. Indtil en sådan ordning indføres, kan medlemsstaterne opretholde deres egne særordninger, som de anvender i overensstemmelse med denne artikel og Rådets fremtidige retsakter.

Artikel 25

Fælles standardsats-ordning for landbrugere

1. Medlemsstaterne kan for landbrugere, for hvilke anvendelsen af den almindelige merværdiafgiftsordning eller i givet fald den i artikel 24 omhandlede forenklede ordning vil støde på vanskeligheder, anvende en standardsatsordning, der tager sigte på at godtgøre den merværdiafgiftsbelastning, der af standardsats-landbrugere er betalt på goder og tjenesteydelser i henhold til bestemmelserne i denne artikel.

2. I denne artikel forstås ved:

— »landbruger«, en afgiftspligtig person, som udøver virksomhed inden for rammerne af en i det følgende defineret bedrift;

▼B

— »landbrugs-, skovbrugs- eller fiskeribedrifter«, de bedrifter, der af den enkelte medlemsstat anses som sådanne inden for rammerne af den produktionsvirksomhed, der er opregnet i bilag A;

— »standardsats-landbruger«, en landbruger, på hvem den i stk. 3 og følgende omhandlede standardsatsordning finder anvendelse;

— »landbrugsprodukter«, de goder, der som et resultat af de i bilag A opregnede former for virksomhed frembringes af landbrugs-, skovbrugs- eller fiskeribedrifter i de enkelte medlemsstater;

— »tjenesteydelser på landbrugsområder«, de ydelser, som er opregnet i bilag B, og som præsteres af en landbruger ved hjælp af arbejdskraft og/eller de for hans landbrugs-, skovbrugs- eller fiskeribedrift normale produktionsmidler;

— »merværdiafgiftsbelastning i tidligere led«, den samlede merværdiafgiftsbelastning, der har været pålagt goder og tjenesteydelser indkøbt af samtlige landbrugs-, skovbrugs- og fiskeribedrifter under standardsatsordningen i hver medlemsstat, i det omfang denne afgift vil være fradragsberertiget i medfør af artikel 17 hos en landbruger, som er undergivet den almindelige merværdiafgiftsordning;

— »standardsats for godtgørelse«, de procentsatser, som medlemsstaterne fastsætter i henhold til stk. 3, og som de anvender i de i stk. 5 omhandlede tilfælde for at give standardsats-landbrugerne mulighed for at opnå standardgodtgørelsen for merværdiafgiftsbelastningen i tidligere led;

— »standard-godtgørelse«, det beløb, der fremkommer ved anvendelsen af den i stk. 3 omhandlede standard-sats for godtgørelse på standardsats-landbrugerens omsætning i de i stk. 5 nævnte tilfælde.

3. Medlemsstaterne fastsætter i det omfang, det er nødvendigt, standardsatserne for godtgørelse og giver Kommissionen meddelelse derom, før de bringes i anvendelse. Disse procentsatser fastsættes på grundlag af makroøkonomiske oplysninger, der alene vedrører standardsats-landbrugere for de sidste 3 år. Satserne kan ikke bevirke, at standardsats- landbrugere som helhed får større tilbagebetalinger, end merværdiafgiftsbelastningen i tidligere led. Medlemsstaterne kan nedbringe disse satser til 0. Satserne kan afrundes til nærmeste lavere eller højere halve procent.

Medlemsstaterne kan fastsætte standardsatser for godtgørelse, der er forskellige for skovbrug, for forskellige under-grupper inden for landbruget og for fiskeri.

4. Medlemsstaterne kan fritage standardsats-landbrugere for de forpligtelser, der påhviler afgiftspligtige personer i medfør af artikel 22.

5. De i stk. 3 omhandlede standardsatser anvendes på prisen uden afgift for landbrugsprodukter, som standardsats-landbrugere har leveret til andre afgiftspligtige personer end standardsats-landbrugere, og for tjenesteydelser på landbrugsområdet, som de har præsteret for andre afgiftspligtige personer end standardsats-landbrugere. Denne godtgørelse udelukker enhver anden form for fradrag.

6. Medlemsstaterne kan bestemme, at betalingen af standardgodtgørelser foretages:

a) enten af den afgiftspligtige køber eller aftager; i dette tilfælde er den afgiftspligtige køber eller aftager efter de af medlemsstaterne fastsatte nærmere bestemmelser berettiget til at nedsætte den skyldige merværdiafgift med den standardgodtgørelse, som han har betalt til standardsats-landbrugere;

b) eller af det offentige.

7. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige bestemmelser for effektivt at kontrollere udbetalingen af standardgodtgørelserne til standardsats-landbrugerne.

8. For alle andre leveringer af landbrugsprodukter og tjenesteydelser på landbrugsområdet end de i stk. 5 omhandlede anses betaling af standardgodtgørelsen som foretaget af køberen eller aftageren.

9. Medlemsstaterne kan fra standardsats-ordningen udelukke visse kategorier af landbrugere samt de landbrugere, for hvilke anvendelsen

▼B

af den almindelige merværdiafgiftsordning eller i givet fald den i artikel 24, stk. 1, omhandlede forenklede ordning ikke frembyder administrative vanskeligheder.

10. Enhver standardsats-landbruger har i overensstemmelse med de i hver medlemsstat gældende nærmere bestemmelser og betingelser ret til at vælge mellem anvendelsen af den almindelige merværdiafgiftsordning og i givet fald den i artikel 24, stk. 1, omhandlede forenklede ordning.

11. Inden udløbet af det femte år efter dette direktivs ikrafttræden, forelægger Kommissionen for Rådet nye forslag vedrørende anvendelse af merværdiafgiften på transaktioner vedrørende landbrugsprodukter og tjenesteydelser på landbrugsområdet.

12. Når medlemsstaterne benytter den i denne artikel omhandlede mulighed, fastsætter de et ensartet beregnings-grundlag for merværdiafgiften med henblik på gennemførelse af ordningen med egne indtægter, idet de anvender den fælles beregningsmetode i bilag C.

Artikel 26

Særordning for rejsebureauer

1. Medlemsstaterne anvender merværdiafgiften på transaktioner udøvet af rejsebureauer i overensstemmelse med denne artikel, for så vidt disse bureauer handler i eget navn over for den rejsende og til rejsens gennemførelse anvender leveringer og tjenesteydelser, der præsteres af andre afgiftspligtige personer. Denne artikel finder ikke anvendelse på rejsebureauer, der udelukkende fungerer som formidler, og på hvilke artikel 11, punkt A, stk. 3, litra c), finder anvendelse. Ved rejsebureauer forstås i denne artikel ligeledes personer, der organiserer turistrejser.

2. De transaktioner, der udføres af rejsebureauet med henblik på gennemførelse af en rejse, anses som én enkelt tjenesteydelse præsteret af rejsebureauet over for den rejsende. Denne ydelse pålægges afgift i den medlemsstat, hvor rejsebureauet har etableret hovedsædet for sin økonomiske virksomhed eller et fast kontor, hvorfra tjenesteydelsen præsteres af bureauet. For denne tjenesteydelse anses, som beskatningsgrundlag og som pris uden afgift i henhold til artikel 22, stk. 3, litra b), rejsebureauets fortjenstmargen, det vil sige forskellen mellem det samlede beløb uden merværdiafgift, der skal betales af den rejsende, og rejsebureauets faktiske omkostninger til de af andre afgiftspligtige personer præsterede leveringer og tjenesteydelser, for så vidt disse transaktioner direkte kommer den rejsende tilgode.

3. Hvis de transaktioner, som præsteres for rejsebureauet af andre afgiftspligtige personer, gennemføres af sidstnævnte uden for Fællesskabet, sidestilles bureauets tjenesteydelse med formidlende virksomhed, som i medfør af artikel 15, nr. 14, er fritaget for afgift. Hvis disse transaktioner gennemføres såvel inden for som uden for Fællesskabet, skal kun den del af rejsebureauets tjenesteydelse, som vedrører de uden for Fællesskabet gennemførte transaktioner, anses som afgiftsfri.

4. De merværdiafgiftsbeløb, der af andre afgiftspligtige personer føres i regning for rejsebureauet for de i stk. 2 omhandlede transaktioner, som direkte kommer den rejsende tilgode, berettiger hverken til fradrag eller tilbagebetaling i nogen medlemsstat.

▼M8

Artikel 26a

Særordning for brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter

A. *Definitioner*

Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser forstås i denne artikel ved:

a) *»kunstgenstande«:* de goder, der er nævnt i bilag I, litra a).

Medlemsstaterne har dog mulighed for at undlade at betragte goderne i de sidste tre led i bilag I, litra a), som »kunstgenstande«

b) *»samlerobjekter«:* de goder, der er nævnt i bilag I, litra b)

c) *»antikviteter«:* de goder, der er nævnt i bilag I, litra c)

d) *»brugte genstande«:* løsøregenstande, der kan genanvendes i den foreliggende stand eller efter reparation, undtagen kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter og undtagen ædle metaller og ædle stene defineret som sådanne af medlemsstaterne

e) *en »afgiftspligtig videreforhandler«:* en afgiftspligtig person, der som led i sin økonomiske virksomhed køber eller udtager til brug for sin virksomhed eller indfører brugte genstande og/eller kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter med henblik på videresalg, uanset om denne afgifts-pligtige person handler for egen regning eller for en andens regning i henhold til en kommissionsaftale med henblik på køb eller salg

f) *en »auktionsholder ved offentlige auktioner«:* enhver afgiftspligtig person, der som led i sin økonomiske virksomhed tilbyder et gode til bortsalg ved en offentlig auktion med henblik på at over-drage det til den højestbydende;

g) *en »kommittent for en auktionsholder ved offentlige auktioner«:* enhver person, der overdrager et gode til en auktionsholder ved offentlige auktioner i henhold til en kommissionsaftale med henblik på salg på følgende betingelser:

— auktionsholderen ved offentlige auktioner tilbyder godet til bortsalg ved en offentlig auktion i sit navn, men for kommittentens regning

— auktionsholderen ved offentlige auktioner overdrager godet i sit navn, men for kommittentens regning til den højestbydende, som får meddelt hammerslag for godet ved offentlig auktion.

B. *Særordning for afgiftspligtige videreforhandlere*

1. Medlemsstaterne anvender på leveringer af brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, der foretages af afgiftspligtige videreforhandlere, en særordning med afgift af den afgiftspligtige videreforhandlers fortjenstmargen i overensstemmelse med følgende bestemmelser.

2. De i stk. 1 omhandlede leveringer er leveringer foretaget af en afgiftspligtig videreforhandler af brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter, som er leveret til ham inden for Fællesskabet:

— af en ikke-afgiftspligtig person, eller

— af en anden afgiftspligtig person, for så vidt dennes levering af godet er fritaget for afgift i overensstemmelse med artikel 13, punkt B, litra c), eller

— af en anden afgiftspligtig person, for så vidt levering af godet foretaget af denne anden afgiftspligtige person er omfattet af den afgiftsfritagelse, der er omhandlet i artikel 24, og vedrører et investeringsgode, eller

— af en anden afgiftspligtig videreforhandler, for så vidt levering af godet foretaget af denne anden afgiftspligtige videreforhandler er pålagt merværdiafgift i overensstemmelse med særordningen.

▼M8

3. Beskatningsgrundlaget for de leveringer af goder, der er omhandlet i stk. 2, er den afgiftspligtige videreforhandlers fortjenstmargen med fradrag af den merværdiafgift, der vedrører selve fortjenstmargenen. Denne margen er lig med forskellen mellem den af den afgiftspligtige videreforhandler forlangte salgspris for godet og købsprisen.

I dette stykke forstås ved:

— *»salgspris«:* den samlede modværdi, som den afgiftspligtige videreforhandler modtager eller vil modtage af køberen eller tredjemand, herunder tilskud, der er direkte forbundet med transaktionen, skatter, told, importafgifter og andre afgifter, biomkostninger såsom provisions-, emballage-, transport- og forsikringsomkostninger, som den afgiftspligtige videreforhandler forlanger afholdt af køberen, men undtagen de beløb, der er omhandlet i artikel 11, punkt A, stk. 3

— *»købspris«:* den samlede modværdi som fastsat i ovennævnte led, som den afgiftspligtige videreforhandler opnår eller vil opnå hos leverandøren.

4. Medlemsstaterne giver de afgiftspligtige videreforhandlere ret til at vælge at anvende særordningen på leveringer af:

a) kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter, som de selv har indført

b) kunstgenstande, som er leveret til dem af kunstneren eller dennes retssuccessorer

c) kunstgenstande, som er leveret til dem af en afgiftspligtig person, der ikke er en afgiftspligtig videreforhandler, når leveringen er sket under anvendelse af den reducerede sats i henhold til artikel 12, stk. 3, litra c).

Medlemsstaterne fastlægger de nærmere bestemmelser for denne valgmulighed, som under alle omstændigheder skal dække en periode på mindst to kalenderår.

Hvis muligheden vælges, fastlægges beskatningsgrundlaget i overensstemmelse med stk. 3. For så vidt angår leveringer af kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter, som den afgiftspligtige videreforhandler selv har indført, er den købspris, der skal tages hensyn til ved beregning af fortjenstmargenen, lig med beskatningsgrundlaget ved indførsel som fastlagt i overensstemmelse med artikel 11, punkt B, med tillæg af den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt ved indførsel.

5. Leveringer af brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter, som foretages på betingelserne i artikel 15, og som er omfattet af særordningen med afgift af fortjenstmargenen, fritages.

6. Afgiftspligtige personer må ikke trække den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt for goder, der er eller vil blive leveret til dem af en afgiftspligtig videreforhandler, fra i den afgift, som de skal betale, hvis den afgiftspligtige videreforhandlers levering af disse goder er omfattet af særordningen med afgift af fortjenstmargenen.

7. I det omfang goder anvendes i forbindelse med den afgiftspligtige videreforhandlers leveringer, der er omfattet af særordningen med afgift af fortjenstmargenen, må han ikke trække følgende beløb fra i den afgift, han skal betale:

a) den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt for kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter, som han selv har indført

b) den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt for kunstgenstande, der er eller vil blive leveret til ham af kunstneren eller dennes retssuccessorer

c) den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt for kunstgenstande, der er eller vil blive leveret til ham af en afgiftspligtig person, der ikke er en afgiftspligtig videreforhandler.

8. Såfremt en afgiftspligtig videreforhandler er nødt til at anvende både den normale merværdiafgiftsordning og særordningen med afgift

▼M8

af fortjenstmargenen, skal han i overeensstemmelse med de retningslinjer, der er fastsat af medlemsstaterne, føre separate regnskaber over transaktionerne under hver af disse ordninger.

9. Den afgiftspligtige videreforhandler må ikke for de goder, han lader omfatte af særordningen med afgift af fortjenstmargenen, angive afgiften særskilt på de fakturaer ►M20 ——————— ◄ han udsteder.

10. For at forenkle opkrævningen af afgiften og med forbehold af det i artikel 29 foreskrevne samråd kan medlemsstaterne for visse transaktioner eller for visse kategorier af afgiftspligtige videreforhandlere fastsætte, at beskatningsgrundlaget for leveringer, der er omfattet af særordningen med afgift af fortjenstmargenen, fastsættes for hver afgiftsperiode, for hvilken den afgiftspligtige videreforhandler skal afgive den i artikel 22, stk. 4, omhandlede angivelse.

I så fald er beskatningsgrundlaget for leveringer af goder, hvorpå anvendes én og samme merværdiafgiftssats, den afgiftspligtige videreforhandlers samlede fortjenstmargen med fradrag af merværdiafgiften vedrørende samme fortjenstmargen.

Den samlede fortjenstmargen er lig med forskellen mellem:

— det samlede beløb for de leveringer af goder, der er omfattet af særordningen med afgift af fortjenstmargenen, og som den afgiftspligtige videreforhandler har foretaget i løbet af perioden. Dette beløb er lig med den samlede salgspris som fastlagt i overensstemmelse med stk. 3, og

— det samlede beløb for de køb af goder, der er omhandlet i stk. 2, og som den afgiftspligtige videreforhandler har foretaget i løbet af perioden. Dette beløb er lig med den samlede købspris som fastlagt i overensstemmelse med stk. 3.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at de pågældende afgiftspligtige personer opnår uberettigede fordele eller lider uberettigede tab.

11. Den afgiftspligtige videreforhandler kan for hver levering, der henhører under den særlige afgiftsordning i henhold til stk. 2 eller 4, anvende den normale merværdiafgiftsordning.

Når den afgiftspligtige videreforhandler anvender den normale merværdiafgiftsordning:

a) i forbindelse med levering af kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter, som han selv har indført, kan han trække den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt ved indførslen af det pågældende gode, fra i den afgift, som han skal betale

b) i forbindelse med levering af en kunstgenstand, som er leveret til ham af kunstneren eller dennes retssuccessorer, kan han trække den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt for den pågældende kunstgenstand, fra i den afgift, som han skal betale

c) i forbindelse med levering af en kunstgenstand, som er leveret til ham af en afgiftspligtig person, der ikke er en afgiftspligtig videreforhandler, kan han trække den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt for den pågældende kunstgenstand, fra i den afgift, som han skal betale.

Fradragsretten indtræder samtidig med, at afgiften for leveringen, for hvilken den afgiftspligtige videreforhandler vælger at anvende den normale merværdiafgiftsordning, forfalder til betaling.

C. *Særordning for offentlige auktioner*

1. Som undtagelse fra punkt B kan medlemsstaterne i overensstemmelse med følgende bestemmelser fastlægge beskatningsgrundlaget for leveringer af brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter, der foretages af en auktionsholder ved offentlige auktioner, der handler i eget navn i henhold til en kommissionsaftale med henblik på salg af disse goder for regning af:

— en ikke-afgiftspligtig person, eller

▼M8

— en anden afgiftspligtig person, for så vidt leveringen af godet foretaget af denne afgiftspligtige person i henhold til artikel 5, stk. 4, litra c), er fritaget for afgift i overensstemmelse med artikel 13, punkt B, litra c), eller

— en anden afgiftspligtig person, for så vidt leveringen af godet foretaget af denne afgiftspligtige person i henhold til artikel 5, stk. 4, litra c), er omfattet af den afgiftsfritagelse, der er omhandlet i artikel 24, og vedrører et investeringsgode, eller

— en afgiftspligtig videreforhandler, for så vidt leveringen af godet foretaget af denne afgiftspligtige videreforhandler i henhold til artikel 5, stk. 4, litra c), er pålagt afgift i overensstemmelse med særordningen med afgift af fortjenstmargenen som fastsat i punkt B.

2. Beskatningsgrundlaget for de leveringer af goder, der er omhandlet i stk. 1, er det samlede beløb, som auktionsholderen ved offentlige auktioner i henhold til stk. 4 fakturerer køberen med fradrag af:

— det nettobeløb, som auktionsholderen ved offentlige auktioner betaler eller skal betale kommittenten i overensstemmelse med stk. 3, og

— den afgift, som auktionsholderen ved offentlige auktioner skal erlægge ved leveringen.

3. Det nettobeløb, som auktionsholderen ved offentlige auktioner betaler eller skal betale sin kommittent, er lig med forskellen mellem:

— den pris, ved hvilken der er givet hammerslag for godet ved offentlig auktion, og

— den kommission, som auktionsholderen ved offentlige auktioner får eller vil få af kommittenten i henhold til en kommissionsaftale med henblik på salg.

4. Auktionsholderen ved offentlige auktioner skal til køberen udstede en faktura ►M20 ——— ◄ der skal indeholde en tydelig angivelse af:

— hammerslagsprisen for godet

— skatter, told, importafgifter og andre afgifter

— biomkostninger såsom provisions-, emballage-, transport- og forsikringsomkostninger, som auktionsholderen forlanger afholdt af køberen.

Denne faktura må ikke indeholde en særskilt angivelse af selve merværdiafgiften.

5. Den auktionsholder ved offentlige auktioner, som har fået overdraget godet i henhold til en kommissionsaftale med henblik på salg på offentlig auktion, skal udfærdige en afregning til sin kommittent.

Denne afregning skal indeholde en tydelig angivelse af transaktionens beløb, dvs. hammerslagsprisen for godet med fradrag af kommissionen, som modtages eller vil blive modtaget fra kommittenten.

En afregning, der er udarbejdet på disse betingelser, træder i stedet for den faktura, som kommittenten, når han er en afgiftspligtig person, skal udstede til auktionsholderen ved offentlige auktioner i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3.

6. Auktionsholdere ved offentlige auktioner, der leverer goder på betingelserne i stk. 1, skal i deres bogholderi godskrive en interimskonto:

— de beløb, de modtager eller vil modtage fra køberen af godet

— de beløb, som tilbagebetales eller vil blive tilbagebetalt til sælgeren af godet.

Der skal kunne føres bevis for eller gøres rede for disse beløb.

7. Levering af et gode til en afgiftspligtig auktionsholder ved offentlige auktioner anses for at være foretaget samtidig med, at selve bortsalget af dette gode ved offentlig auktion finder sted.

▼M8

D. *Momsovergangsordning for samhandelen mellem medlemsstaterne*

I den periode, der er omhandlet i artikel 281, anvender medlemsstaterne følgende bestemmelser:

a) leveringer af nye transportmidler som defineret i artikel 28a, stk. 2, der foretages som anført i artikel 28c, punkt A, er undtaget fra de særordninger, der er fastsat i punkt B og C

b) uanset artikel 28a, stk. 1, litra a), pålægges erhvervelse inden for Fællesskabet af brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter ikke merværdiafgift, når sælgeren er en afgiftspligtig videreforhandler, der handler i denne egenskab, og det erhvervede gode er blevet pålagt afgift i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten er påbegyndt, i henhold til særordningen med afgift af fortjenstmargenen i punkt B, eller når sælgeren er en auktionsholder ved offentlige auktioner, der handler i denne egenskab, og det erhvervede gode er blevet pålagt afgift i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten er påbegyndt, i henhold til særordningen i punkt C

c) artikel 28b, punkt B, og artikel 28c, punkt A, litra a), c) og d), finder ikke anvendelser på leveringer af goder, der er pålagt merværdiafgift i henhold til en af særordningerne i punkt B og C.

▼M13

Artikel 26b

Særordning for investeringsguld

A. *Definitioner*

I dette direktiv og med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser forstås ved »investeringsguld«:

i) Guld i form af en barre eller plade af en vægt, der er godkendt af guldmarkederne og af en lødighed på 995 ‰ eller derover, eventuelt repræsenteret ved værdipapirer. Medlemsstaterne kan undtage små barrer og plader med en vægt på 1 g eller derunder fra ordningen.

ii) Guldmønter, der

— er af en lødighed på 900 ‰ eller derover

— er slået efter år 1800

— er eller har været lovligt betalingsmiddel i oprindelseslandet, og

— sædvanligvis sælges til en pris, der ikke overstiger den normale markedsværdi af møntens guldindhold med mere end 80 %.

Med henblik på anvendelsen af dette direktiv anses sådanne guldmønter ikke for at blive solgt på grund af deres numismatiske interesse.

Alle medlemsstater giver inden den 1. juli hvert år og første gang i 1999 Kommissionen meddelelse om, hvilke mønter der opfylder disse kriterier og handles i den pågældende medlemsstat. Kommissionen offentliggør en fuldstændig liste over disse mønter i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* inden den 1. december hvert år. Mønter, der er medtaget på den offentliggjorte liste, anses for at opfylde disse kriterier i hele det år, den offentliggjorte liste vedrører.

B. *Særarrangementer for transaktioner med investeringsguld*

Medlemsstaterne fritager levering, erhvervelse inden for Fællesskabet samt indførsel af investeringsguld, herunder investeringsguld, der er repræsenteret af certifikater for allokeret eller ikke-uallokeret guld, eller som er handlet på guldkonti, herunder navnlig guldlån og swaps, som repræsenterer en ejendomsret til eller et tilgodehavende i investeringsguld, samt transaktioner med investeringsguld i form af futures og terminskontrakter, som indebærer overdragelse af en ejendomsret eller et tilgodehavende med hensyn til investeringsguld for merværdiafgift.

▼M13

Medlemsstaterne fritager endvidere tjenesteydelser udført af agenter, der handler på en anden persons vegne og for dennes regning, når de pågældende deltager i leveringen af investeringsguld på vegne af den hovedforpligtede.

C. *Mulighed for beskatning*

Medlemsstaterne giver afgiftspligtige personer, der fremstiller investeringsguld eller omdanner guld af enhver art til investeringsguld som defineret under punkt A, mulighed for at vælge at blive beskattet af levering af investeringsguld til en anden afgiftspligtig person, som ellers ville være fritaget i henhold til punkt B.

Medlemsstaterne kan tillade afgiftspligtige personer, der i forbindelse med deres handel sædvanligvis leverer guld til industrielt formål, mulighed for at vælge at blive beskattet af deres levering af investeringsguld som defineret under punkt A, nr. i), til en anden afgiftspligtig person, som ellers ville være fritaget i henhold til punkt B. Medlemsstaterne kan begrænse omfanget af denne valgmulighed.

Når leverandøren har benyttet en valgmulighed med hensyn til beskatning i henhold til første eller andet afsnit, giver medlemsstaterne agenten mulighed for at vælge at blive beskattet med hensyn til de i punkt B, andet afsnit, nævnte tjenesteydelser.

Medlemsstaterne fastlægger de nærmere vilkår for udøvelsen af disse valgmuligheder og underretter Kommissionen om gennemførelsesbestemmelserne herfor i den pågældende medlemsstat.

D. *Fradragsret*

1) Afgiftspligtige personer er berettiget til at fradrage:

   a) afgift, som skyldes eller er erlagt i forbindelse med investeringsguld, som de har fået leveret af en person, der har gjort brug af den i punkt C omhandlede valgmulighed, eller som de har fået leveret under den i punkt G omhandlede procedure

   b) afgift, som skyldes eller er erlagt i forbindelse med levering til de pågældende, erhvervelse inden for Fællesskabet eller indførsel, foretaget af disse personer, af andet guld end investeringsguld, som efterfølgende af dem eller på deres vegne er omdannet til investeringsguld

   c) afgift, som skyldes eller er erlagt i forbindelse med modtagne tjenesteydelser i form af ændring af form, vægt eller lødighed af guld, herunder investeringsguld

   såfremt deres efterfølgende levering af det pågældende guld er fritaget for afgift ifølge denne artikel.

2) Afgiftspligtige personer, der fremstiller investeringsguld eller omdanner guld af enhver art til investeringsguld, er berettiget til at fradrage afgift, som de skylder eller har erlagt i forbindelse med levering, erhvervelse inden for Fællesskabet eller indførsel af varer eller tjenesteydelser, der er knyttet til fremstillingen eller omdannelsen af dette guld, svarende til at en efterfølgende levering af det guld, der er fritaget for afgift ifølge denne artikel, var blevet pålagt afgift.

E. *Særlige forpligtelser for investeringsguldhandlere*

Medlemsstaterne skal som et minimum drage omsorg for, at investeringsguldhandlere fører regnskab for alle væsentlige transaktioner med investeringsguld og opbevarer dokumentation, der giver mulighed for at fastslå kundens identitet i forbindelse med disse transaktioner.

Handlerne skal opbevare disse oplysninger i mindst fem år.

Medlemsstaterne kan acceptere tilsvarende forpligtelser i henhold til foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til anden EF-lovgivning, som f.eks. Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til

▼M13

hvidvaskning af penge [1], med henblik på at opfylde kravene i første afsnit.

Medlemsstaterne kan fastsætte strengere forpligtelser, navnlig om særlige former for regnskab eller særlige bogføringskrav.

F. *»Reverse charge«-procedure*

Uanset ►M18 artikel 21, stk. 1, ◄ litra a), som ændret ved artikel 28g, kan medlemsstaterne i tilfælde af levering af guld som råmetal eller som halvforarbejdede produkter, af en lødighed på 325 ‰ eller derover, eller levering af investeringsguld, såfremt en af de i punkt C i denne artikel omhandlede valgmuligheder er blevet udnyttet i henhold til procedurer og betingelser, som de selv fastsætter, udpege erhververen som den person, der hæfter for betaling af afgiften. Hvis medlemsstaterne benytter sig af denne mulighed, træffer de de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den afgiftspligtige person opfylder forpligtelserne med hensyn til afgivelse af erklæring og betaling af afgift i henhold til artikel 22.

G. *Procedure for transaktioner på et reguleret guldmarked*

1) En medlemsstat kan, med forbehold af samråd i henhold til artikel 29, undlade at lade fritagelsen for investeringsguld ifølge denne særlige ordning gælde i forbindelse med specifikke transaktioner — undtagen levering inden for Fællesskabet eller eksport — vedrørende investeringsguld, der finder sted i den pågældende medlemsstat:

   a) mellem afgiftspligtige personer, der er medlemmer af et guldmarked, der er reguleret af den pågældende medlemsstat, og

   b) hvis transaktionen finder sted mellem et medlem af et internationalt anerkendt og reguleret guldmarked og en anden afgiftspligtig person, der ikke er medlem af dette marked.

I så tilfælde er disse transaktioner afgiftspligtige, og nedenstående gælder.

2) a) For transaktioner, der er omfattet af stk. 1, litra a), tillader medlemsstaten af forenklingshensyn suspension af den afgift, der skal opkræves, samt dispensation fra momsregistreringskravene,

   b) For transaktioner, der er omfattet af stk. 1, litra b), finder »reverse charge«-proceduren under punkt F anvendelse. Hvis et ikke-medlem af guldmarkedet imidlertid kun er momsregistreringspligtig for disse og ikke for andre transaktioner i den pågældende medlemsstat, opfylder medlemmet afgiftspligten på ikke-medlemmets vegne i henhold til den pågældende medlemsstats bestemmelser.

▼M21

Artikel 26c

Særordning for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer

A. *Definitioner*

I denne artikel forstås med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser ved:

a) »ikke-etableret afgiftspligtig person«: en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted inden for Fællesskabets område, og som ikke på anden måde kræves momsregistreret i henhold til artikel 22

[1] EFT L 166 af 28. 6. 1991, s. 77.

▼M21

b) »elektroniske tjenesteydelser« og »elektronisk leverede tjenesteydelser«: de tjenesteydelser, der henvises til i artikel 9, stk. 2, litra e), andet led

c) »identifikationsmedlemsstat«: den medlemsstat, som den ikke-etablerede afgiftspligtige person vælger at kontakte for at anmelde, hvornår hans virksomhed som afgiftspligtig inden for Fællesskabets område påbegyndes i henhold til bestemmelserne i denne artikel

d) »forbrugsmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor leveringen af de elektroniske tjenesteydelser anses for at finde sted i henhold til artikel 9, stk. 2, litra f)

e) »merværdiafgiftsangivelse«: en angivelse som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hver medlemsstat.

B. *Særordning for elektronisk leverede tjenesteydelser*

1. Medlemsstaterne skal tillade en ikke-etableret afgiftspligtig person, som leverer elektroniske tjenesteydelser til en ikke-afgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller normalt er bosiddende i en medlemsstat, at anvende en særordning i henhold til følgende bestemmelser. Særordningen finder anvendelse på alle leveringer inden for Fællesskabet.

2. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal anmelde påbegyndelse, ændring og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig til identifikationsmedlemsstaten, hvis han ikke mere er omfattet af særordningen. Denne anmeldelse skal foretages elektronisk.

Oplysningerne fra den ikke-etablerede afgiftspligtige person til identifikationsmedlemsstaten om påbegyndelse af hans afgiftspligtige aktiviteter skal indeholde følgende enkeltheder til identifikationen: navn, postadresse, elektroniske adresser med websteder, eventuelt momsregistreringsnummer i hans hjemland og en erklæring om, at vedkommende ikke er momsregistreret i Fællesskabet. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal meddele identifikationsmedlemsstaten enhver ændring i de afgivne oplysninger.

3. Identifikationsmedlemsstaten skal identificere den ikke-etablerede afgiftspligtige person ved hjælp af et individuelt nummer. På grundlag af de oplysninger, der anvendes til denne identifikation, kan forbrugsmedlemsstaterne have deres egne identifikationsordninger.

Identifikationsmedlemsstaten skal elektronisk meddele den ikke-etablerede afgiftspligtige person det identifikationsnummer, der er tildelt ham.

4. Identifikationsmedlemsstaten skal udelukke den ikke-etablerede afgiftspligtige person fra identifikationsregisteret, hvis:

a) han meddeler, at han ikke længere præsterer elektroniske tjenesteydelser, eller

b) det på anden måde kan antages, at hans afgiftspligtige aktiviteter er bragt til ophør, eller

c) han ikke længere opfylder de nødvendige krav for at måtte anvende særordningen, eller

d) han til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for særordningen.

5. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal til identifikationsmedlemsstaten elektronisk indsende en merværdiafgiftsangivelse for hvert kvartal, uanset om der er leveret elektroniske tjenesteydelser eller ej. Angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den indberetningsperiode, som angivelsen vedrører.

Merværdiafgiftsangivelsen skal indeholde identifikationsnummeret samt for hver enkelt forbrugsmedlemsstat, hvor afgifter er forfaldne, den samlede værdi uden moms af leverancerne af elektroniske tjenesteydelser for indberetningsperioden og det samlede tilsvarende

▼M21

afgiftsbeløb. Også de gældende afgiftssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal angives.

6. Merværdiafgiftsangivelsen skal udarbejdes i euro. Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at afgiftsangivelsen udarbejdes i den nationale valuta. Hvis leverancerne er foretaget i andre valutaer, anvendes kursen på den sidste dag i indberetningsperioden, når merværdiafgiftsangivelsen udfyldes. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag.

7. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal indbetale merværdiafgiften, samtidig med at angivelsen indsendes. Betalingen skal ske til en bankkonto denomineret i euro, der er udpeget af identifikationsmedlemsstaten. Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at betaling sker til en bankkonto denomineret i den nationale valuta.

8. Uanset artikel 1, stk. 1, i direktiv 86/560/EØF får en ikke-etableret afgiftspligtig person, der gør brug af denne særordning, i stedet for at foretage fradrag i henhold til artikel 17, stk. 2, i nærværende direktiv, tilbagebetalt merværdiafgift i overensstemmelse med direktiv 86/560/EØF. Artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med elektroniske leverancer, der er omfattet af denne særordning.

9. En ikke-etableret afgiftspligtig person fører et tilstrækkeligt detaljeret regnskab med de transaktioner, der er omfattet af denne særordning, til at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at den i punkt 5 nævnte merværdiafgiftsangivelse er korrekt. Dette regnskab skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængeligt for identifikationsmedlemsstaten og for forbrugsmedlemsstaten. Dette regnskab skal opbevares i en periode på ti år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

10. Artikel 21, stk. 2, litra b), finder ikke anvendelse på en ikke-etableret afgiftspligtig person, som har valgt denne særordning.

▼B

AFSNIT XV

FORENKLET PROCEDURE

Artikel 27

1. Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i dette direktiv, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller unddragelse. Foranstaltninger til forenkling af afgiftsopkrævningen må ikke eller kun i ubetydelig grad påvirke størrelsen af den skyldige afgift ved det endelige forbrug.

2. Den medlemsstat, der ønsker at indføre de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, forelægger sagen for Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige til at foretage en vurdering.

3. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom inden for en frist på en måned.

4. Rådets samtykke anses for opnået, såfremt hverken Kommissionen eller en af medlemsstaterne inden for en frist på to måneder fra den i stk. 3 nævnte underretning har anmodet om, at sagen forelægges Rådet.

5. De medlemsstater, som den 1. januar 1977 anvender særlige foranstaltninger af den art, der er omhandlet i stk. 1, kan opretholde disse på betingelse af, at Kommissionen får meddelelse herom inden den 1. januar 1978, og under forudsætning af, at de for så vidt angår foranstaltninger til forenkling af afgiftsopkrævningen, er i overensstemmelse med det i stk. 1 fastsatte kriterium.

▼B

AFSNIT XVI

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 28

1. De bestemmelser, som eventuelt måtte være sat i kraft af medlemsstaterne inden for rammerne af de muligheder, der er fastsat i de første fire led i artikel 17 i Rådets andet direktiv af 11. april 1967, finder ikke anvendelse i hver af de pågældende medlemsstater fra den dato, på hvilken de i artikel 1, stk. 2, omhandlede bestemmelser træder i kraft for hver enkelt af disse stater.

▼M8

1a. Indtil den 30. juni 1999 kan Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved indførsel af kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, der pr. 1. januar 1993 var omfattet af en fritagelse, anvende artikel 11, punkt B, stk. 6, således, at den merværdiafgift, der skyldes ved indførslen, under alle omstændigheder er lig med 2,5 % af det beløb, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 11, punkt B, stk. 1 til 4.

▼M5

2. Uanset artikel 12, stk. 3, gælder følgende bestemmelser i den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 28.

a) De fritagelser med tilbagebetaling af den i det tidligere omsætningsled erlagte afgift og de reducerede satser, der er lavere end den i artikel 12, stk. 3, fast-satte minimumssats for de reducerede satser, som var i kraft pr. 1. januar 1991, og som er i overensstemmelse med Fællesskabets forskrifter og opfylder betingelserne i artikel 17, sidste led, i andet direktiv af 11. april 1967, kan opretholdes.

   Medlemsstaterne træffer foranstaltninger, som gør det muligt at sikre, at der kan foretages beregning af egne indtægter i forbindelse med disse transaktioner.

   Såfremt dette stykkes bestemmelser skaber konkurrencefordrejning for Irland for så vidt angår levering af energiprodukter til opvarmning og belysning, kan denne medlemsstat efter udtrykkelig anmodning af Kommissionen få tilladelse til at anvende en reduceret sats på sådanne leveringer i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3. I så fald indgiver Irland sin anmodning til Kommissionen tillige med alle nødvendige oplysninger. Har Kommissionen ikke truffet en afgørelse inden tre måneder efter modtagelsen af anmodningen, anses Irland for at have tilladelse til at anvende de foreslåede reducerede satser.

b) Medlemsstater, der pr. 1. januar 1991 i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne anvendte fritagelser med tilbagebetaling af den i det tidligere omsætningsled erlagte afgift eller reducerede satser, der var lavere end den i artikel 12, stk. 3, fastsatte minimumssats for de reducerede satser, på andre goder og tjenesteydelser end dem, der er anført i bilag H, kan anvende den reducerede sats eller en af de to reducerede satser, som er omhandlet i artikel 12, stk. 3, på levering af sådanne goder og tjenesteydelser.

c) Medlemsstater, som efter artikel 12, stk. 3, vil skulle forhøje den normalsats, de anvendte pr. 1. januar 1991, med mere end 2 %, kan for leveringer af de i bilag H anførte kategorier af goder og tjenesteydelser anvende en reduceret sats, som er lavere end det i artikel 12, stk. 3, fastsatte minimum for den reducerede sats. Endvidere kan disse medlemsstater anvende en sådan sats på tjenester inden for restaurationsbranchen, børnebeklædning og børnefodtøj samt inden for boligsektoren. Medlemsstaterne kan ikke indføre fritagelser med tilbagebetaling af den i det tidligere omsætningsled erlagte afgift på grundlag af dette stykke.

d) Medlemsstater, som pr. 1. januar 1991 anvendte en reduceret sats på tjenester inden for restaurationsbranchen, børnebeklædning og børnefodtøj eller inden for boligsektoren, kan fortsat anvende en sådan sats på levering af disse goder og tjenesteydelser.

▼M5

e) Medlemsstater, som pr. 1. januar 1991 anvendte en reduceret sats på leveringer af andre goder og tjenesteydelser end de i bilag H anførte, kan anvende den reducerede sats eller en af de to reducerede satser, som er omhandlet i artikel 12, stk. 3, på sådanne leveringer, forudsat at satsen ikke er lavere end 12 %.

▼M8

Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på leveringer af brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, der er pålagt merværdiafgift i henhold til en af de særordninger, der er fastsat i artikel 26a, punkt B og C.

▼M5

f) Den Hellenske Republik kan anvende momssatser, der er indtil 30 % lavere end de tilsvarende satser, der anvendes på det græske fastland, i departementerne Lesbos, Chios, Samos, Dodekaneserne og Kykladerne samt på følgende øer i Det Ægæiske Hav: Thassos, De Nordlige Sporader, Samothrake og Skyros.

g) På grundlag af en rapport fra Kommissionen tager Rådet inden den 31. december 1994 bestemmelserne i litra a) til f) op til fornyet behandling med særligt henblik på det indre markeds rette funktion. Såfremt der konstateres væsentlige konkurrencefordrejninger, vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, passende foranstaltninger.

▼M10

h) De medlemsstater, der pr. 1. januar 1993 benyttede sig af den mulighed i artikel 5, stk. 5, litra a), som var i kraft denne dato, kan ved levering af lønforarbejdningsydelser anvende den sats, der anvendes på den vare, der fremkommer ved lønforarbejdningen.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse forstås ved levering af lønforarbejdning, at den erhvervsdrivende til sin kunde leverer en løsøregenstand, som han har fremstillet eller samlet ved hjælp af materialer eller genstande, som kunden har stillet til rådighed for ham til dette formål, uanset om den erhvervsdrivende har leveret en del af de anvendte materialer eller ej.

▼M11

i) Medlemsstaterne kan anvende en reduceret sats på leveringer af levende planter og andre blomsterdyrkningsprodukter (herunder løg, rodfrugter og lignende, afskårne blomster og pyntegrønt) samt træ til brændsel.

▼M17

j) Republikken Østrig kan ved udlejning af fast ejendom til beboelsesformål anvende en af de to reducerede satser, der er fastsat i artikel 12, stk. 3, litra a), tredje afsnit, forudsat at denne sats ikke er mindre end 10 %.

k) Den Portugisiske Republik kan for tjenester inden for restaurationsbranchen anvende en af de to reducerede satser, der er fastsat i artikel 12, stk. 3, litra a), tredje afsnit, forudsat at denne sats ikke er mindre end 12 %.

▼B

3. I den i stk. 4 omhandlede overgangsperiode kan medlemsstaterne:

a) fortsat lade de transaktioner være afgiftspligtige, som er fritaget i henhold til artikel 13 eller 15, og som er anført i bilag E;

b) fortsat fritage de transaktioner, der er opregnet i bilag F, på de i medlemsstaten gældende betingelser;

c) give afgiftspligtige personer mulighed for at vælge, at de transaktioner, som er fritaget for afgift på de i bilag G fastlagte betingelser, pålægges afgift;

d) fortsat anvende bestemmelser, der fraviger princippet om det i artikel 18, stk. 2, første afsnit, omhandlede øjeblikkelige fradrag;

e) fortsat anvende bestemmelser, der fraviger ►M8 ——— ◄, artikel 6, stk. 4, og artikel 11, punkt A, stk. 3, litra c);

f) bestemme, at ved levering af bygninger og byggegrunde, der er købt med henblik på videresalg af en afgiftspligtig person, som ikke er

▼B

fradragsberettiget i forbindelse med erhvervelsen, består beskatningsgrundlaget af forskellen mellem salgspris og købspris.

g) uanset bestemmelserne i artikel 17, stk. 3, og artikel 26, stk. 3, fortsat — uden fradragsret for de i tidligere omsætningsled erlagte afgifter — fritage tjenesteydelser, der præsteres af de i artikel 26, stk. 3, omhandlede rejsebureauer. Denne undtagelse gælder ligeledes for rejsebureauer, der handler i den rejsendes navn og for hans regning.

▼M4

3a. Indtil der foreligger en afgørelse fra Rådet, som i henhold til artikel 3 i direktiv 89/465/EØF [1] skal træffe afgørelse om ophævelse af overgangsundtagelserne i stk. 3, kan Spanien fritage de i nr. 2 i bilag F nævnte transaktioner, for så vidt angår tjenesteydelser præsteret af forfattere, samt transaktionerne i nr. 23 og 25 i bilag F.

▼B

4. Overgangsperioden er indledningsvis fastsat til fem år fra den 1. januar 1978. Senest seks måneder inden udløbet af denne periode og sidenhen efter behov skal Rådet på grundlag af en beretning fra Kommissionen tage de i stk. 3 nævnte undtagelsesbestemmelser op til fornyet overvejelse og med enstemmighed på forslag af Kommissionen træffe afgørelse om en eventuel ophævelse af visse af disse undtagelser eller af dem alle.

5. Efter den endelige ordning vil befordring af personer for så vidt angår den strækning, der er tilbagelagt inden for Fællesskabet, blive pålagt afgift i det land, hvorfra rejsen udgår, i henhold til nærmere bestemmelser, der skal vedtages af Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen.

▼M16

6. Rådet, der enstemmigt træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, kan tillade, at en medlemsstat for et tidsrum af højst ►M24 seks år mellem den 1. januar 2000 og den 31. december 2005 ◄ anvender de i artikel 12, stk. 3, litra a), tredje afsnit, omhandlede nedsatte satser på tjenesteydelserne i højst to af kategorierne i bilag K. I undtagelsestilfælde kan en medlemsstat få tilladelse til at anvende en nedsat sats på tjenesteydelser i tre af ovennævnte kategorier.

De pågældende tjenesteydelser skal overholde følgende betingelser:

a) de skal være arbejdskraftintensive

b) de skal i stor udstrækning leveres direkte til de endelige forbrugere

c) de skal være overvejende lokale og må ikke skabe konkurrenceforvridning

d) der skal være en snæver forbindelse mellem den prisnedsættelse, der følger af satsnedsættelsen, og den forudselige højere efterspørgsel og bedre beskæftigelse.

Anvendelse af en nedsat sats må ikke bringe det indre markeds virkemåde i fare.

Alle medlemsstater, der ønsker at indføre en foranstaltning som omhandlet i første afsnit, underretter inden den 1. november 1999 Kommissionen herom og giver den før samme dato alle relevante oplysninger, bl.a. følgende:

a) oplysninger om foranstaltningens anvendelsesområde og nøjagtig beskrivelse af de pågældende tjenesteydelser

b) oplysninger, hvoraf det fremgår, at de i andet og tredje afsnit fastsatte betingelser er opfyldt

c) oplysninger, hvoraf de budgetmæssige udgifter til den påtænkte foranstaltning fremgår.

[1] EFT nr. L 226 af 3. 8. 1989, s. 21.

▼M16

De medlemsstater, der har fået tilladelse til at anvende den i første afsnit omhandlede nedsatte sats, skal inden den 1. oktober 2002 udfærdige en udførlig rapport indeholdende en samlet evaluering af, hvor effektiv foranstaltningen har været især med hensyn til jobskabelse.

Kommissionen forelægger inden den 31. december 2002 Europa-Parlamentet og Rådet en samlet evalueringsrapport, der om nødvendigt ledsages af et forslag til passende foranstaltninger med henblik på en endelig afgørelse vedrørende momssatsen for arbejdskraftintensive tjenesteydelser.

▼M4

AFSNIT XVIa

MOMSOVERGANGSORDNING FOR SAMHANDELEN MELLEM MEDLEMSSTATERNE

Artikel 28a

Anvendelsesområde

1. Der skal ligeledes svares merværdiafgift af:

a) erhvervelser inden for Fællesskabet af goder mod vederlag, der foretages i indlandet af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, eller af en ikke-afgiftspligtig juridisk person, når sælgeren er en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab og hverken er omfattet af fritagelsesordningen i artikel 24 eller af bestemmelserne i artikel 8, stk.1, litra a), anden sætning, eller artikel 28b, punkt B, stk. 1.

▼M6

Uanset første afsnit skal der ikke svares merværdiafgift af de erhvervelser af goder inden for Fællesskabet, der er foretaget af en afgiftspligtig person eller af en ikke-afgiftspligtig juridisk person på de betingelser, der er omhandlet i stk. 1a.

▼M4

Medlemsstaterne giver afgiftspligtige personer og ikke-afgiftspligtige juridiske personer, som kan omfattes af bestemmelserne i andet afsnit, ret til at vælge den generelle ordning i første asfsnit. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for denne valgmulighed, som mindst skal omfatte en periode på to kalenderår.

b) erhvervelser inden for Fællesskabet af nye transportmidler mod vederlag i indlandet af afgiftspligtige personer eller ikke-afgiftspligtige juridiske personer, når disse personer er omfattet af undtagelsen i litra a), andet afsnit, eller af enhver anden ikke-afgiftspligtig person.

▼M6

c) erhvervelser inden for Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer, der foretages mod vederlag i indlandet af en afgiftspligtig person eller af en ikke-afgiftspligtig juridisk person, når disse personer er omfattet af undtagelsen i litra a), andet afsnit, og når punktafgifterne for disse erhvervelser forfalder i indlandet i henhold til direktiv 92/12/EØF ([1]).

1a. Undtagelsen i stk. 1, litra a) andet afsnit, omfatter:

a) erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, som ville være fritaget ved levering i indlandet i medfør af artikel 15, nr. 4 til 10

b) erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, bortset fra de i litra a) omhandlede

— foretaget af en afgiftspligtig person som led i dennes landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerierhverv, når den pågældende er omfattet af standardsatsordningen i artikel 25, af en afgiftspligtig person, som kun foretager levering af goder eller tjenesteydelser, der ikke giver den pågældende nogen fradragsret, eller af en ikke-afgiftspligtig juridisk person

([1]) EFT nr. L 76 af 23. 3. 1992, s. 1.

▼M6

— inden for rammerne af en samlet værdi, der i det løbende kalenderår ikke overstiger en tærskel, som medlemsstaterne fastsætter, men som ikke kan være lavere end et beløb i national valuta svarende til 10 000 ECU, og

— på betingelse af, at den samlede værdi af erhvervelser inden for Fællesskabet af goder i det foregående kalenderår ikke har oversteget den tærskel, der er omhandlet i andet led.

Den tærskel, der tjener som reference for anvendelsen af ovennævnte bestemmelser, er den samlede værdi — uden den merværdiafgift, der skal svares eller er betalt i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne påbegyndes — af erhvervelser inden for fællesskabet af andre goder end nye transportmidler og punktafgifspligtige (SIC! punktafgiftspligtige) varer.

▼M4

2. I dette afsnit XVIa:

a) forstås ved »transportmiddel«: både, der er over 7,5 meter lange, luftfartøjer, hvis totale »take-off-weight« er over 1550 kg, og motordrevne landkøretøjer med et slagvolumen på over 48 cm^3 eller en effekt på over 7,2 kW, beregnet til person- eller godstransport, bortset fra de både og luftfartøjer, der er omhandlet i artikel 15, nr. 5 og 6

▼M8

b) de i litra a) omhandlede transportmidler betragtes ikke som »nye transportmidler«, når følgende to betingelser er opfyldt samtidig:

— levering foretages senere end tre måneder efter datoen for første ibrugtagning. Denne frist er dog på seks måneder, når der er tale om motorkøretøjer som defineret i litra a)

— transportmidlet har tilbagelagt mere end 6 000 km, hvis der er tale om et motorkøretøj, har sejlet mere end 100 timer, hvis der er tale om et fartøj, eller har fløjet mere end 40 timer, hvis der er tale om et luftfartøj.

Medlemsstaterne fastsætter, hvorledes ovennævnte betingelser kan anses for opfyldt.

▼M4

3. Ved erhvervelse inden for Fællesskabet af et gode forstås erhvervelse af retten til som ejer at råde over løsøre, som af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af dette gode påbegyndes, til erhververen.

Når goder, som er erhvervet af en ikke-afgiftspligtig juridisk person, forsendes eller transporteres fra et tredjelands område og af samme ikke-afgiftspligtige juridiske person indføres i en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, anses goderne for at være forsendt eller transporteret fra indførselsmedlemsstaten. Denne medlemsstat tilbagebetaler importøren som omhandlet i ►M18 artikel 21, stk. 4, ◄ den merværdiafgift, der er erlagt ved indførslen af goderne, såfremt importøren godtgør, at der er pålagt erhvervelsen merværdiafgift i den medlems-stat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne er afsluttet.

4. Som afgiftspligtig betragtes ligeledes enhver person, der lejlighedsvis leverer et nyt transportmiddel på de betingelser, der er fastsat i artikel 28c, punkt A.

Den medlemsstat, i hvilken leveringen sker, giver den afgiftspligtige en fradragsret, der fastsættes efter følgende bestemmelser:

— fradragsretten indtræder på leveringstidspunktet og kan kun udøves på dette tidspunkt

— den afgiftspligtige har ret til at fratrække den merværdiafgift, der er indeholdt i købsprisen eller erlagt ved indførslen eller ved erhvervelsen inden for Fællesskabet af transportmidlet, med et beløb, der højst må svare til den afgift, som kunne have været gjort gældende, hvis leveringen ikke havde været fritaget.

▼M4

Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af disse bestemmelser.

5. ►M10 Med levering af goder mod vederlag sidestilles: ◄

▼M10

▼M4

b) en afgiftspligtig persons overførsel af et gode fra hans virksomhed til en anden medlemsstat.

Et gode anses for at være overført til en anden medlemsstat, såfremt det af den afgiftspligtige person eller for hans regning er forsendt eller transporteret til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, til brug for hans virksomhed, bortset fra en af følgende transaktioner:

— levering af godet foretaget af den afgiftspligtige person inden for den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, på de i artikel 8, stk. 1, litra a), anden sætning, og artikel 28b, punkt B, stk. 1, fastsatte betingelser

— levering af godet foretaget af den afgiftspligtige person på de i artikel 8, stk. 1, litra c), fastsatte betingelser

— levering af godet foretaget af den afgiftspligtige person i indlandet på de i artikel 15 eller i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser

▼M10

— Levering af en tjenesteydelse, der præsteres for den afgiftspligtige person og består i arbejde på et gode, som rent faktisk udføres i den medlems-stat, hvor forsendelsen eller transporten af godet er afsluttet, forudsat at goderne efter forarbejdningen returneres til denne afgiftspligtige person i den medlemsstat, hvorfra goderne oprindelig blev afsendt eller transporteret.

▼M4

— midlertidig anvendelse af godet på den medlems-stats område, hvor forsendelsen eller transporten af goderne afsluttes, med henblik på levering af tjenesteydelser, der præsteres af den afgiftspligtige person, som er etableret i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af godet påbegyndes

— midlertidig anvendelse af godet i en periode på højst 24 måneder på en anden medlemsstats område, hvor indførslen af samme gode fra et tredjeland med henblik på midlertidig anvendelse ville være omfattet af ordningen vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel

▼M23

— levering af gas gennem distributionsnettet for naturgas og af elektricitet på betingelserne i artikel 8, stk. 1, litra d) eller e).

▼M6

Når en af de betingelser, som skal være opfyldt, for at ovennævnte bestemmelser kan finde anvendelse, ikke længere er opfyldt, anses godet dog for at være overført til en anden medlemsstat. Overførelsen finder i så fald sted på det tidspunkt, hvor betingelsen ophører med at være opfyldt.

▼M4

6. Med erhvervelse inden for Fællesskabet af goder mod vederlag sidestilles det forhold, at en afgiftspligtige (SIC! afgiftspligtig) person i sin virksomhed benytter et gode, der af den afgiftspligtige person eller for hans regning er forsendt eller transporteret fra en anden medlemsstat, hvor dette gode af den afgiftspligtige person som led i hans virksomhed i denne anden medlemsstat er produceret, udvundet, forarbejdet, købt, erhvervet som defineret i stk. 1, eller indført.

▼M6

Med erhvervelse inden for Fællesskabet af goder mod vederlag sidestilles ligeledes det forhold, at de væbnede styrker i en stat, der er part i Den Nordatlantiske Traktakt, til eget brug eller til brug for det civile personale, der ledsager dem, benytter goder, som de ikke har

▼M6

erhvervet inden for rammerne af de normale beskatningsordninger på en medlemsstats interne marked, når indførslen af de pågældende goder ikke kan omfattes af den i artikel 14, stk. 1, litra g), omhandlede fritagelse.

▼M4

7. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger med henblik på at sikre, at transaktioner, som ville blive betragtet som levering af goder som omhandlet i stk. 5 og i artikel 5, hvis de blev foretaget i indlandet af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, betragtes som erhvervelser inden for Fællesskabet af goder.

Artikel 28b

Transaktionssted

A. *Stedet for erhvervelse inden for Fællesskabet af goder.*

1. Stedet for en erhvervelse inden for Fællesskabet af goder anses for at være det sted, hvor goderne befinder sig, når forsendelsen eller transporten til erhververen afsluttes.

2. Med forbehold af stk. 1 anses stedet for en erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, som omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra a), for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt det momsregistreringsnummer, hvorunder erhververen har foretaget erhvervelsen, dersom erhververen ikke godtgør, at der er pålagt denne erhvervelse afgift efter stk. 1.

Såfremt der imidlertid pålægges erhvervelsen afgift i henhold til stk. 1 i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne afsluttes, efter at der er pålagt den afgift i henhold til første afsnit, nedsættes beskatningsgrundlaget tilsvarende i den medlemsstat, som har tildelt det momsregistreringsnummer, hvorunder erhververen har foretaget denne erhvervelse.

▼M6

Med henblik på anvendelsen af første afsnit anses erhvervelsen inden for fællesskabet af goder at være blevet pålagt afgift i henhold til stk. 1, når følgende betingelser er opfyldt:

— erhververen godtgør at have foretaget erhvervelsen inden for Fællesskabet med henblik på en efterfølgende levering, som foretages inden for den i stk. 1 omhandlede medlemsstat, og for hvilken aftageren er udpeget som den betalingspligtige person i overensstemmelse med artikel 28c, punkt E, stk. 3

— erhververen har opfyldt den angivelsespligt, der er fastsat i artikel 22, stk. 6, litra b), sidste afsnit

▼M4

B. *Stedet for levering af goder*

1. Uanset artikel 8, stk. 1, litra a), og stk. 2, anses stedet for levering af goder, der af leverandøren eller på hans vegne forsendes eller transporteres fra en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, for at være det sted, hvor goderne befinder sig, når forsendelsen eller transporten til køberen afsluttes, når følgende betingelser er opfyldt:

— leveringen af goderne finder sted til en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, når disse personer er omfattet af undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit, eller til enhver anden ikke-afgiftspligtig person

— der er tale om andre goder end nye transportmidler eller goder, der med eller uden afprøvning leveres af leverandøren eller for hans regning efter montering eller installering.

Hvis de således leverede goder forsendes eller transporteres fra et tredjelands område og af leverandøren indføres i en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten til erhververen afsluttes, anses

▼M4

goderne for at være forsendt eller transporteret fra indførselsmedlemsstaten.

2. Er de leverede goder imidlertid ikke punktafgiftspligtige varer, finder stk. 1 ikke anvendelse på levering af goder, der forsendes eller transporteres til den samme medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes:

— når leveringen sker inden for rammerne af en samlet værdi — uden merværdiafgift — som i det løbende kalenderår ikke overstiger et beløb i national møntenhed svarende til 100 000 ECU, og

— på betingelse af, at den samlede værdi uden merværdiafgift af de efter stk. 1 foretagne leveringer af andre goder end punktafgiftspligtige varer i det foregående kalenderår ikke har oversteget et beløb i national møntenhed svarende til 100 000 ECU.

Den medlemsstat, på hvis område goderne befinder sig, når forsendelsen eller transporten til køberen afsluttes, kan nedsætte de ovenfor nævnte tærskler til et beløb i national møntenhed svarende til 35 000 ECU, såfremt medlemsstaten frygter, at ovennævnte tærskel på 100 000 ECU fører til alvorlig fordrejning af konkurrencevilkårene. De medlemsstater, der gør brug af denne mulighed, træffer de nødvendige foranstaltninger til at underrette de kompetente offentlige myndigheder i den medlemsstat, hvorfra goderne forsendes eller transporteres, herom.

Kommissionen forelægger inden den 31. december 1994 Rådet en rapport om, hvorledes de i foregående afsnit omhandlede særlige tærskler på 35 000 ECU fungerer. Kommissionen kan i nævnte rapport meddele Rådet, at afskaffelse af de særlige tærskler ikke vil medføre alvorlig fordrejning af konkurrencevilkårene. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, er bestemmelserne i ovenstående afsnit fortsat gældende.

3. Den medlemsstat, på hvis område goderne befinder sig, når forsendelsen eller transporten påbegyndes, giver de afgiftspligtige personer, der foretager leveringer af goder, der kan omfattes af bestemmelserne i stk. 2, ret til at vælge, at stedet for disse leveringer fastlægges i overensstemmelse med stk. 1.

De pågældende medlemsstater fastsætter de nærmere regler for denne valgmulighed, der mindst skal omfatte en periode på to kalenderår.

C. *Leveringsstedet for tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet*

1. Uanset artikel 9, stk. 2, litra b), fastsættes leveringsstedet for tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet i henhold til stk. 2, 3 og 4 nedenfor. I dette afsnit forstås ved:

— »transport af goder inden for Fællesskabet«: enhver transport af goder med afgangssted og ankomststed i to forskellige medlemsstater

▼M10

Transport af goder med afgangssted og ankomststed i indlandet sidestilles med transport af goder inden for Fællesskabet, når transporten har direkte tilknytning til transport af goder med afgangssted og ankomststed beliggende på to forskellige medlemsstaters områder

▼M4

— »afgangssted«: det sted, hvor transporten af goderne faktisk påbegyndes, uden medregning af den strækning, der tilbagelægges hen til det sted, hvor goderne befinder sig

— »ankomststed«: det sted, hvor transporten af goderne faktisk afsluttes.

2. Leveringsstedet for tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet er afgangsstedet.

3. Uanset stk. 2 anses leveringsstedet for tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet, som præsteres for aftagere, der er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor trans-

▼M4

porten påbegyndes, dog for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt aftageren det momsregistreringsnummer, hvorunder tjenesteydelsen er leveret.

4. Medlemsstaterne kan undlade at lægge afgift på den del af transportydelsen, som svarer til de strækninger, der er tilbagelagt i farvande, som ikke hører med til Fællesskabets område som defineret i artikel 3.

D. *Leveringsstedet for tjenesteydelser knyttet til tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet*

Uanset artikel 9, stk. 2, litra c), anses leveringsstedet for tjenesteydelser i forbindelse med virksomhed knyttet til transport af goder inden for Fællesskabet, som præsteres for aftagere, der er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor tjenesteydelsen faktisk leveres, for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt aftageren det momsregistreringsnummer, hvorunder tjenesteydelsen er leveret.

E. *Leveringsstedet for tjenesteydelser, der leveres af formidlere*

1. Uanset artikel 9, stk. 1, er leveringsstedet for tjenesteydelser, der leveres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, såfremt deres virksomhed vedrører levering af tjenesteydelser i form af transport af goder inden for Fællesskabet, afgangsstedet for transporten.

Når aftageren af den tjenesteydelse, som formidleren leverer, er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor transporten påbegyndes, anses leveringsstedet for den tjenesteydelse, som formidleren leverer, dog for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt aftageren det momsregistreringsnummer, hvorunder tjenesteydelsen er leveret.

2. Uanset artikel 9, stk. 1, er leveringsstedet for tjenesteydelser, der leveres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, såfremt deres virksomhed vedrører tjenesteydelser i forbindelse med virksomhed knyttet til transport af goder inden for Fællesskabet, det sted, hvor den transporttilknyttede virksomhed rent faktisk udføres.

Når aftageren af den tjenesteydelse, som formidleren leverer, er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor den transporttilknyttede virksomhed rent faktisk udføres, anses leveringsstedet for den tjenesteydelse, som formidleren leverer, dog for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt aftageren af tjenesteydelsen det momsregistreringsnummer, hvorunder tjenesteydelsen er leveret af formidleren.

3. Uanset artikel 9, stk. 1, er leveringsstedet for tjenesteydelser, der leveres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, såfremt deres virksomhed vedrører andre transaktioner end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2 samt i artikel 9, stk. 2, litra e), det sted, hvor de pågældende transaktioner foretages.

Når aftageren er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor de pågældende transaktioner foretages, anses leveringsstedet for den tjenesteydelse, som formidleren leverer, dog for at ligge på den medlemsstats område, som har tildelt aftageren det momsregistreringsnummer, hvorunder tjenesteydelsen er leveret af formidleren.

▼M10

F. *Leveringssted for tjenesteydelser i form af sagkyndig vurdering af eller arbejde udført på løsøregenstande.*

Uanset artikel 9, stk. 2, litra c), anses leveringsstedet for tjenesteydelser vedrørende sagkyndig vurdering af eller arbejde udført på løsøregenstande, som udføres for aftagere, der er momsregistrerede i en anden medlemsstat end den, ydelsen rent faktisk udføres i, for at ligge i den medlemsstat, som har tildelt aftageren det momsregistreringsnummer, hvorunder ydelsen blev udført.

▼M10

Denne undtagelse finder ikke anvendelse, når goderne ikke sendes eller transporteres uden for den medlemsstat, ydelserne rent faktisk blev udført i.

▼M4

Artikel 28c

Afgiftsfritagelser

A. *Fritagelse i forbindelse med levering af goder*

Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser og på betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af nedennævnte fritagelser og for at hindre enhver mulig form for svig, unddragelse eller misbrug, fritager medlemsstaterne nedennævnte transaktioner:

a) levering af goder, som defineret i artikel 5 ►M10 ——————— ◄, når disse goder af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, til en anden afgiftspligtig person eller til en ikke-afgiftspligtig juridisk person, som handler i denne egenskab i en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af goderne påbegyndes;

   Denne fritagelse gælder hverken for levering af goder, der foretages af afgiftspligtige personer, som er omfattet at fritagelsesordningen i artikel 24, eller for levering af goder, der foretages til afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer, når disse personer er omfattet af undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit.

b) levering af nye transportmidler, der af sælgeren, af køberen eller for disses regning forsendes eller transporteres til køberen til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, hvis leveringen foretages til afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer, når disse personer er omfattet af undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit, eller til enhver anden ikke-afgiftspligtig person.

▼M6

c) levering af punktafgiftspligtige varer, der af sælgeren, af køberen eller for disses regning forsendes eller transporteres til køberen til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, hvis leveringen foretages til afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer, der omfattes af undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit, når forsendelsen eller transporten af goderne foretages i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4 og 5, eller artikel 16 i direktiv 92/12/EØF.

   Denne fritagelse gælder ikke for levering af punktafgiftspligtige varer, der foretages af afgiftspligtige personer, der er omfattet af fritagelsesordningen i artikel 24

d) levering af goder som defineret i artikel 28a, stk. 5, litra b), når leveringen ville være omfattet af ovenstående fritagelser, hvis den blev foretaget til en anden afgiftspligtig person.

▼M4

B. *Fritagelse i forbindelse med erhvervelse inden for Fællesskabet af goder*

Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser og på betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af ovennævnte fritagelser og for at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug, fritager medlemsstaterne:

a) erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, når leveringen af disse goder foretaget af afgiftspligtige personer under alle omstændigheder ville være fritaget for afgift i indlandet

▼**M4**

b) erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, når indførslen af dem under alle omstændigheder ville være fritaget i henhold til bestemmelserne i artikel 14, stk. 1

c) erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, for hvilke erhververen i henhold til artikel 17, stk. 3 og 4, under alle omstændigheder ville have ret til fuldstændig tilbagebetaling af den merværdiafgift, som skyldes i henhold til artikel 28a, stk. 1.

C. *Fritagelse i forbindelse med transportydelser*

Medlemsstaterne fritager tjenesteydelser for afgifter, når der er tale om transport inden for Fællesskabet af goder til eller fra de øer, som udgør de autonome områder Azorerne og Madeira, samt tjenesteydelser i form af forsendelse eller transport af goder mellem disse øer.

D. *Fritagelse i forbindelse med indførsel af goder*

Hvis goder, der er forsendt eller transporteret fra et tredjeland, indføres i en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, fritager medlemsstaterne indførslen for afgifter, såfremt leveringen af disse goder foretaget af importøren i henhold til ►**M18** artikel 21, stk. 4, ◄ er fritaget i overensstemmelse med bestemmelserne i punkt A.

Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for denne afgiftsfritagelse med henblik på at sikre en korrekt og enkelt anvendelse af den og hindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug.

▼**M6**

E. *Andre fritagelser*

▼**M10**

1) I artikel 16

— affattes stk. 1 således:

»1. Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser om skatter og afgifter kan medlemsstaterne, under forudsætning af at den i artikel 29 foreskrevne samrådsprocedure iagttages, træffe særlige foranstaltninger med henblik på at fritage følgende transaktioner eller nogle af disse for merværdiafgift under forudsætning af, at de ikke foretages med henblik på den endelige anvendelse og/eller det endelige forbrug samt af, at det merværdiafgiftsbeløb, der forfalder, når goderne forlader de i punkt A - E opregnede procedurer eller ordninger, svarer til det afgiftsbeløb, der ville have været skyldigt, hvis hver enkelt af disse transaktioner havde være beskattet i indlandet:

A. indførsel af goder, der er bestemt til at skulle henføres under en anden oplagringsprocedure end toldoplagsproceduren

B. levering af goder, der er bestemt til at skulle:

a) toldbehandles og i givet fald opbevares midlertidigt

b) anbringes i en frizone eller på et frilager

c) henføres under en toldoplagsprocedure eller en procedure for aktiv forædling

d) indføres i territorialfarvande:

— for at indgå i bore- eller produktionsplatforme med henblik på bygning, reparation, vedligeholdelse, ombygning eller udrustning af disse eller for at forbinde disse bore- eller produktionsplatforme med fastlandet

— som proviant til bore- eller produktionsplatforme

▼M10

e) henføres i indlandet under en anden oplagsprocedure end toldoplagsproceduren.

Ved anvendelsen af denne artikel betragtes som oplag, der ikke er toldoplag, oplag:

— beregnet til punktafgiftspligtige varer, dvs. de steder, der i henhold til artikel 4, litra b), i direktiv 92/12/EØF betegnes som afgiftsoplag

— beregnet til andre varer end punktafgiftspligtige varer, dvs. de steder, der defineres som sådanne af medlemsstaterne. Medlemsstaterne tillader imidlertid ikke anvendelse af en anden oplagsprocedure end toldoplagsproceduren, når goderne er beregnet til levering i detailleddet.

Dog kan medlemsstaterne tillade en sådan procedure for goder, som er bestemt til:

— afgiftspligtige personer med henblik på leveringer, som de foretager i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 28k

— afgiftsfrie butikker efter betydningen i artikel 28k med henblik på leveringer til rejsende, som begiver sig til et tredjeland ad luft- eller søvejen, og hvor disse leveringer er fritaget i henhold til artikel 15

— afgiftspligtige personer med henblik på leveringer til rejsende om bord på fly eller skibe under en rejse ad luft- eller søvejen, hvor ankomststedet ligger uden for Fællesskabet

— afgiftspligtige personer med henblik på afgiftsfri leveringer i henhold til artikel 15, nr. 10.

De i litra a), b), c) og d) nævnte steder er dem, som er defineret som sådanne i gældende toldbestemmelser i Fællesskabet

C. tjenesteydelser i forbindelse med levering af goder som nævnt i punkt B

D. levering af goder og tjenesteydelser foretaget

a) på de i punkt B, litra a), b), c) og d), opregnede steder og fortsat undergivet en af de i samme punkter nævnte ordninger

b) på de i punkt B, litra e), opregnede steder og fortsat, i indlandet, undergivet den i samme punkt nævnte ordning.

Medlemsstater, der anvender muligheden i litra a) ved transaktioner, som foretages i et toldoplag, træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de har defineret andre oplagsprocedurer end toldoplagsprocedurer, som gør det muligt at anvende bestemmelsen i litra b) på samme transaktioner vedrørende de i bilag J anførte goder, som foretages i andre oplag end toldoplag

E. levering:

— af de i artikel 7, stk. 1, litra a), omhandlede goder, der fortsat er undergivet ordningerne vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel eller vedrørende ekstern forsendelse

— af de i artikel 7, stk. 1, litra b), omhandlede goder, der fortsat er undergivet den i artikel 33a omhandlede procedure for intern fællesskabsforsendelse

samt tjenesteydelser i forbindelse med disse leveringer.

Uanset artikel 21, stk. 1, litra a), første afsnit, er den betalingspligtige af den i første afsnit nævnte afgift den person, som bevirker, at goderne ikke længere er omfattet af procedurerne og ordningerne i nærværende stykke.

Når goderne i forbindelse med indførsel som defineret i artikel 7, stk. 3, ophører med at være dækket af procedurerne og

▼M10

ordningerne i dette afsnit, træffer den importerende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at undgå dobbeltbeskatning i indlandet.«

— følgende stykker tilføjes:

»1a. Når medlemsstaterne anvender den i stykke 1 nævnte mulighed, træffer de de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, som skal være dækket af en af de i stk. 1, punkt B, nævnte procedurer eller ordninger, bliver omfattet af samme bestemmelser, som leveringer af goder i indlandet under samme forhold.«

▼M6

2. I artikel 16, stk. 2:

— indsattes ordene »erhvervelser inden for Fællesskabet af goder foretaget af en afgiftspligtig person« efter ordene »indrømme afgiftsfritagelse for«, og ordene »til stede (SIC! steder) uden for fællesskabet« indsattes efter ordene »med henblik på udførsel«

— tilføjes følgende afsnit:

»Når medlemsstaterne anvender denne mulighed, og med forbehold af det i artikel 29 omhandlede samråd, indrømmer de også afgiftsfritagelse for erhvervelser inden for Fællesskabet af goder foretaget af en afgiftspligtig person, for indførsel og for levering af goder til en afgiftspligtig person med henblik på leverig (SIC! levering) i uforandret stand eller efter forarbejdning på de betingelser, der er fatsat i artikel 28c, punkt A, samt for tjenesteydelser i forbindelse med disse leveringer inden for et beløb, som svarer til værdien af de leveringer af goder, som den afgiftspligtige på de betingelser, der er fastsat i artikel 28c, punkt A, har foretaget i de forgående tolv måneder.

Medlemsstaterne kan fastsætte en fælles beløbsgrænse for de afgiftsfritagelser, som de indrømmer i henhold til første og andet afsnit.«

3. Hver enkelt medlemsstat træffer særlige foranstaltninger, således at erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, som er foretaget inden for den pågældende medlemsstats område, jf. artikel 28b, punkt A, stk, 1, ikke pålægges merværdiafgift, når følgende betingelser er opfyldt:

— erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder foretages af en afgiftspligtig person, som ikke er etableret i indlandet, men er moms-registreret i en anden medlemsstat

— erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder foretages med henblik på en efterfølgende levering af goderne, som foretages i indlandet af den pågældende afgiftspligtige person

— de goder, den afgiftspligtige person således har erhvervet, forsendes eller transporteres direkte fra en anden medlemsstat end den, hvor han er momsregistreret, til den person, for hvilken han foretager den efterfølgende levering

— aftageren af den efterfølgende levering er en anden afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, som er moms-registreret i indlandet

— aftageren i henhold til ►M18 artikel 21, stk. 1, litra c) ◄, er udpeget som den betalingspligtige person for den levering, der er foretaget af den afgiftspligtige person, som ikke er etableret i indlandet.

▼M4

Artikel 28d

Afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfald

1. Afgiftspligten indtræder på det tidspunkt, hvor erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder finder sted. Erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder anses for at finde sted på det tidspunkt, hvor leveringen i indlandet af lignende goder anses for at finde sted.

▼M4

2. For erhvervelser inden for Fællesskabet af goder forfalder afgiften den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt.

▼M6

3. Uanset stk. 2 forfalder afgiften ved udstedelsen af fakturaen ►M20 ——————— ◄ som omhandlet i artikel 22, stk. 3, litra a), første afsnit, når fakturaen ►M20 ——————— ◄ er udstedt til erhververen inden den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt.

▼M4

4. Uanset artikel 10, stk. 2, forfalder afgiften for levering af goder efter bestemmelserne i artikel 28c, punkt A, den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt.

▼M6

Afgiften forfalder imidlertid ved udstedelsen af fakturaen som omhandlet i artikel 22, stk. 3, litra a), første afsnit ►M20 ——————— ◄, når fakturaen ►M20 ——————— ◄ er udstedt inden den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt.

▼M4

Artikel 28e

Beskatningsgrundlag og sats

1. I beskatningsgrundlaget ved erhvervelse inden for Fællesskabet af goder indgår de samme elementer som dem, der anvendes ved opgørelse af beskatningsgrundlaget ved levering af de samme goder i indlandet, jf. artikel 11, punkt A. ►M6 I særdeleshed fastsættes beskatningsgrundlaget ved erhvervelse inden for Fællesskabet af goder som omhandlet i artikel 28a, i henhold til artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), stk. 2 og 3. ◄

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de punktafgifter, som skyldes eller er erlagt af den person, der inden for Fællesskabet, erhverver et punktafgiftspligtigt produkt, indgår i beskatningsgrundlaget i henhold til bestemmelserne i artikel 11, punkt A, stk. 2, litra a). ►M6 Når erhververen efter det tidspunkt, hvor erhvervelsen inden for Fællesskabet af goder foretages, opnår tilbagebetaling af de punktafgifter, der er erlagt i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne er påbgyndt, nedsættes beskatningsgrundlaget tilsvarende i den medlemsstat, hvori erhvervelsen inden for Fællesskabet er foretaget. ◄

▼M6

2. For de i artikel 28c, punkt A, litra d), omhandlede leveringer af goder fastsættes beskatningsgrundlaget i overensstemmelse med artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), og stk. 2 og 3.

▼M4

►M6 3. ◄ Den afgiftssats, der skal anvendes ved erhvervelse inden for Fællesskabet af goder, er den, der gælder på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder.

►M6 4. ◄ Den afgiftssats, der skal anvendes ved erhvervelse inden for Fællesskabet af et gode, er den, der anvendes i indlandet ved levering af samme gode.

▼M4

Artikel 28f

Fradragsret

1. Artikel 17, stk. 2, 3 og 4, affattes således:

»2. I det omfang goder og tjenesteydelser anvendes i forbindelse med den afgiftspligtige persons afgiftspligtige transaktioner, er han berettiget til i den afgift, der påhviler ham, at fradrage følgende beløb:

▼M10

a) den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt i indlandet for goder og tjenesteydelser, der er eller vil blive leveret til ham af en anden afgiftspligtig person.

▼M4

b) den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt i indlandet for indførte goder

c) den merværdiafgift, som skyldes i henhold til artikel 5, stk. 7, litra a), artikel 6, stk. 3, og artikel 28a, stk. 6.

d) den merværdiafgift, som skyldes i henhold til artikel 28a, stk. 1, litra a).

3. Medlemsstaterne indrømmer ligeledes enhver afgiftspligtig person fradrag for eller tilbagebetaling af den i stk. 2 omhandlede merværdiafgift, dersom goderne og tjenesteydelserne anvendes til:

a) hans transaktioner i forbindelse med de i artikel 4, stk. 2, omhandlede former for økonomisk virksomhed, som udføres i udlandet, når de ville give ret til fradrag, såfremt de blev udført i indlandet

b) hans transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 14, stk. 1, litra i), artikel 15, artikel 16, stk. 1, punkt B, C, D og E, og stk. 2, ►M6 samt i artikel 28c, punkt A og C ◄

c) hans transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 13, punkt B, litra a), og litra d), nr. 1 til 5, såfremt aftageren er etableret uden for Fællesskabet, eller såfremt de pågældende transaktioner er knyttet direkte til goder, som er bestemt til udførsel til steder uden for Fællesskabet.

4. Den i stk. 3 omhandlede tilbagebetaling af merværdiafgiften foretages:

— til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet, men i en anden medlemsstat, i henhold til de gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i direktiv 79/1072/EØF (*)

— til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet, i henhold til de gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i direktiv 86/560/EØF (**).

(*) EFT nr. L 331 af 27. 12. 1979, s. 11.
(**) EFT nr. L 326 af 21, 11. 1986, s. 40.«

▼M6

Med henblik på anvendelsen af ovennævnte bestemmelser:

a) skal de i artkel 1 i direktiv 79/1072/EØF omhandlede afgiftspligtige personer, der i indlandet kun har foretaget leveringer af goder eller tjenesteydelser, for hvilke aftageren af disse transaktioner er udpeget som betalingspligtig i overensstemmelse med ►M18 artikel 21, stk. 1, litra a) og c) ◄, ligeledes i forbindelse med anvendelsen af nævnte direktiv betragtes som afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet

b) skal de i artikel 1 i direktiv 86/560/EØF omhandlede afgiftspligtige personer, der i indlandet kun har foretaget leveringer af goder eller tjenesteydelser, for hvilke aftageren af disse transaktioner er udpeget som betalingspligtig i overensstemmelse med ►M18 artikel 21, stk. 1, ◄ litra a), ligeledes i forbindelse med anvendelsen af nævnte direktiv betragtes som afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet

c) finder direktiv 79/1072/EØF og 86/560/EØF ikke anvendelse på levering af goder, der er fritaget for afgift eller kan fritages for afgift i henhold til artikel 28c, punkt A, når de således leverede

▼M6

goder forsendes eller transporteres af erhververen eller for hans regning.«

▼M4

2. Artikel 18, stk. 1, affattes således:

»1. For at kunne udøve sin fradragsret skal den afgiftspligtige person:

a) for det i artikel 17, stk. 2, litra a), omhandlede fradrag være i besiddelse af en faktura, der er udfærdiget i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3

b) for det i artikel 17, stk. 2, litra b), omhandlede fradrag være i besiddelse af et dokument vedrørende indførslen, der betegner ham som modtager eller importør, og som angiver eller muliggør beregningen af det skyldige afgiftsbeløb

c) for det i artikel 17, stk. 2, litra c), omhandlede fradrag opfylde de regler, der fastsættes af hver medlemstat (SIC! medlemsstat)

d) når han som aftager eller køber i tilfælde af anvendelse af ►M18 artikel 21, stk. 1, ◄ skal erlægge afgiften, opfylde de formaliteter, som fastlægges af hver enkelt medlemsstat

e) for det i artikel 17, stk. 2, litra d), omhandlede fradrag i den i artikel 22, stk. 4, omhandlede angivelse have anført alle nødvendige oplysninger til fastsættelse af den afgift, som han skylder for sine erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, samt være i besiddelse af en faktura i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3.«

3. I artikel 18 indsættes følgende stk. 3a:

»3a. Medlemsstaterne kan give en afgiftspligtig person, der ikke er i besiddelse af en faktura i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3, tilladelse til at foretage et fradrag som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra d); de fastsætter betingelserne og de nærmere bestemmelser for anvendelsen af denne bestemmelse.«

Artikel 28g

Betalingspligtige personer

Artikel 21 affattes således:

»►M18 *Artikel 21*

Betalingspligtige over for statskassen

1. Merværdiafgiften påhviler inden for Fællesskabet:

►M23 a) den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af goder eller tjenesteydelser, bortset fra de i litra b), c) og f) omhandlede tilfælde. Hvis den afgiftspligtige levering af goder eller tjenesteydelser foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet, kan medlemsstaterne på betingelser, som de selv fastsætter, bestemme, at den betalingspligtige person er den person, for hvem den afgiftspligtige levering af goder eller tjenesteydelser foretages ◄

b) aftageren af en ydelse som omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra e), eller aftageren af en ydelse som omhandlet i artikel 28b, punkt C, D, E og F, såfremt vedkommende i indlandet er registreret som afgiftspligtig, og ydelsen leveres af en afgiftspligtig, der ikke er etableret i indlandet

c) aftageren af leveringen af goderne, når følgende betingelser er opfyldt:

— den afgiftspligtige transaktion er en levering af goder foretaget under de i artikel 28c, punkt E, nr. 3, omhandlede betingelser

— aftageren af leveringen af goder er en anden afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, der er momsregistreret i indlandet

▼M4

— den faktura, der er udstedt af den i indlandet ikke-etablerede afgiftspligtige person er i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3.

Medlemsstaterne kan dog træffe beslutning om en undtagelse fra denne forpligtelse, såfremt den afgiftspligtige person, som ikke er etableret i indlandet, har udpeget en fiskal repræsentant i dette land

d) enhver person, som anfører merværdiafgiften på en faktura ►M20 ——————— ◄

e) den person, som erhverver et gode inden for Fællesskabet

►M23 f) personer, der er identificeret i forbindelse med momsbetaling i det pågældende land, og til hvem der leveres varer på betingelserne i artikel 8, stk. 1, litra d) eller e), hvis leverancerne foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i det pågældende land. ◄

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 gælder følgende:

a) Er den betalingspligtige person i henhold til bestemmelserne i stk. 1 en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet, kan medlemsstaterne tillade vedkommende at udpege en fiskal repræsentant som afgiftspligtig. Betingelserne og vilkårene for denne mulighed fastsættes af hver enkelt medlemsstat.

b) Hvis den afgiftspligtige transaktion foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet, og der ikke med det land, hvor denne afgiftspligtige person har bopæl eller er etableret, findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 76/308/EØF (*) og 77/799/EØF (**) og Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 af 27. januar 1992 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) (***), kan medlemsstaterne træffe foranstaltninger til at lade den fiskale repræsentant, der udpeges af den ikke-etablerede afgiftspligtige person, være betalingspligtig.

3. I de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde har medlemsstaterne mulighed for at lade en anden end den betalingspligtige person hæfte solidarisk for afgiftens erlæggelse.

4. Ved indførsel: merværdiafgiften påhviler den eller de personer, der af indførselsmedlemsstaten er udpeget eller godkendt som betalingspligtige. ◄

(*) EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.
(**) EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.
(***) EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1.«

Artikel 28h

Forpligtelser for betalingspligtige personer

Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Forpligtelser ved indenlandsk virksomhed

1. ►M21 a) Enhver afgiftspligtig person skal anmelde påbegyndelse, ændring og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig. Medlemsstaterne tillader på betingelser, som de selv fastsætter, den afgiftspligtige at foretage sådanne anmeldelser elektronisk og kan også kræve, at det sker elektronisk. ◄

b) Med forbehold af bestemmelserne i litra a) skal enhver i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit, omhandlet afgiftspligtig person anmelde, at han foretager erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, hvis betingelserne for anvendelse af undtagelsen i nævnte artikel ikke er opfyldt.

▼M4

c) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at man med et registreringsnummer kan identificere:

— ►M23 — enhver afgiftspligtig person, bortset fra de i artikel 28a, stk. 4, omhandlede afgiftspligtige personer, der i indlandet foretager levering af goder eller tjenesteydelser, som giver den pågældende fradragsret, bortset fra goder eller tjenesteydelser, for hvilke afgiften udelukkende påhviler aftageren eller modtageren i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, litra a), b), c), eller f). Medlemsstaterne kan dog undlade at registrere visse afgiftspligtige personer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3. ◄

— enhver i stk. 1, litra b), omhandlet afgiftspligtig person samt enhver afgiftspligtig person, der har benyttet den i artikel 28a, stk. 1, litra a), tredje afsnit, fastsatte valgmulighed.

▼M6

— enhver afgiftspligtig person, der i indlandet foretager erhvervelser inden for Fællesskabet af goder med henblik på transaktioner, der falder ind under de i artikel 4, stk. 2, omhandlede former for økonomisk virksomhed, og som han udfører i udlandet.

▼M4

d) Registreringsnummeret indeholder en betegnelse svarende til den internationale standardkode ISO-3166 alpha 2, på grundlag af hvilken den medlemsstat, der har tildelt det pågældende nummer, kan identificeres. ►M20 Den Hellenske Republik kan dog anvende betegnelsen »EL«. ◄

e) Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, som er nødvendige for, at deres registreringssystem gør det muligt at identificere de i litra c) omhandlede afgiftspligtige personer og således sikrer en korrekt anvendelse af den i dette afsnit fastsatte overgangsordning for afgiftsopkrævning i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet.

2. a) Enhver afgiftspligtig person skal føre regnskaber, der er tilstrækkeligt detaljerede til at muliggøre merværdiafgiftens anvendelse og skattemyndighedernes kontrol hermed.

▼M10

b) Enhver afgiftspligtig person skal føre et register over de goder, som han har forsendt eller transporteret, eller som er blevet forsendt eller transporteret for hans regning til steder uden for det i artikel 3 omhandlede område, men inden for Fællesskabet, til brug for de transaktioner, der er omhandlet i artikel 28a, stk. 5, litra b), femte, sjette og syvende led.

Enhver afgiftspligtig person skal føre regnskaber, der er tilstrækkeligt detaljerede til at gøre det muligt at identificere de goder, som han har fået sendt fra en anden medlemsstat af en afgiftspligtig person, der er momsregistreret i denne anden medlemsstat, eller for denne persons regning, og som vedrører en i artikel 9, stk. 2, litra c), tredje eller fjerde led, omhandlet tjenesteydelse.

▼M20

3. a) Enhver afgiftspligtig person er forpligtet til at sørge for, at der udstedes en faktura af ham selv, af hans kunde eller i hans navn og for hans regning af en tredjeperson for levering af goder eller tjenesteydelser til andre afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer. Enhver afgiftspligtig person skal ligeledes sørge for, at der af ham selv, af hans kunde eller i hans navn og for hans regning af en tredjeperson udstedes en faktura for levering af goder, som er omhandlet i artikel 28b, punkt B, stk. 1, og for levering af goder foretaget på de i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser.

Enhver afgiftspligtig person skal ligeledes sørge for, at der af ham selv, af hans kunde eller i hans navn og for hans regning

▼**M20**

af en tredjeperson udstedes en faktura for de afdrag, han modtager, før en af de i første afsnit omhandlede leveringer af goder har fundet sted, og for de afdrag, han modtager fra en anden afgiftspligtig person eller fra en ikke-afgiftspligtig juridisk person, før tjenesteydelsen er afsluttet.

Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer en forpligtelse til at udstede en faktura for levering af goder eller tjenesteydelser bortset fra dem, der er omhandlet i de foregående afsnit, som de leverer på deres område. I så fald kan medlemsstaterne pålægge færre forpligtelser i forbindelse med disse fakturaer end dem, der er anført i litra b), c) og d).

Medlemsstaterne kan fritage afgiftspligtige personer fra at udstede en faktura for levering af goder eller tjenesteydelser, som de leverer på deres område, og som med eller uden tilbagebetaling af tidligere erlagt afgift er fritaget i medfør af artikel 13 og artikel 28, stk. 2, litra a), og stk. 3, litra b).

Ethvert dokument eller enhver meddelelse, der specifikt og utvetydigt ændrer og henviser til den oprindelige faktura, ligestilles med en faktura. De medlemsstater, på hvis område de pågældende goder eller tjenesteydelser leveres, kan fritage sådanne dokumenter eller meddelelser fra visse obligatoriske angivelser.

Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer, som leverer goder eller tjenesteydelser på deres område, en frist for udstedelse af fakturaer.

På betingelser, der fastsættes af de medlemsstater, på hvis område de pågældende goder eller tjenesteydelser leveres, kan en faktura udstedes periodevis for flere særskilte leveringer af goder eller tjenesteydelser.

En afgiftspligtig persons kunde kan udstede fakturaer for den afgiftspligtiges levering af goder eller tjenesteydelser under forudsætning af, at der foreligger en forud indgået aftale mellem de to parter, samt at der er fastlagt en fremgangsmåde til godkendelse af hver enkelt faktura af den afgiftspligtige person, der foretager leveringen af goderne eller tjenesteydelserne. De medlemsstater, på hvis område goderne eller tjenesteydelserne leveres, fastlægger de nærmere betingelser for den forud indgåede aftale og fremgangsmåden for godkendelse af den afgiftspligtige person og dennes kunde imellem.

Medlemsstaterne kan stille andre krav til afgiftspligtige personer, der leverer goder eller tjenesteydelser på deres område, når kunder til disse afgiftspligtige personer udsteder fakturaer. De kan bl.a. kræve, at sådanne fakturaer udstedes i den afgiftspligtiges navn og for dennes regning. Disse krav skal under alle omstændigheder være de samme, uanset hvor kunden er etableret.

Medlemsstaterne kan desuden stille særlige krav til afgiftspligtige personer, der leverer goder eller tjenesteydelser på deres område, for det tilfælde, at tredjepersonen eller kunden, der udsteder fakturaerne, er etableret i et land, med hvilket der ikke er indgået nogen juridisk aftale om gensidig bistand svarende til den, der er fastsat i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger (*) og Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter (**) og i Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 af 27. januar 1992 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) (***).

b) Med forbehold af særbestemmelserne i nærværende direktiv er det kun følgende oplysninger, der er obligatoriske med hensyn til merværdiafgiften på de fakturaer, der udstedes på

▼M20

grundlag af bestemmelserne i litra a), første, andet og tredje afsnit:

— udstedelsesdato

— ét fortløbende nummer, der bygger på en eller flere serier, og som identificerer den enkelte faktura

— det momsregistreringsnummer, som omhandlet i stk. 1, litra c), hvorunder den afgiftspligtige person har foretaget leveringen af goderne eller tjenesteydelserne

— kundens momsregistreringsnummer, som omhandlet i stk. 1, litra c), og hvorunder kunden har modtaget en levering af goder eller tjenesteydelser, for hvilke han skal svare merværdiafgift, eller en levering af goder som omhandlet i artikel 28c, punkt A

— den afgiftspligtige persons og dennes kundes fulde navn og adresse

— mængden og arten af de leverede goder eller omfanget og arten af de leverede tjenesteydelser

— den dato, hvor levering af goderne eller tjenesteydelserne foretages eller afsluttes, eller hvor det i litra a), andet afsnit, omhandlede acontobeløb betales, forudsat at en sådan dato er fastsat og forskellig fra fakturaens udstedelsesdato

— afgiftsgrundlaget angivet for hver enkelt sats eller fritagelse, enhedsprisen uden afgift, eventuelt prisnedslag, bonus og rabatter, hvis de ikke er medregnet i enhedsprisen

— gældende afgiftssats

— det afgiftsbeløb, der skal betales, undtagen hvis der anvendes en særordning, hvor dette direktiv udelukker en sådan oplysning

— i tilfælde af fritagelse, eller når kunden er betalingspligtig, henvisning til den relevante bestemmelse i dette direktiv eller til den tilsvarende nationale bestemmelse eller til anden angivelse af, at leveringen er fritaget eller underlagt anvendelse af »reverse charge«-proceduren

— i tilfælde af levering af et nyt transportmiddel inden for Fællesskabet, de oplysninger, der er anført i artikel 28a, stk. 2

— i tilfælde af anvendelse af ordningen med fortjenstmargenen, henvisning til artikel 26 eller 26a eller de tilsvarende nationale bestemmelser eller enhver anden angivelse af, at ordningen med fortjenstmargen er anvendt

— tilfælde, hvor den betalingspligtige person er en repræsentant over for skattemyndighederne i henhold til artikel 21, stk. 2, den pågældende repræsentants momsregistreringsnummer som omhandlet i stk. 1, litra c), samt den pågældendes fulde navn og adresse.

Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område og leverer goder eller tjenesteydelser på dette område, at oplyse deres kundes momsregistreringsnummer, som omhandlet i stk. 1, litra c), i andre tilfælde end de i første afsnit, fjerde led omhandlede.

Medlemsstaterne kræver ikke, at fakturaerne underskrives.

De beløb, der er anført på fakturaen, kan angives i en hvilken som helst valuta, forudsat at det afgiftsbeløb, der skal betales, er angivet i den nationale valuta for den medlemsstat, hvor leveringen af goderne eller tjenesteydelserne finder sted, ved hjælp af den omregningsmekanisme, der er fastsat i artikel 11, punkt C, stk. 2.

Medlemsstaterne kan, når det er nødvendigt af kontrolhensyn, kræve en oversættelse til deres nationale sprog af fakturaer, der vedrører leveringer af goder eller tjenesteydelser på deres område, og fakturaer, som modtages af afgiftspligtige personer på deres område.

▼M20

c) Fakturaer, der udstedes på grundlag af bestemmelserne i litra a), kan fremsendes på papir eller ad elektronisk vej, i sidstnævnte tilfælde under forudsætning af at kunden er indforstået hermed.

Fakturaer, der fremsendes ad elektronisk vej, accepteres af medlemsstaterne på betingelse af, at ægtheden af deres oprindelse og integriteten af deres indhold garanteres:

— enten ved hjælp af en avanceret elektronisk signatur, jf. artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer (****); medlemsstaterne kan dog kræve, at den avancerede elektroniske signatur er baseret på et kvalificeret certifikat og genereret ved hjælp af et sikkert signaturgenereringssystem, jf. artikel 2, stk. 6 og 10, i nævnte direktiv

— eller ved hjælp af elektronisk dataudveksling (EDI) som defineret i artikel 2 i Kommissionens henstilling 1994/820/EF af 19. oktober 1994 om de retlige aspekter af elektronisk dataudveksling (*****), når kontrakten om denne udveksling fastsætter, at der skal anvendes procedurer, som garanterer ægtheden af dataenes oprindelse og deres integritet; medlemsstaterne kan dog i henhold til betingelser, de selv fastsætter, bestemme, at en supplerende oversigt på papir er nødvendig.

Fakturaer kan dog fremsendes ad elektronisk vej efter andre metoder under forudsætning af, at den eller de berørte medlemsstater accepterer disse. Kommissionen vil senest den 31. december 2008 forelægge en rapport om, og om nødvendigt forslag til, ændring af betingelserne for elektronisk fakturering for at tage hensyn til den eventuelle fremtidige teknologiske udvikling på dette område.

Medlemsstaterne kan ikke kræve, at de afgiftspligtige personer, der leverer goder eller tjenesteydelser på deres område, opfylder andre forpligtelser eller formaliteter, når de benytter elektronisk fremsendelse af fakturaer. De kan dog indtil 31. december 2005 fastsætte, at der for anvendelse af nævnte system kræves forudgående meddelelse.

Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke krav i tilfælde af, at fakturaer vedrørende levering af goder eller tjenesteydelser på deres område udstedes elektronisk fra et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 76/308/EØF og 77/799/EØF og forordning (EØF) nr. 218/92.

Hvad angår partier omfattende flere fakturaer, der fremsendes ad elektronisk vej til samme modtager, kan oplysninger, som er fælles for de forskellige fakturaer, blot angives én gang, for så vidt der for hver faktura er adgang til samtlige oplysninger.

d) Enhver afgiftspligtig person skal sørge for oplagring af kopier af fakturaer, som udstedes af ham selv, af hans kunde eller i hans navn og for hans regning af en tredjeperson samt af fakturaer, som han har modtaget.

Med henblik på dette direktiv kan afgiftspligtige personer bestemme oplagringsstedet på den betingelse, at de uden unødig forsinkelse stiller alle således oplagrede fakturaer eller oplysninger til rådighed for de kompetente myndigheder på disses anmodning. Medlemsstaterne kan dog bestemme, at afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, skal meddele dem oplagringsstedet, når det ligger uden for deres område. Medlemsstaterne kan desuden bestemme, at afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, skal oplagre fakturaer, som de selv har udstedt, eller som er udstedt af en kunde eller i deres navn og for deres regning af en tredjeperson, samt alle modtagne fakturaer inden for landets grænser, når oplagringen ikke foretages ad elektronisk

▼**M20**

vej med deraf følgende fuld onlineadgang til de pågældende oplysninger.

Der skal i hele oplagringsperioden være sikkerhed for ægtheden af fakturaernes oprindelse, deres læsbarhed og integriteten af deres indhold. For så vidt angår de i litra c), tredje afsnit, omhandlede fakturaer må der ikke ændres i oplysningerne, som skal være læsbare i hele den fastsatte periode.

Medlemsstaterne fastsætter, hvor længe afgiftspligtige personer skal sørge for oplagring af fakturaer vedrørende levering af goder eller tjenesteydelser på deres område, og hvor længe afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, skal oplagre fakturaer, som de har modtaget.

For at sikre overholdelsen af betingelserne i tredje afsnit kan de i fjerde afsnit nævnte medlemsstater kræve, at fakturaerne oplagres i den originale form, på papir eller elektronisk, hvori de blev fremsendt. De kan ligeledes kræve, at når fakturaerne oplagres elektronisk, skal dataene til sikring af ægtheden af oprindelsen og integriteten af indholdet af hver faktura også oplagres.

De i fjerde afsnit nævnte medlemsstater kan fastsætte specifikke krav om forbud mod eller begrænsning af oplagring af fakturaer i et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 76/308/EØF og 77/799/EØF og forordning (EØF) nr. 218/92 og til den i artikel 22a omhandlede ret til elektronisk adgang, downloading og anvendelse.

Medlemsstaterne kan på betingelser, som de selv fastsætter, indføre pligt til oplagring af fakturaer, som ikke-afgiftspligtige personer har modtaget.

e) I litra c) og d) forstås ved fremsendelse og oplagring af en faktura »ad elektronisk vej« fremsendelse eller tilrådighedsstillelse for kunden og oplagring ved hjælp af elektronisk databehandlingsudstyr (herunder digital komprimering) og datalagringsudstyr, hvor der anvendes tråd, radio, optiske midler eller andre elektromagnetiske midler.

Med henblik på dette direktiv accepterer medlemsstaterne som faktura ethvert dokument eller enhver meddelelse i papirform eller elektronisk form, der opfylder betingelserne i dette stykke.

(*) EFT L 73 af 19.3.76, s. 18. Senest ændret ved direktiv 2001/44/EF (EFT L 175 af 28.6.2001, s. 17)

(**) EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

(***) EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1.

(****) EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12.

(*****) EFT L 338 af 28.12.1994, s. 98.

▼**M4**

4. ►**M21** a) Enhver afgiftspligtig person skal indgive en angivelse inden for en af medlemsstaterne nærmere fastsat frist. Denne frist må højst være på to måneder regnet fra udløbet af hver afgiftsperiode. Afgiftsperioden fastsættes af medlemsstaterne til en, to eller tre måneder. Medlemsstaterne kan dog fastsætte andre perioder, der imidlertid ikke må overstige et år. Medlemsstaterne tillader på betingelser, som de selv fastsætter, den afgiftspligtige at foretage sådanne angivelser elektronisk og kan også kræve, at det sker elektronisk. ◄

b) Angivelsen skal indeholde alle nødvendige oplysninger til fastsættelse af den forfaldne afgift og de fradrag, der skal foretages, herunder i givet fald, og såfremt det er nødvendigt for fastsættelsen af beregningsgrundlaget, det samlede beløb for de transaktioner, der vedrører denne afgift og disse fradrag, samt beløbet for de transaktioner, der er fritaget for afgift.

▼M4

c) Angivelsen skal ligeledes indeholde:

— for det første det samlede beløb, uden merværdiafgift, for de i artikel 28c, punkt A, omhandlede leveringer af goder, for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af perioden.

Herudover det samlede beløb, uden merværdiafgift, for de i artikel 8, stk. 1, litra a), anden sætning, og artikel 28b, punkt B, stk. 1, omhandlede leveringer af goder, der har fundet sted i en anden medlemsstat, og for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af angivelsesperioden, hvis afgangsstedet for forsendelsen eller transporten af goderne ligger i indlandet.

▼M6

— for det andet det samlede beløb, uden merværdiafgift, for de erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, der er omhandlet i artikel 28a, stk. 1 og 6, der er foretaget i indlandet, og for hvilken afgiften er forfaldet.

Herudover det samlede beløb, uden merværdiafgift, af de i artikel 8, stk. 1, litra a), andet punktum, og artikel 28b, punkt B, stk. 1, omhandlede leveringer af goder, der har fundet sted i indlandet, og for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af angivelsesperioden, hvis afgangsstedet for forsendelsen eller transporten af goderne ligger på en anden medlemsstats område, og det samlede beløb, uden merværdiafgift, for leveringer af goder, der har fundet sted i indlandet, for hvilke den afgiftspligtige person skal svare afgift i overensstemmelse med artikel 28c, punkt E, stk. 3, og for hvilke afgiften er forfaldet i løbet af angivelsesperioden.

▼M4

5. Enhver afgiftspligtig person skal indbetale merværdiafgiftens nettobeløb samtidig med indgivelsen af den periodiske angivelse. Medlemsstaterne kan dog fastsætte en anden tidsfrist for indbetalingen af dette beløb eller opkræve acontobeløb.

6. ►M21 a) Medlemsstaterne kan kræve, at den afgiftspligtige person indgiver en angivelse indeholdende alle de i stk. 4 nævnte oplysninger vedrørende samtlige transaktioner i det foregående år. Denne angivelse skal indeholde alle nødvendige oplysninger til brug for eventuelle berigtigelser. Medlemsstaterne tillader på betingelser, som de selv fastsætter, den afgiftspligtige at afgive sådanne angivelser elektronisk og kan også kræve, at det sker elektronisk. ◄

▼M10

b) Enhver momsregistreret afgiftspligtig person skal tillige indsende en oversigt over de momsregistrerede erhververe, som vedkommende har leveret goder til efter bestemmelserne i artikel 28c, punkt A, litra a) og d), samt over momsregistrerede modtagere ved de transaktioner, der er omhandlet i femte afsnit nedenfor.

▼M21

Oversigten over angivelserne udarbejdes for hvert kvartal i en periode og efter procedurer, der fastlægges af medlemsstaterne, som træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at bestemmelserne om administrativt samarbejde inden for indirekte beskatning under alle omstændigheder overholdes. Medlemsstaterne tillader på betingelser, som de selv fastsætter, den afgiftspligtige at afgive sådanne angivelser elektronisk og kan også kræve, at det sker elektronisk.

▼M4

I oversigten skal angives:

— den afgiftspligtige persons momsregistreringsnummer i indlandet, hvorunder han har foretaget leveringer af goder på de ►M6 i artikel 28c, punkt A, litra a) ◄ omhandlede betingelser

▼M10

— det nummer, hvorunder hver enkelt erhverver er momsregistreret i en anden medlemsstat, og hvorunder han har fået goderne leveret

▼M4

— og for hver enkelt erhverver det samlede beløb for de leveringer af goder, der er foretaget af den afgiftspligtige person. Disse beløb angives for det kvartal af kalenderåret, i hvilket afgiften er forfaldet.

Oversigten skal ligeledes indeholde følgende angivelser:

— for de ►M6 artikel 28c, punkt A, litra d) ◄, omhandlede leveringer af goder den afgiftspligtige persons momsregistreringsnummer i indlandet, det nummer, hvorunder han er registreret i ankomstmedlemsstaten, ►M6 samt den samlede værdi af disse leveringer fastsat i overensstemmelse med artikel 28e, stk. 2 ◄

— beløbet for de berigtigelser, der foretages i henhold til artikel 11, punkt C, stk. 1. Disse beløb opgives for det kvartal i kalenderåret, i hvilket berigtigelsen meddeles erhververen.

▼M10

▼M6

I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 28b, punkt A, stk. 2, tredje afsnit, skal den person, der er afgiftspligtig i indlandet, på oversigten tydeligt angive:

— det nummer, hvorunder han er momsregistreret i indlandet, og hvorunder erhvervelsen inden for Fællesskabet og den efterfølgende levering af goder har fundet sted

— det nummer, hvorunder modtageren af leveringen fra den afgiftspligtige person er momsregistreret i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes

— og for hver enkelt modtager det samlede beløb uden merværdiafgift af de forsendelser, som den afgiftspligtige person har foretaget i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goder afsluttes. Disse beløb angives for det kvartal i kalenderåret, i hvilket afgiften er forfaldet.

▼M4

c) Uanset bestemmelserne i litra b) kan medlemsstaterne:

— kræve, at oversigterne indgives på månedsbasis

— kræve, at oversigterne indeholder flere oplysninger.

d) For leveringer af nye transportmidler, der foretages under de i artikel 28c, punkt A, litra b), omhandlede betingelser af en momsregistreret afgiftspligtig person til en ikke-momsregistreret køber eller af en afgiftspligtig person, som omhandlet i artikel 28a, stk. 4, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at sælgeren meddeler alle de oplysninger, der er nødvendige for merværdiafgiftens anvendelse og myndighedernes kontrol hermed.

e) Medlemsstaterne kan kræve, at afgiftspligtige personer, der i indlandet foretager erhvervelser inden for Fællesskabet af goder ifølge artikel 28a, stk. 1, litra a), og stk. 6, indgiver angivelser med detaljerede oplysninger om disse erhvervelser, idet sådanne angivelser dog ikke kan kræves for perioder på under en måned.

Medlemsstaterne kan ligeledes kræve, at personer, der foretager erhvervelser inden for Fællesskabet af nye transportmidler, som omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra b), ved indgivelsen af den i stk. 4 omhandlede angivelse giver alle de oplysninger, der er nødvendige for merværdiafgiftens anvendelse og myndighedernes kontrol hermed.

▼**M18**

7. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at personer, som i henhold til artikel 21, stk. 1 og 2, betragtes som betalingspligtige i stedet for en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet, opfylder den i nærværende artikel omhandlede forpligtelse til angivelse og betaling; medlemsstaterne træffer endvidere de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at de personer, som i henhold til artikel 21, stk. 3, anses for at hæfte solidarisk for afgiftens erlæggelse, opfylder den i nærværende artikel omhandlede forpligtelse til betaling.

▼**M4**

8. Medlemsstaterne kan fastsætte andre forpligtelser, som de skønner nødvendige for at sikre en korrekt opkrævning af afgiften og for at undgå svig, forudsat at der sker ligebehandling af indenlandske transaktioner og transaktioner mellem medlemsstaterne foretaget af afgiftspligtige personer, og såfremt disse forpligtelser ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formali- teter ved grænsepassagen.

▼**M20**

Muligheden i første afsnit kan ikke anvendes til at pålægge forpligtelser ud over dem, der er fastsat i stk. 3.

▼**M4**

9. a) Medlemsstaterne kan fritage følgende for visse eller samtlige forpligtelser:

— afgiftspligtige personer, som kun foretager leveringer af goder og tjenesteydelser, som er fritaget for afgift i medfør af artikel 13 og 15

— afgiftspligtige personer, der er omfattet af den i artikel 24 omhandlede afgiftsfritagelse og undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit

— afgiftspligtige personer, som ikke foretager nogen af de i stk. 4, litra c), omhandlede transaktioner.

▼**M20**

Med forbehold af de i litra d) fastsatte bestemmelser kan medlemsstaterne imidlertid ikke dispensere de i tredje led nævnte afgiftspligtige personer fra forpligtelserne i artikel 22, stk. 3.

▼**M4**

b) Medlemsstaterne kan fritage andre afgiftspligtige personer end de i litra a) omhandlede for visse af de forpligtelser, der omhandles i stk. 2, litra a).

c) Medlemsstaterne kan fritage afgiftspligtige personer for betaling af den skyldige afgift, når beløbet er ubetydeligt.

▼**M20**

d) Med forbehold af samrådsproceduren med det i artikel 29 nævnte udvalg og under de betingelser, medlemsstaterne selv måtte fastsætte, kan de bestemme, at fakturaer vedrørende goder eller tjenesteydelser, der leveres på deres område, ikke behøver at opfylde de i stk. 3, litra b), omtalte betingelser under følgende forudsætninger:

— hvis fakturabeløbet er lille, eller

— hvis handels- eller administrationspraksis i den pågældende erhvervssektor eller de tekniske vilkår for udstedelse af fakturaerne gør det vanskeligt at overholde samtlige forpligtelser i stk. 3, litra b).

Fakturaerne skal under alle omstændigheder indeholde følgende:

— udstedelsesdato

— identifikation af den afgiftspligtige person

— identifikation af, hvilken type goder eller tjenesteydelser der er blevet leveret

— angivelse af afgiftsbeløbet eller de nødvendige oplysninger til beregning deraf.

▼M20

Den forenkling, der er indeholdt i dette litra, kan dog ikke anvendes ved transaktioner som omhandlet i stk. 4, litra c).

e) I tilfælde af, at medlemsstaterne gør brug af den mulighed, de i medfør af litra a), tredje led, har for ikke at give det i stk. 1, litra c), nævnte nummer til afgiftspligtige personer, som ikke foretager nogen af de i stk. 4, litra c), omhandlede transaktioner, skal fakturaen i stedet for leverandørens og kundens registreringsnummer indeholde et andet nummer, et såkaldt skatteregistreringsnummer, som defineret af de berørte medlemsstater.

De i første afsnit nævnte medlemsstater kan, hvis den afgiftspligtige person har fået tildelt det nummer, der er omhandlet i stk. 1, litra c), desuden bestemme, at fakturaen skal indeholde:

— det i stk. 1, litra c), nævnte nummer og leverandørens skatteregistreringsnummer for så vidt angår levering af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 28b, punkt C, D, E og F, og levering af goder som omhandlet i artikel 28c, punkt A, og punkt E, nr. 3,

— enten leverandørens skatteregistreringsnummer eller det i stk. 1, litra c), nævnte nummer for så vidt angår levering af andre goder eller tjenesteydelser.

▼M4

10. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at ikke-afgiftspligtige juridiske personer, der hæfter for betalingen af afgiften i forbindelse med erhvervelse inden for Fællesskabet af goder som omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra a), første afsnit, opfylder ovennævnte forpligtelser til angivelse og betaling, og at de er identificeret ved et registreringsnummer i henhold til stk. 1, litra c), d) og e).

11. ►M6 For så vidt angår erhvervelse inden for Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer som omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra c), samt ◄ for så vidt angår erhvervelse inden for Fællesskabet af nye transportmidler som omhandlet i artikel 28a, stk. 1, litra b), vedtager medlemsstaterne de nærmere bestemmelser for den deraf følgende angivelse og betaling.

12. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, kan give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger for at forenkle de angivelsesforpligtelser, der er omhandlet i stk. 6, litra b). Disse forenklingsforanstaltninger, som ikke berører kontrollen med transaktioner inden for Fællesskabet, kan tage form af følgende:

a) medlemsstaterne kan tillade, at afgiftspligtige personer, der opfylder følgende tre betingelser, indgiver en årlig oversigt med momsregistreringsnumrene for de afgiftspligtige personer i andre medlemsstater, som de har leveret goder til efter reglerne i artikel 28c, punkt A:

— den samlede årlige værdi uden merværdiafgift af deres leveringer af goder og tjenesteydelser efter artikel 5 og 6 samt artikel 28a, stk. 5, må ikke overstige den årlige omsætning, der tjener som reference for den i artikel 24 omhandlede afgiftsfritagelse, med mere end 35 000 ECU.

— den samlede årlige værdi uden merværdiafgift af deres leveringer af goder efter reglerne i artikel 28c, punkt A, må ikke overstige et beløb i national møntenhed svarende til 15 000 ECU

— deres leveringer af goder efter reglerne i artikel 28c, punkt A, må ikke omfatte nye transportmidler;

b) medlemsstater, der fastsætter den afgiftsperiode, for hvilken en afgiftspligtig person skal indgive den angivelse, der er omhandlet i stk. 4, til over tre måneder, kan tillade, at denne

▼M4

afgiftspligtige person indgiver oversigten for samme periode, når den afgiftspligtige person opfylder følgende tre betingelser:

— den samlede årlige værdi uden merværdiafgift af hans leveringer af goder og tjenesteydelser efter artikel 5 og 6 samt artikel 29, stk. 5, må højst udgøre et beløb i national møntenhed svarende til 200 000 ECU

— den samlede årlige værdi uden merværdiafgift af hans leveringer af goder efter reglerne i artikel 28c, punkt A, må ikke overstige et beløb i national møntenhed svarende til 15 000 ECU

— hans leveringer af goder efter reglerne i artikel 28c, punkt A, må ikke omfatte nye transportmidler.«

▼M6

Artikel 28i

Særordning for små virksomheder

I artikel 24, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»Levering af nye transportmidler, som foretages på de i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser, samt levering af goder og tjenesteydelser, som foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet, kan under ingen omstændigheder omfattes af fritagelsesordningen i stk. 2.«

▼M4

Artikel 28j

Fælles standardsatsordning for landbrugere

1. I artikel 25, stk. 4, tilføjes følgende afsnit:

»Når medlemsstaterne gør brug af denne mulighed, træffer de de fornødne foranstaltninger for at sikre en korrekt anvendelse af den i afsnit XVIa fastlagte overgangsordning for afgiftsopkrævning i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet.«

2. Artikel 25, stk. 5 og 6, affattes således:

»5. De i stk. 3 omhandlede standardsatser anvendes på prisen uden afgifter for:

a) landbrugsprodukter, som standardsatslandbrugere har leveret til andre afgiftspligtige personer end dem, der i indlandet er omfattet af standardsatsordningen i denne artikel

b) landbrugsprodukter, som standardsatslandbrugere på de i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser har leveret til ikke-afgiftspligtige juridiske personer, der i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af de således leverede landbrugsprodukter afsluttes, ikke er omfattet af undtagelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet led

▼C1

c) tjenesteydelser på landbrugsområdet, som standardsatslandbrugere har præsteret for andre afgiftspligtige personer end dem, der i indlandet er omfattet af standardsatsordningen i denne artikel.

Denne godtgørelse udelukker enhver anden form for fradrag.

▼M4

6. For de i stk. 5 omhandlede leveringer af landbrugsprodukter og landbrugstjenesteydelser foreskriver medlemsstaterne, at standardgodtgørelsen betales:

a) enten af leveringens aftager. I så fald kan den afgiftspligtige køber eller aftager på de i artikel 17 fastsatte betingelser og efter de af medlemsstaterne nærmere fastsatte bestemmelser, i den afgift, han skal erlægge i indlandet, fradrage den standardgodtgørelse, han har betalt til standardsatslandbrugere.

▼M4

Medlemsstaterne indrømmer køberen eller aftageren tilbagebetaling af den standardgodtgørelse, han har betalt til standardsatslandbrugere i forbindelse med en af nedennævnte transaktioner:

— levering af landbrugsprodukter foretaget efter reglerne i artikel 28c, punkt A, når køberen er enten en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, der handler i denne egenskab i en anden medlemsstat, hvor han ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i artikel 28a, stk. 1, litra a), andet afsnit

— levering af landbrugsprodukter foretaget efter reglerne i artikel 15 og artikel 16, stk. 1, punkt B, D og E, til en afgiftspligtig køber etableret uden for Fællesskabets område, dersom de pågældende landbrugsprodukter af køberen anvendes til transaktioner som omhandlet i artikel 17, stk. 3, litra a) og b), eller til tjenesteydelser, der betragtes som leveret i indlandet, og for hvilke afgiften i henhold til ►M18 artikel 21, stk. 1, ◄ litra b), udelukkende påhviler aftageren

— tjenesteydelser på landbrugsområdet, der præsteres til en afgiftspligtig person etableret inden for Fællesskabet, men i en anden medlemsstat, eller til en afgiftspligtig person etableret uden for Fællesskabets område, når disse ydelser af aftageren anvendes til transaktioner som omhandlet i artikel 17, stk. 3, litra a) og b), eller til tjenesteydelser, der betragtes som leveret i indlandet, og for hvilke afgiften i henhold til artikel 21, stk. 1, litra b) udelukkende påhviler aftageren.

Medlemsstaterne fastsætter nærmere bestemmelser vedrørende disse tilbagebetalinger; de kan navnlig følge bestemmelserne i artikel 17, stk. 4;

b) eller af det offentlige.«

3. I artikel 25, stk. 9, indsættes følgende afsnit:

»Når medlemsstaterne gør brug af den i denne artikel fastsatte mulighed, træffer de alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at leveringer af landbrugsprodukter foretaget på de i artikel 28b, punkt B, stk. 1, omhandlede vilkår, beskattes på samme måde, uanset om leveringen er foretaget af en standardsatslandbruger eller af en anden afgiftspligtig person end en standardsatslandbruger.«

Artikel 28k

Forskellige bestemmelser

I perioden indtil den 30. juni 1999 gælder følgende bestemmelser:

1. Medlemsstaterne kan fritage leveringer fra afgiftsfrie butikker af goder, som medføres i den personlige bagage af en rejsende, der begiver sig til anden medlemsstat ad luft- eller søvejen inden for Fællesskabet, for afgift.

I denne artikel forstås ved:

a) »afgiftsfri butik«: enhver forretning på en lufthavns eller havns område, der opfylder de krav, de kompetente offentlige myndigheder stiller under anvendelsen af navnlig nr. 5

b) »rejsende, der begiver sig til en anden medlemsstat«: enhver passager med en rejsehjemmel til fly eller skib, der som direkte bestemmelsessted anfører en lufthavn eller havn i en anden medlemsstat

c) »rejse ad luft- eller søvejen inden for Fællesskabet«: enhver rejse ad luft- eller søvejen, som begynder i indlandet som omhandlet i artikel 3, og hvis faktiske ankomststed ligger i en anden medlemsstat.

Goder, der leveres om bord på fly eller skibe under en rejse inden for Fællesskabet, sidestilles med levering af goder fra afgiftsfrie butikker.

Denne fritagelse gælder ligeledes levering af goder fra afgiftsfrie butikker beliggende inden for en af de to terminaler, der giver

▼M4

adgang til tunnelen under Kanalen, til passagerer med gyldig rejsehjemmel til strækningen mellem de to terminaler.

2. Den i nr. 1 omhandlede afgiftsfritagelse gælder kun for levering af goder:

▼M7

a) hvis samlede værdi pr. person pr. rejse ikke overstiger 90 ECU.

Uanset artikel 28m fastsætter medlemsstaterne modværdien af ovennævnte beløb i national valuta i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i direktiv 69/169/EØF.

▼M4

Når den samlede værdi af flere goder eller af flere leveringer af goder pr. person og pr. rejse overstiger disse grænser, indrømmes der afgiftsfritagelse indtil disse beløb, idet værdien af et gode ikke kan opdeles

b) i mængder, som pr. person og pr. rejse ikke overstiger de grænser, der er fastsat i de gældende fællesskabsbestemmelser for passagertrafik mellem tredjelande og Fællesskabet.

Værdien af de goder, der leveres inden for de i første afsnit fastsatte kvantitative grænser, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af litra a).

3. Medlemsstaterne indrømmer enhver afgiftspligtig person fradrag eller tilbagebetaling af merværdiafgiften, som omhandlet i artikel 17, stk. 2, dersom goderne og tjenesteydelser anvendes til hans levering af goder, som er fritaget for afgift i henhold til nærværende artikel.

4. Medlemsstater, der gør brug af muligheden i artikel 16, stk. 2, lader ligeledes denne bestemmelse gælde for indførsel, erhvervelse inden for Fællesskabet og levering af goder bestemt til en afgiftspligtig person i forbindelse med hans levering af goder, som er fritaget for afgift i henhold til nærværende artikel.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af de i denne artikel nævnte afgiftsfritagelser og hindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug.

Artikel 28l

Anvendelsesperiode

Den i dette afsnit fastsatte overgangsordning træder i kraft den 1. januar 1993. Kommissionen forelægger inden den 31. december 1994 Rådet en rapport om, hvorledes overgangsordningen fungerer, ledsaget af forslag til den endelige ordning.

Overgangsordningen erstattes af en endelig afgiftsordning for samhandelen mellem medlemsstaterne, hvorefter afgifterne i princippet skal pålægges de leverede goder og de præsterede tjenesteydelser i oprindelseslandet.

Med henblik herpå træffer Rådet, når det efter en grundig gennemgang af ovennævnte rapport finder, at betingelserne for at gå over til den endelige ordning er tilfredsstillende opfyldt, inden den 31. december 1995 på forslag af Kommissionen, efter høring af Europa-Parlamentet, med enstemmighed afgørelse om de bestemmelser, der er nødvendige for den endelige ordnings ikrafttræden og funktion.

Overgangsordningen træder i kraft for en periode på fire år og gælder således indtil den 31. december 1996. Overgangsordningens gyldighedsperiode forlænges automatisk, indtil den endelige ordning træder i kraft, og under alle omstændigheder så længe Rådet ikke har truffet afgørelse om den endelige ordning.

▼M4

Artikel 28m

Omregningskurs for ECU

Ved fastsættelse af modværdien i national møntenhed af de beløb, der er angivet i ECU i dette afsnit, anvender medlemsstaterne den omregningskurs, der gælder den 16. december 1991 ([1]).

▼M6

Artikel 28n

Overgangsbestemmelser

1. Når et gode:

— inden den 1. januar 1993 er indført i indlandet som defineret i artikel 3, og

— efter ankomsten til indlandet er henført under en af de ordninger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra b) eller c), eller artikel 16, stk. 1, punkt A, og

— ikke er ophørt med at være dækket af denne ordning inden den 1. januar 1993

finder de bestemmelser, der gælder på det tidspunkt, hvor godet blev henført under denne ordning, fortsat anvendelse i den periode, hvor godet befinder sig under denne ordning, idet denne periode fastsættes i overensstemmelse med nævnte bestemmelser.

2. Med indførsel af et gode som defineret i artikel 7, stk. 1, sidestilles:

a) enhver fraførsel — herunder en uforskriftsmæssig — af dette gode fra den i artikel 14, stk. 1, litra c), omhandlede ordning, under hvilken godet blev henført inden den 1. januar 1993 på de i stk. 1 nævnte betingelser

b) enhver fraførsel — herunder en uforskriftsmæssig — af dette gode fra en af de i artikel 16, stk. 1, punkt A, omhandlede ordninger, under hvilken godet blev henført inden den 1. januar 1993 på de i stk. 1 nævnte betingelser

c) afslutningen af en intern fællesskabsforsendelse, der er indledt inden den 1. januar 1993 inden for Fællesskabet med henblik på en levering af goder, der foretages inden den 1. januar 1993 mod vederlag inden for Fællesskabet af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab

d) afslutningen af en ekstern forsendelse, der er indledt inden den 1. januar 1993

e) enhver uregelmæssighed eller overtrædelse, der begås i forbindelse med eller i løbet af en ekstern forsendelse, der er indledt på de under litra c) nævnte betingelser, eller en ekstern forsendelse som omhandlet under litra d)

f) en afgiftspligtig eller ikke-afgiftspligtig persons benyttelse i indlandet af goder, som inden den 1. januar 1993 er blevet leveret til ham i en anden medlemsstat, når følgende betingelser er opfyldt:

   — leveringen af disse goder er blevet fritaget eller vil kunne blive fritaget for afgift i henhold til artikel 15, nr. 1 og 2

   — goderne er ikke indført i indlandet inden den 1. januar 1993.

Med henblik på anvendelsen af litra c) forstås ved »intern fællesskabsforsendelse« afsendelse eller transport af goder, der er omfattet af ordningen for intern fællesskabsforsendelse eller et dokument T2 L, fællesskabscarnet, samt forsendelse af goder med post.

3. I de i stk. 2, litra a) til e), omhandlede tilfælde anses indførslen som defineret i artikel 7, stk. 2, for at være sket i den medlemsstat, hvor godet ophører med at være dækket af den ordning, under hvilken det blev henført inden den 1. januar 1993.

([1]) EFT nr. C 328 af 17. 12. 1991, s. 4.

▼M6

4. Uanset artikel 10, stk. 3, sker indførslen af et gode som defineret i stk. 2 i nærværende artikel, uden at afgiftspligten indtræder, når:

a) et indført gode forsendes eller transporteres til steder uden for Fællesskabet, jf. artikel 3, eller

b) et indført gode, jf. stk. 2, litra a), ikke er et transportmiddel og genudføres eller transporteres til den medlemsstat, hvorfra det blev udført, og til den, der udførte det, eller

▼C2

c) et indført gode, jf. stk. 2, litra a), er et transportmiddel, der er erhvervet eller indført inden den 1. januar 1993 på de almindelige beskatningsbetingelser på en medlemsstats indre marked, jf. artikel 3, og/eller ikke i forbindelse med udførslen har været omfattet af en fritagelse for eller tilbagebetaling af merværdiafgiften.

Denne betingelse anses for opfyldt, når datoen for transportmidlets første ibrugtagning ligger før den 1. januar 1985, eller når det afgiftsbeløb, som skulle betales ved indførslen, er ubetydeligt.

▼M8

AFSNIT XVIb

OVERGANGSBESTEMMELSER FOR BRUGTE GENSTANDE, KUNSTGENSTANDE, SAMLEROBJEKTER OG ANTIKVITETER

Artikel 28o

1. De medlemsstater, der pr. 31. december 1992 anvendte en anden afgiftssærordning end den, der er fastsat i artikel 26a, punkt B, på afgiftspligtige videreforhandleres leveringer af brugte transportmidler, kan opretholde denne ordning i den periode, der er nævnt i artikel 282, hvis den opfylder — eller tilpasses, således at den opfylder — følgende betingelser:

a) denne særordning gælder kun for leveringer af de transportmidler i henhold til artikel 28a, stk. 2, litra a), der betragtes som brugte genstande i henhold til artikel 26a, punkt A, litra d), som foretages af afgiftspligtige videreforhandlere i henhold til artikel 26a, punkt A, litra e), og som omfattes af særordningen med afgift af fortjenstmargenen i henhold til artikel 26a, punkt B, stk. 1 og 2. Leveringer af nye transportmidler som defineret i artikel 28a, stk. 2, litra b), der foretages på betingelserne i artikel 28c, punkt A, er undtaget fra denne særordning

b) afgiften på hver levering som nævnt i litra a) er den samme som den, der skulle svares, hvis leveringen var underlagt den normale merværdiafgiftsordning, med fradrag af den merværdiafgift, som anses for stadig at være indregnet i den afgiftspligtige videreforhandlers købspris for transportmidlet

c) den afgift, der anses for stadig at være indregnet i den afgiftspligtige videreforhandlers købspris for transportmidlet, beregnes således:

— den købspris, der skal anvendes, er den, der er nævnt i artikel 26a, punkt B, stk. 3

— den afgiftspligtige videreforhandlers købspris anses for at omfatte den afgift, som var skyldig, hvis den afgiftspligtige videreforhandlers leverandør havde ladet sin levering omfatte af den normale merværdiafgiftsordning

— den sats, der skal anvendes, er den, der i henhold til artikel 12, stk. 1, gælder i den medlemsstat, i hvilken den afgiftspligtige videreforhandlers leveringssted, som fastlagt i henhold til artikel 8, anses for at være beliggende

d) den afgift, der skal svares for hver levering som nævnt i litra a), og som beregnes efter bestemmelserne i litra b), må ikke være lavere end den afgift, der var skyldig, hvis denne levering havde været omfattet af særordningen med afgift af fortjenstmargenen i henhold til artikel 26a, punkt B, stk. 3.

Med henblik på anvendelsen af ovennævnte bestemmelser kan medlemsstaterne fastsætte, at hvis leveringen havde været underlagt særordningen med afgift af fortjenstmargenen, ville denne fortjenst-

▼M8

margen ikke have været mindre end 10 % af salgsprisen, jf. punkt B, stk. 3

e) den aftgiftspligtige videreforhandler må ikke angive afgiften på de leveringer, som han lader omfatte af denne særordning, særskilt på de fakturaer ►M20 ———— ◄, han udsteder

f) afgiftspligtige personer må ikke trække den afgift, som skyldes eller er erlagt for brugte transportmidler, der leveres til dem af en afgiftspligtig videreforhandler, fra i den afgift, som de skal betale, hvis videreforhandlerens levering af godet er pålagt afgift i henhold til litra a)

g) som undtagelse fra artikel 28a, stk. 1, litra a), er erhvervelser inden for Fællesskabet af transportmidler ikke pålagt merværdiafgift, når sælgeren er en afgiftspligtig videreforhandler, der handler i denne egenskab, og det erhvervede brugte transportmiddel er blevet pålagt afgift i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes i henhold til litra a)

h) artikel 28b, punkt B, og artikel 28c, punkt A, litra a) og d), finder ikke anvendelse på leveringer af brugte transportmidler, der er pålagt afgift i henhold til litra a).

2. Som en undtagelse fra stk. 1, første punktum, kan Kongeriget Danmark i den periode, der er nævnt i artikel 28 l, anvende den afgiftssærordning, som er omhandlet i stk. 1, litra a) til h).

3. Når medlemsstaterne anvender særordningen for bortsalg ved offentlige auktioner i henhold til artikel 26a, punkt C, skal de ligeledes anvende særordningen på leveringer af brugte transportmidler, der foretages af en auktionsholder ved offentlige auktioner, der handler i eget navn i henhold til en kommissionsaftale med henblik på salg af disse goder for en afgiftspligtig videreforhandlers regning, forudsat at leveringen af de pågældende brugte transportmidler i henhold til artikel 5, stk. 4, litra c), af den pågældende afgiftspligtige videreforhandler er pålagt afgift i henhold til stk. 1 og 2.

4. For en afgiftspligtig videreforhandlers leveringer af kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, der leveres til ham på betingelserne i artikel 26a, punkt B, stk. 2, kan Forbundsrepublikken Tyskland indtil den 30. juni 1999 give afgiftspligtige videreforhandlere mulighed for enten at anvende særordningen for afgiftspligtige videreforhandlere eller den normale merværdiafgiftsordning på følgende vilkår:

a) hvis særordningen for afgiftspligtige videreforhandlere anvendes på leveringer af disse goder, fastlægges beskatningsgrundlaget i overensstemmelse med artikel 11, punkt A, stk. 1, 2 og 3

b) i det omfang goderne benyttes i forbindelse med transaktioner, hvoraf der svares afgift i henhold til litra a), kan den afgiftspligtige videreforhandler i den afgift, som han skal betale, fratrække:

— den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt for de kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, som er eller vil blive leveret til ham af en anden afgiftspligtig videreforhandler, hvis leveringen fra denne anden afgiftspligtige videreforhandler er pålagt afgift i henhold til litra a)

— den merværdiafgift, der anses for indregnet i købsprisen for de kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, der er eller vil blive leveret til ham af en anden afgiftspligtig videreforhandler, hvis leveringen fra denne anden afgiftspligtige videreforhandler er pålagt merværdiafgift i henhold til særordningen med afgift af fortjenstmargenen som fastsat i artikel 26a, punkt B, i den medlemsstat, på hvis område leveringsstedet, som fastlagt i henhold til artikel 8, anses for at være beliggende.

Denne fradragsret indtræder på det tidspunkt, hvor der skal svares afgift af leveringen, hvis denne er pålagt afgift i henhold til litra a)

c) med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i litra b), andet led, fastsættes købsprisen for kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, der er pålagt afgift i henhold til litra a), i overensstemmelse

▼M8

med artikel 26a, punkt B, stk. 3, og den afgift, der anses for indregnet i denne købspris, beregnes således:

— købsprisen anses for at omfatte den merværdiafgift, der skulle erlægges, hvis leverandørens afgiftspligtige fortjenstmargen svarede til 20 % af købsprisen

— den sats, der skal anvendes, er den, der i henhold til artikel 12, stk. 1, gælder i den meldemsstat, (SIC! medlemsstat,) på hvis område stedet for den levering, der er omfattet af særordningen med afgift af fortjenstmargenen, som fastlagt i henhold til artikel 8, anses for at være beliggende

d) hvis han vælger at benytte den normale merværdiafgiftsordning ved levering af kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, der er leveret til ham af en anden afgiftspligtig videreforhandler, og goderne er pålagt afgift i henhold til litra a), kan den afgiftspligtige videreforhandler i den afgift, som han skal betale, fratrække den i litra b) omhandlede merværdiafgift

e) de satser, der skal anvendes på disse leveringer, er dem, der var gældende den 1. januar 1993

f) med henblik på anvendelsen af artikel 26a, punkt B, stk. 2, fjerde led, punkt C, stk. 1, fjerde led og punkt D, litra b) og c), anses leveringerne af kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, der er pålagt afgift i henhold til litra a) af medlemsstaterne for leveringer, der er pålagt merværdiafgift i henhold til særordningen med afgift af fortjenstmargenen som omhandlet i artikel 26a, punkt B

g) hvis leveringer af kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, der er pålagt afgift i henhold til litra a), foretages på betingelserne i artikel 28c, punkt A, skal den faktura, der udstedes i henhold til artikel 22, stk. 3, bære en påtegning om, at særordningen med afgift af fortjenstmargenen som fastsat i artikel 28o, stk. 4, er anvendt.

▼M9

AFSNIT XVIc

OVERGANGSFORANSTALTNINGER I ANLEDNING AF ØSTRIGS, FINLANDS OG SVERIGES TILTRÆDELSE AF DEN EUROPÆISKE UNION

Artikel 28p

1. I denne artikel forstås ved:

— »Fællesskabet«: området for Fællesskabet før tiltrædelsen som defineret i artikel 3

— »de nye medlemsstater«: området for de medlemsstater, der har tiltrådt Den Europæske Union i henhold til traktaten undertegnet den 24. juni 1994, som defineret for hver af disse medlemsstater i artikel 3 af dette direktiv

— »det udvidede Fællesskab«: området for Fællesskabet efter tiltrædelsen som defineret i artikel 3.

2. Når et gode:

— er indført i Fællesskabet eller i en af de nye medlemsstater før tiltrædelsesdatoen, og

— efter indførslen i Fællesskabet eller en af de nye medlemsstater er henført under enten en midlertidig indførselsordning med fuldstændig fritagelse for importafgifter eller under en af de i artikel 16, stk. 1, punkt B, litra a) til d), omhandlede ordninger eller under en ordning svarende til en af disse ordninger i en af de nye medlemsstater, og

— ikke er fraført denne ordning før tiltrædelsesdatoen

finder de bestemmelser, der gælder på det tidspunkt, hvor godet blev henført under denne ordning, fortsat anvendelse indtil godet forlader ordningen efter tiltrædelsesdatoen.

3. Når et gode

— inden tiltrædelsesdatoen er henført under den fælles forsendelsesprocedure eller en anden toldprocedure, og

▼M9

— ikke er fraført denne ordning inden datoen for tiltrædelse

finder de bestemmelser, der gælder på det tidspunkt, hvor godet blev henført under denne ordning, fortsat anvendelse, indtil godet forlader ordningen efter tiltrædelsesdatoen.

I første led forstås ved »fælles forsendelsesprocedure« de foranstaltninger for transport af varer, der forsendes mellem Fællesskabet og Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) samt mellem EFTA-landene indbyrdes som omhandlet i konventionen om en fælles forsendelsesprocedure af 20. maj 1987 ([1]).

4. Med indførsel af et gode som defineret i artikel 7, stk. 1, for hvilket det er påvist, at det er i fri omsætning i en af de nye medlemsstater eller i Fællesskabet, sidestilles:

a) enhver fraførsel — herunder en uforskriftsmæssig — af et gode fra en midlertidig indførselsordning, under hvilken godet blev henført inden tiltrædelsesdatoen på de i stk. 2 fastsatte betingelser

b) enhver fraførsel — herunder en uforskriftsmæssig — af et gode fra enten en af de i artikel 16, stk. 1, punkt B, litra a) til d), omhandlede ordninger, under hvilken godet blev henført inden tiltrædelsesdatoen på de i stk. 2 fastsatte betingelser

c) afsluningen (SIC! afslutningen) af en af de i stk. 3 omhandlede ordninger, der er indledt inden tiltrædelsesdatoen inden for en af de nye medlemsstater med henblik på en levering af goder, der foretages inden denne dato mod vederlag inden for denne medlemsstat af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab

d) enhver uregelmæssighed eller overtrædelse, der begås i forbindelse med eller i løbet af en af de i stk. 3 omhandlede ordninger, der er indledt på de under litra c) fastsatte betingelser.

5. Med indførsel af et gode som defineret i artikel 7, stk. 1, sidestilles ligeledes en afgiftspligtig eller ikke-afgiftspligtig persons benyttelse efter tiltrædelsesdatoen i en medlemsstat af goder, som inden tiltrædelsesdatoen er blevet leveret til ham inden for Fællesskabet eller en af de nye medlemsstater, når følgende betingelser er opfyldt:

— leveringen af disse goder er blevet fritaget for eller vil kunne blive fritaget for afgift i henhold til artikel 15, nr. 1 og 2, eller i henhold til en tilsvarende bestemmelse i de nye medlemsstater

— goderne er ikke indført i en af de nye medlemsstater eller i Fællesskabet inden tiltrædelsesdatoen.

6. I de i stk. 4 omhandlede tilfælde anses indførslen som defineret i artikel 7, stk. 3, for at være sket i den medlemsstat, på hvis område godet ophører med at være dækket af den ordning, under hvilken det blev henført inden tiltrædelsesdatoen.

7. Uanset artikel 10, stk. 3, sker indførslen af et gode som defineret i stk. 4 og 5 i nærværende artikel, uden at afgiftspligten indtræder, når:

a) et indført gode forsendes eller transporteres til steder uden for det udvidede Fællesskab, eller

b) et indført gode, jf. stk. 4, litra a), ikke er et transportmiddel og genudføres eller transporteres til den medlemsstat, hvorfra det blev udført, og til den, der udførte det, eller

c) et indført gode, jf. stk. 4, litra a), er et transportmiddel, der er erhvervet eller indført inden tiltrædelsesdatoen på de almindelige beskatningsbetingelser på det indre marked i en af de nye medlemsstater eller en af fællesskabsstaterne og/eller ikke i forbindelse med udførslen har været omfattet af en fritagelse for eller tilbagebetaling af merværdiafgiften.

Denne betingelse anses for opfyldt, når datoen for transportmidlets første ibrugtagning ligger før den 1. januar 1987, eller når det afgiftsbeløb, som skulle betales ved indførslen, er ubetydeligt.

([1]) EFT nr. L 226 af 13. 8. 1987, s. 2.

▼B

AFSNIT XVII

UDVALGET VEDRØRENDE MERVÆRDIAFGIFT

Artikel 29

1. Der nedsættes et rådgivende udvalg vedrørende merværdiafgiften, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Udvalget består af repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen.

Formanden for udvalget skal være en repræsentant for Kommissionen.

Udvalgets sekretariat varetages af Kommissionens tjenestegrene.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

4. Ud over de sager, der i henhold til dette direktiv er undergivet samråd, behandler udvalget spørgsmål, som forelægges det af dets formand, enten på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra repræsentanten for en medlemsstat, og som angår anvendelsen af fællesskabsbestemmelserne vedrørende merværdiafgift.

AFSNIT XVIII

DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 30

Internationale aftaler

Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til med et tredjeland eller en international organisation at indgå aftaler, som kan indeholde afvigelser fra dette direktiv. Den stat, der ønsker at indgå en sådan aftale, forelægger sagen for Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige til at foretage en vurdering. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom inden for en frist på en måned.

Rådets samtykke anses for opnået, såfremt sagen inden for en frist af to måneder fra den i første afsnit nævnte underretning ikke er blevet forelagt for Rådet.

Artikel 31

Regningsenhed

1. Den regningsenhed, der er anvendt i dette direktiv, er den europæiske regningsenhed »ERE«, som er fastsat ved Rådets afgørelse 75/250/EØF ([1]).

2. Ved omregningen af denne regningsenhed til nationale valutaer kan medlemsstaterne afrunde de ved denne omregning fremkomne beløb opad eller nedad med indtil 10 %.

▼M8

▼M4

Artikel 33

1. Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser, navnlig sådanne, der er fastsat i gældende fællesskabsbestemmelser om den generelle ordning for besiddelse af, omsætning af og kontrol med punktafgiftspligtige varer, er bestemmelserne i dette direktiv ikke til hinder for, at en medlemsstat opretholder eller indfører afgifter på forsikringsaftaler, afgifter på spil og væddemål, punktafgifter, indregistreringsafgifter og i det hele taget alle former for skatter og afgifter, der ikke har karakter af omsætningsafgift, dog forudsat at disse skatter og afgifter ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formaliteter ved grænsepassagen.

([1]) EFT nr. L 104 af 24. 4. 1975, s. 35.

▼M4

2. Enhver henvisning i dette direktiv til punktafgiftsbelagte varer er en henvisning til følgende varer, således som de er defineret i gældende fællesskabsbestemmelser:

— mineralolie

— alkohol og alkoholholdige drikkevarer

— forarbejdet tobak.

Artikel 33a

▼M6

1. Følgende bestemmelser finder anvendelse på goder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), og som indføres i Fællesskabet fra et område, der indgår i Fællesskabets toldområde, men som betragtes som et tredjelands område ved anvendelsen af dette direktiv:

a) formaliteterne i forbindelse med disse goders ankomst til Fællesskabet er de samme som dem, der er fastsat i Fællesskabets gældende toldbestemmelser vedrørende indførsel af goder til Fællesskabets toldområde

b) når ankomststedet for forsendelsen eller transporten af disse goder ligger uden for den medlemsstat i Fællesskabet hvortil de indføres, forsendes de inden for Fællesskabet under den ordning for intern fællesskabsforsendelse, som er fastsat i Fællesskabets gældende toldbestemmelser, i det omfang de straks ved indførslen til Fællesskabet er blevet angivet som henhørende under denne ordning

c) når forholdene ved godernes indførsel til Fællesskabet svarer til forhold, der, hvis goderne var indført i medfør af artikel 7, stk. 1, litra a) ville have betydet, at de var omfattet af en af de ordninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, punkt B, litra a), b), c) og d), eller en toldordning med midlertidig indførsel med fuldstændig fritagelse for importafgifter, træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at sikre, at disse goder kan forblive inden for Fællesskabet på samme betingelser som dem, der gælder for anvendelsen af disse ordninger.

1. (SIC! 2.) Følgende bestemmelser gælder for goder, der ikke er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra a), og som forsendes eller transporteres fra en medlemsstat til et område, som indgår i Fællesskabets toldområde, men som betragtes som et tredjelandsområde ved anvendelsen af dette direktiv:

a) formaliteterne i forbindelse med udførsel af disse goder fra Fællesskabets toldområde er de samme som dem, der er fastsat i Fællesskabets gældende toldbestemmelser vedrørende udførsel af goder fra Fællesskabets toldområde

b) for goder, der midlertidigt udføres fra Fællesskabet med henblik på genindførsel, træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at sikre, at disse goder ved genindførsel til Fællesskabet kan blive omfattet af samme bestemmelser, som hvis de midlertidigt var blevet udført fra Fællesskabets toldområde.

▼B

AFSNIT XIX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

Kommissionen forelægger for Rådet efter samråd med medlemsstaterne en beretning om funktionen af det fælles system for merværdiafgift i medlemsstaterne, første gang den 1. januar 1982 og derefter hvert andet år. Denne beretning fremsendes af Rådet til Europa-Parlamentet.

Artikel 35

Rådet vedtager i det fælles markeds interesse til sin tid på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg passende direktiver med henblik på at supplere det fælles system for merværdiafgift og navnlig med henblik

▼B

på gradvis at begrænse eller afskaffe de af medlemsstaterne trufne foranstaltninger, som afviger fra dette system, for således at opnå overensstemmelse mellem de nationale merværdiafgiftssystemer, og på denne måde forberede gennemførelsen af den i artikel 4 i Rådets første direktiv af 11. april 1967 anførte målsætning.

Artikel 36

Artikel 2, fjerde afsnit, og artikel 5 i Rådets første direktiv af 11. april 1967 ophæves.

Artikel 37

Rådets andet direktiv af 11. april 1967 ophæves i hver enkelt medlemsstat fra og med iværksættelsen af nærværende direktiv.

Artikel 38

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG A

LISTE OVER VIRKSOMHEDSFORMER INDEN FOR LANDBRUGS-PRODUKTION

I. JORDBRUG I EGENTLIG FORSTAND

1. Almindeligt landbrug, herunder vinavl
2. Frugtavl (herunder olievendyrkning) og gartneri med grønsager, blomster og prydplanter, også i drivhus
3. Produktion af champignon og krydderier, frøavl og produktion af stiklinger; drift af planteskoler

II. OPDRÆTNING I FORBINDELSE MED JORDBRUG

1. Kvægavl
2. Fjerkræavl
3. Kaninavl
4. Biavl
5. Silkeormeopdræt
6. Snegleavl

III. SKOVBRUG

IV. FISKERI

1. Ferskvandsfiskeri
2. Dambrug
3. Muslingeavl, østersavl og avl af andre blød- og krebsdyr
4. Opdræt af frøer

V. Som virksomhed inden for landbrugsproduktion anses ligeledes den forarbejdningsvirksomhed, som en landbruger foretager med hensyn til produkter, der hovedsagelig hidrører fra hans landbrugsproduktion, under benyttelse af de hjælpemidler, som normalt anvendes i landbrugs-, skovbrugs- og fiskeribedrifter.

▼B

BILAG B

LISTE OVER TJENESTEYDELSER PÅ LANDBRUGSOMRÅDET

Ved tjenesteydelser på landbrugsområdet forstås de tjenesteydelser, der normalt indgår som led i landbrugsproduktionen, især:

— markarbejde, høstning, tærskning, presning, opsamling og indkørsel, herunder tilsåning og tilpasning;

— emballering og behandling såsom tørring, rensning, knusning, desinficering og ensilering af landbrugsprodukter;

— opmagasinering af landbrugsprodukter;

— pasning, opdrætning eller opfedning af dyr;

— udlejning til landbrugsmæssige formål af de hjælpemidler, som normalt anvendes i landbrugs-, skovbrugs- og fiskeribedrifter;

— teknisk assistance;

— destruktion af skadelige planter og dyr, samt sprøjtning af planter og jord;

— drift af overrislings- og dræningsanlæg;

— beskæring af træer, skovhugst og andre tjenesteydelser inden for skovbrug.

▼B

BILAG C[1]

FÆLLES BEREGNINGSMETODE

I. Ved beregningen af merværdien for alle landbrugs-, skovbrugs- og fiskeribedrifter som en helhed tages værdien uden merværdiafgift af følgende faktorer i betragtning:

1. den endelige produktion, herunder eget forbrug inden for grupperne »landbrugsprodukter og jagtudbytte« samt »uforarbejdet træ«, som opregnet nedenfor i punkt IV og V, hvortil kommer de produkter, som hidrører fra de i bilag A, punkt V, anførte former for forarbejdningsvirksomhed;
2. det mellemkommende forbrug, som er nødvendigt for gennemførelsen af den under nr. 1 omhandlede produktion;
3. den faste bruttokapitaldannelse, som finder sted i forbindelse med de i bilag A og B anførte former for virksomhed.

II. Ved fastsættelsen af input og output for standardsats-landbrugere ses der i de nationale regnskaber bort fra input og output for landbrugere, henhørende under den almindelige merværdiafgiftsordning, idet der tages hensyn til samme faktorer som under punkt I.

III. Merværdien for standardsats-landbrugere er lig med forskellen mellem på den ene side værdien af den under punkt I, nr. 1, nævnte endelige produktion uden merværdiafgift og på den anden side summen af værdien af det mellemkommende forbrug, som omhandlet under punkt I, nr. 2, og den under punkt I, nr. 3, nævnte bruttokapitaldannelse. Alle disse faktorer vedrører kun standardsats-landbrugere.

IV. LANDBRUGSPRODUKTER OG JAGTUDBYTTE

	OSCE's kodenummer	
Korn (undtagen ris)		
Hvede og spelthvede		
Blød hvede og spelthvede	10.01.11 10.01.19	1 1
Vinterhvede (herunder spelthvede)	—	
Vårhvede	—	
Hård hvede	10.01.51 10.01.59	
Vinterhvede	—	
Vårhvede	—	
Rug og blandsæd		
Rug	10.02.00	
Vinterrug	—	
Vårrug	—	
Blandsæd	10.01.11 10.01.19	2 2
Byg	10.03.10 10.03.90	
Vinterbyg	—	
Vårbyg	—	
Havre og blandinger af vårkorn		
Havre	10.04.10 10.04.90	
Blandinger af vårkorn	—	
Majskorn	10.05.10 10.05.92	

[1] Den i dette bilag anvendte klassificering er den samme som den, der benyttes i EUROSTAT's (De europæiske Fællesskabers statistiske Kontor) landøkonomiske regnskaber.

▼B

	OSCE's kodenummer	
Andre kornsorter (undtagen ris)		
Boghvede	10.07.10	
Hirse	10.07.91	
Sorghum	10.07.95	
Kanariegræs	10.07.96	
Andre kornsorter (undtagen ris)	10.07.99	
Uafskallet ris	10.06.11	
Tørrede grønsager		
Tørrede ærter og foderærter	07.05.11	
Tørrede ærter, undtagen foderærter	—	
Tørrede ærter (undtagen kikerærter)	—	
Kikerærter	—	
Foderærter	—	
Tørrede bønner, foderbønner og hestebønner		
Tørrede bønner	07.05.15	
Foderbønner og hestebønner	07.05.95	
Andre tørrede grønsager		
Linser	07.05.91	
Vikkefrø	12.03.31	2
Lupinfrø	12.03.49	2
Andre tørrede grønsager og blandinger af tørrede grønsager, også med iblandet korn	07.05.97	
Planter, som kræver konstant løsnet jord		
Kartofler		
Kartofler (undtagen læggekartofler)		
Tidlige kartofler	07.01.13 07.01.15	
Andre kartofler	07.01.17 07.01.19	
Læggekartofler	07.01.11	
Sukkerroer	12.04.11	
Runkelroer, kålroer, gulerødder og foderraps; andre planter, som kræver konstant løsnet jord		
Runkelroer	12.10.10	
Kålroer, gulerødder, foderraps		
Kålroer		
Gulerødder, foderraps		
Foderkål	12.10.99	2
Andre planter, som kræver konstant løsnet jord		
Jordskokker	07.06.10	
Søde kartofler	07.06.50	
Andre planter, som kræver konstant løsnet jord	07.06.30 12.10.99	3

▼B

	OSCE's kodenummer	
Planter til industriel brug		
Olieholdige frø og frugter (undtagen oliven)		
Rapsfrø og rybsfrø	12.01.91	
Vinterraps	—	
Sommerraps	—	
Ryps	—	
Solsikkefrø	12.01.95	
Soyabønner	12.01.40	
Ricinusfrø	12.01.50	
Hørfrø	12.01.61 12.01.69	
Sesamfrø, hampefrø, sennepsfrø, valmuefrø		
Sesamfrø	12.01.97	
Hampefrø	12.01.94	
Sennepsfrø	12.01.92	
Valmuefrø	12.01.93	
Tekstilplanter		
Hør	54.01.10	
Hamp	57.01.10	
Råtobak (også tørret)	24.01.10 24.01.90	
Humle	12.06.00	
Andre planter til industriel brug		
Cikorie	12.05.00	
Planter til medicinsk brug, aroma- og krydderplanter		
Safran	09.10.31	
Kommen	07.01.82	
Andre planter til medicinsk brug, aroma og krydderplanter	09.09 (11-13-15-17-18) 09.10 (11-20-51-55-71) 12.07 (10-20-30-40-50-60-70-80-91-99)	
Friske grønsager		
Kål		
Blomkål	07.01.21 07.01.22	
Anden kål		
Rosenkål	07.01.26	
Hvidkål, Rødkål, Savojkål (eller ribbekål)	07.01.23	
Grønkål, Andre kål	07.01.27	1
Grønsager med blade og stængel, undtagen kål		
Knoldselleri og bladselleri	07.01.51 07.01.53 07.01.97	2
Porrer	07.01.68	
Hovedsalat	07.01.31 07.01.33	

▼B

	OSCE's kodenummer	
Smalbladet og bredbladet endivie	07.01.36	1
Spinat	07.01.29	
Asparges	07.01.71	
Wittloof-cikorie (endivier)	07 01.34	
Artiskokker	07.01.73	
Andre grønsager med blade og stængel		
Tandfri forårssalat	07.01.36	2
Bladbeder og kardoner	07.01.37	
Fennikel	07.01.91	
Rabarber, Karse, Persille, Roe-brocoli, Andre grønsager med blade og stængel	07.01.97	1
Grønsager, som dyrkes for frugtens skyld		
Tomater	07.01.75 07.01.77	
Agurker og asier	07.01.83 07.01.85	
Meloner	08.09.10	
Auberginer, græska	07.01.95	
Spansk peber	07.01.93	
Andre grønsager, som dyrkes for frugtens skyld	07.01.97	3
Rodfrugter, løg og rodknolde		
Knudekål	07.01.27	2
Køkkenturnips, Gulerødder	07.01.54	
Hvidløg	07.01.67	
Løg og skalotteløg	07.01 (62-63-66)	
Rødbeder, Havrerødder og skorzoner	07.01.56	
Andre rodfrugter, løg og rodknolde (purløg, radiser, turnips, peberrod)	07.01.59	
Bælgfrugter		
Grønærter	07.01.41 07.01.43	
Bønner	07.01.45 07.01.47	
Andre bælgfrugter	07.01.49	
Champignon, dyrkede	07.01.87	
Friske frugter, herunder citrusfrugter, undtagen druer og oliven		
Spiseæbler og spisepærer		
Spiseæbler	08.06 (13-15-17)	
Spisepærer	08.06 (36-38)	
Æbler til fremstilling af æblecider eller æblesaft og pærer til fremstilling af pærecider eller pæresaft		

▼B

	OSCE's kodenummer	
Æbler til fremstilling af æblecider eller æblesaft	08.06.11	
Pærer til fremstilling af pærecider eller pæresaft	08.06.32	
Stenfrugter		
Ferskener	08.07.32	
Abrikoser	08.07.10	
Kirsebær	08.07 (51-55)	
Blommer, herunder mirabeller og reineclauder; sveskeblommer	08.07 (71-75)	
Andre stenfrugter	08.07.90	
Nødder		
Valnødder	08.05.31	
Hasselnødder	08.05.91	
Mandler	08.05.11 08.05.19	
Spiselige kastanjer	08.05.50	
Andre nødder (undtagen tropiske)		
Pistachenødder	08.05.70	
Andre nødder (undtagen tropiske)	08.05.97	1
Andre frugter af træagtige planter		
Figner	08.03.10	
Kvæder	08.06.50	
Andre frugter af træagtige planter (undtagen tropiske)	08.09.90	1
Jordbær	08.08 (11-15)	
Bær		
Ribs og solbær		
Solbær	08.08.41	
Ribs	08.08.49	1
Hindbær		
Stikkelsbær	08.08.90	1
Andre bær (f.eks dyrkede morbær) undtagen vilde morbær	08.09.90	2
Citrusfrugter		
Appelsiner og pomeranser	08.02 (21-22-24-27)	
Mandariner og clementiner	08.02 (32-36)	
Citroner	08.02.50	
Grapefrugter	08.02.70	
Andre citrusfrugter	08.02.90	
Sukat	—	
Limetter	—	
Bergamotcitroner	—	
Andre citrusfrugter	—	

▼B

	OSCE's kodenummer	
Druer og oliven		
Druer		
Druer til spisebrug	08.04 (21-23)	
Andre druer (til vinfremstilling, til fremstilling af saft eller til fremstilling af tørrede druer)	08.04 (25-27)	
Oliven		
Oliven til spisebrug	07.01.78	
Andre oliven (til fremstilling af olie)	07.01.79 07.03.13	
Andre vegetabilske produkter		
Foderplanter ([1])	12.10.99	1
Planteskoleplanter		
Frugtræer og buske	06.02 (19-40-51-55)	
Vinplanter	06.02 (10-30)	
Prydtræer og buske	06.02 (71-75-79-98)	
Forstplanter	06.02.60	
Flettematerialer		
Vidjer, rør, spanskrør	14.01 (11-19-51-59)	
Siv og bambus	14.01 (31-39)	
Andre flettematerialer	14.01.90	
Blomster, prydplanter og juletræer		
Blomsterløg og blomster, rod- og stængelknolde	06.01.10	
Prydplanter	06.01 (31-39) 06.03 (11-15-90) 06.04 (20-40-50) 06.04.90	
Blomster til afskæring, blomstergrønt og blade		
Juletræer		
Flerårige frilandsstauder	06.02.92	
Frø		
Frø af landbrugsprodukter ([2])	06.02.95 12.03 (11-19-35-39-44-46-84-86-89)	
	12.03.31	1
	12.03.49	1
Blomsterfrø	12.03.81	
Produkter fra frugthøst (plukning) ([3])	07.01 (88 — 89) 08.05.97 08.08.31 08.08.35 08.08.49 08.08.90 23.06.10	 2 2 2 1

▼B

	OSCE's kodenummer	
Restprodukter ([4])		
Restprodukter fra dyrkning af korn (undtagen ris)		
Restprodukter fra dyrkning af ris		
Restprodukter fra dyrkning af grønsager, der er tørrede	12.08 (10 — 31) 12.08.90	
Restprodukter fra dyrkning af planter, der kræver konstant løsnet jord	12.09.00 13.03.12 14.02 (10-21-23-25-29)	
Restprodukter fra dyrkning af planter til industriel brug	14.03.00 14.04.00 14.05 (11 — 19)	
Restprodukter fra dyrkning af friske grønsager	15.16.10	
Restprodukter for dyrkning af frugter og citrusfrugter	23.06.10 23.06.30 13.01.00	2
Restprodukter fra dyrkning af druer og oliven		
Andre restprodukter fra dyrkning af planter		
Andre vegetabilske produkter		
Druesaft og vin		
Druesaft	22.04.00	
Vin	22.05 (21-25-31-35-41-44-45-47-51-57-59-61-69)	
Restprodukter fra vinfremstilling ([5])	23.05.00	
Olivenolie		
Jomfruolie ([6])	15.07.06	
Olivenolie, ikke raffineret ([6])	15.07 (07 — 08)	
Restprodukter fra udvinding af olivenolie ([7])	23.04.05	
Hornkvæg		
Tamkvæg	01.02 (11-13-14-15-17)	
Kalve	—	
Andet tamkvæg, ikke 1 år gamle	—	
Kvier	—	
Køer	—	
Tyre til avlsbrug		
Tyre til avlsbrug mellem 1 og 2 år gamle	—	
Tyre til avlsbrug, over 2 år gamle	—	
Hornkvæg til slagtning og til opfedning		
Hornkvæg til slagtning og til opfedning, mellem 1 og 2 år gamle	—	
Hornkvæg til slagtning og til opfedning, over 2 år gamle	—	

▼B

	OSCE's kodenummer	
Svin		
Tamsvin	01.03 (11 — 15 — 17)	
Pattegrise	—	
Unge svin	—	
Svin til opfedning	—	
Søer til avlsbrug	—	
Orner til avlsbrug	—	
Enhovede dyr		
Heste	01.01 (11 — 15 — 19)	
Æsler	01.01.31	
Mulæsler og muldyr	01.01.50	
Får og geder		
Tamfår	01.04 (11 — 13)	
Tamgeder	01.04.15	
Flerkræ, kaniner, duer og andre dyr		
Høns	01.05 (10 — 91)	
Ænder	01.05.93	
Gæs	01.05.95	
Kalkuner	01.05.97	
Perlehøns	01.05.98	
Tamkaniner	01.06.10	
Tamduer	01.06.30	
Andre dyr		
Bier	—	
Silkeorme	—	
Pelsdyr	—	
Snegle (undtagen havsnegle)	03.03.66	
Andre dyr	01.06.99 02.04.99	1
Vildt og kød af vildt		
Vildt ([8])	01.01.39 01.02.90 01.03.90 01.04.90 01.06.91	
Kød af vildt	02.04.30	
Mælk til videreforarbejdning		
Komælk	—	
Fåremælk	—	

▼B

	OSCE's kodenummer	
Gedemælk	—	
Bøffelkomælk	—	
Æg		
Hønseæg		
Rugehønseæg	04.05.12	1
Andre hønseæg	04.05.14	
Andre æg end hønseæg		
Andre rugeæg end hønseæg	04.05.12	2
Andre æg end hønseæg	04.05.16 04.05.18	
Andre animalske produkter		
Uld (herunder dyrehår) ([9])	53.01 (10 — 20) 53.02 (93 — 95)	
Honning	04.06.00	
Kokoner	50.01.00	
Restprodukter fra animalske produkter ([10])	15.15.10 43.01. (10—20—30—90)	
Andre animalske produkter	53.02.97	
Landbrugsmæssigt lønarbejde ([11])		
Landbrugsprodukter, som næsten udelukkende indføres		
Olieholdige frø og frugter		
Jordnøddefrø	12.01.11 12.01.15	
Kopra	12.01.20	
Dværgpalmenødder og -kerner	12.01.30	
Bomuldsfrø	12.01.96	
Andre olieholdige frø og frugter	12.01.99	
Tropiske tekstilplanter		
Bomuld	55.01.00	
Andre tekstilplanter		
Manila	57.02.00	
Jute	57.03.10	
Sisal	57.04.10	
Kokos	57.04.30	
Ramie	54.02.00	
Andre tekstilplanter	57.04.50	
Andre tropiske planter til industriel brug		
Kaffe	09.01.11	
Kakao	18.01.00	
Sukkerrør	12.04.30	

▼B

	OSCE's kodenummer
Tropiske frugter	
Tropiske frugter med skal	
Kokosnødder	08.01.75
Akajounødder	08.01.77
Paranødder	08.01.80
Pekannødder	08.05.80
Andre tropiske frugter	
Dadler	08.01.10
Bananer	08.01 (31 — 35)
Ananas	08.01.50
Melontræsfrugter (papaya)	08.08.50
Andre tropiske frugter	08.01 (60 — 99)
Råt elfenben	05.10.00

(1) F.eks. hø, kløver (undtagen foderkål)
(2) Undtagen frø af korn, ris og kartofler.
(3) F.eks. vilde champignon, tyttebær, blåbær, vilde morbær, vilde hindbær m. v.
(4) F.eks. halm, blade, ærtebælge og bønnebælge.
(5) F.eks. vinbærme, rå vinsten m. v.
(6) De to produkter adskiller sig ikke ved forskellige produktionsstadier, men ved forarbejdningsmetoden.
(7) F.eks. oliekager og andre restprodukter fra udvinding af olivenolie.
(8) Levende vildt omfatter kun opdrættet vildt og vildt i fangenskab.
(9) På betingelse af, at de udgør de vigtigste produkter.
(10) F.eks. huder, dyrehår, pelsskind af slagtet vildt, voks, gødning, ajle.
(11) Dvs. tjenesteydelser, som *normalt* præsteres af landbrugsvirksomhederne selv, f.eks. pløjning, høstning, tærskning af korn, tørring af tobak, klipning af får, pasning af dyr.

V. UFORARBEJDET TRÆ

Harpiksholdigt bygningstømmer og gavntømmer

Harpiksholdigt rundtømmer (nåletræ)

— 1. Uafbarket

(1) Rødgran, hvidgran, douglas

(2) Fyr, lærk

— 2. Minetræ

(1) Rødgran, hvidgran, douglas

(2) Fyr, lærk

— 3. Andet rundtømmer

(1) Rødgran, hvidgran, douglas

(2) Fyr, lærk

Harpiksholdigt træ (nåletræ) til papirmasse

— (1) Rødgran, hvidgran, douglas

— (2) Fyr, lærk

Brænde af harpiksholdigt træ (nåletræ)

Rødgran, hvidgran, douglas

Fyr, lærk

Bygningstømmer og gavntømmer af løvtræ

Rundtømmer af løvtræ

— 1. Uafbarket

(1) Eg

(2) Bøg

(3) Poppel

(4) Andre

— 2. Minetræ

(1) Eg

(2) Andre

▼B

— 3. Andet rundtømmer

(1) Eg

(2) Bøg

(3) Poppel

(4) Andre

Løvtræ til papirmasse

— 1. Eg

— 2. Bøg

— 3. Poppel

— 4. Andre

Brænde af løvtræ

Eg

Bøg

Poppel

Andre

Tjenesteydelser vedrørende skovbrug [1]

Andre produkter (f. eks. bark, kork, harpiks)

[1] Dvs. tjenesteydelser vedrørende skovbrug, som normalt præsteres af skovbrugsvirksomhederne selv (f.eks. fældning af træer).

▼B

BILAG D

LISTE OVER DE FORMER FOR VIRKSOMHED, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 5, TREDJE AFSNIT

1. Telekommunikation
2. Vand-, gas-, elektricitets- og dampforsyning
3. Godstransport
4. Tjenesteydelser i havne og lufthavne
5. Personbefordring
6. Levering af nye varer, fremstillet med henblik på salg
7. Transaktioner i forbindelse med landbrugsprodukter, foretaget af landbrugsinterventionsorganer i medfør af forordningerne om de fælles markedsordninger for disse produkter
8. Drift af handelsmesser og -udstillinger
9. Oplagring
10. Erhvervsmæssige reklamebureauers virksomhed
11. Rejsebureauers virksomhed
12. Transaktioner i forbindelse med virksomhedskantiner, indkøbssammenslutninger, kooperativer og lignende foretagender
13. Radio- og TV-selskabers virksomhed med undtagelse af den i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra q), omhandlede.

▼B

BILAG E

LISTE OVER TRANSAKTIONER OMHANDLET I ARTIKEL 28, STK. 3, LITRA a)

1. ►M3 ——————— ◄
2. Transaktioner omhandlet i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra e)
3. ►M3 ——————— ◄
4. ►M3 ——————— ◄
5. ►M3 ——————— ◄
6. ►M3 ——————— ◄
7. Transaktioner omhandlet i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra q)
8. ►M3 ——————— ◄
9. ►M3 ——————— ◄
10. ►M3 ——————— ◄
11. Afleveringer omfattet af artikel 13, punkt B, litra g), såfremt de er foretaget af afgiftspligtige personer med fradragsret for afgifter erlagt i tidligere omsætningsled på den pågældende bygning
12. ►M3 ——————— ◄
13. ►M3 ——————— ◄
14. ►M3 ——————— ◄
15. Tjenesteydelser præsteret af de i artikel 26 omhandlede rejsebureauer og af rejsebureauer, der handler i den rejsendes navn og for hans regning, i forbindelse med rejser uden for Fællesskabet.

▼B

BILAG F

LISTE OVER TRANSAKTIONER OMHANDLET I ARTIKEL 28, STK. 3, LITRA b)

1. Opkrævning af entré ved sportsarrangementer
2. Tjenesteydelser præsteret af forfattere, kunstnere herunder udøvende kunstnere, advokater og andre personer i liberale erhverv bortset fra lægegerningen og dertil knyttede erhverv, såfremt det ikke drejer sig om de tjenesteydelser, der er anført i bilag B til Rådets andet direktiv af 11. april 1967
3. ►M3 ——————— ◄
4. ►M3 ——————— ◄
5. Tjenesteydelser og dertil knyttede leveringer af goder, præsteret af det offentlige post- og telegrafvæsen inden for området telekommunikation
6. Tjenesteydelser og dertil knyttede leveringer af goder, foretaget af bedemandsforretninger
7. Transaktioner præsteret af blinde eller af værksteder for blinde, under forudsætning af at de nævnte afgiftsfritagelser ikke medfører konkurrencefordrejning af betydning
8. Levering af goder og tjenesteydelser til organer, der har til opgave at anlægge, udstyre og vedligeholde kirkegårde, gravsteder og mindesmærker for krigsofre
9. ►M3 ——————— ◄
10. Transaktioner præsteret af hospitaler, der ikke er omfattet af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra b)
11. ►M3 ——————— ◄
12. Offentlig vandforsyning
13. ►M3 ——————— ◄
14. ►M3 ——————— ◄
15. ►M3 ——————— ◄
16. Levering af bygninger og jord, omhandlet i artikel 4, stk. 3
17. Befordring af personer

    Transport af goder, såsom bagage og motorkøretøjer, der medføres af rejsende, eller tjenesteydelser i forbindelse med personbefordring, fritages kun for afgift i det omfang, befordringen af disse personer er afgiftsfri
18. ►M3 ——————— ◄
19. ►M3 ——————— ◄
20. ►M3 ——————— ◄
21. ►M3 ——————— ◄
22. ►M3 ——————— ◄
23. Levering, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af luftfartøjer, som benyttes af statsinstitutioner, samt af genstande, der er indbygget i eller anvendes ved udnyttelsen af disse luftfartøjer
24. ►M3 ——————— ◄
25. Levering, ombygning, reparation, vedligeholdelse, chartring og udlejning af krigsskibe

▼M13

———————

▼B

27. Tjenesteydelser præsteret af de i artikel 26 omhandlede rejsebureauer og af rejsebureauer, der handler i den rejsendes navn og for hans regning, i forbindelse med rejser inden for Fællesskabet.

▼B

BILAG G

VALGMULIGHED

1. Den i artikel 28, stk. 3, litra c), omhandlede valgmulighed kan tilstås i følgende tilfælde:

   a) ved de i bilag E omhandlede transaktioner:

      medlemsstater, i hvilke der allerede gælder afgiftsfritagelse, men med mulighed for at vælge at erlægge afgift, kan opretholde denne valgmulighed;

   b) ved de i bilag F omhandlede transaktioner:

      medlemsstater, der som overgangsordning opretholder afgiftsfritagelse, kan give de pågældende personer mulighed for at vælge at erlægge afgift.

2. Medlemsstater, der giver valgmulighed vedrørende sådan erlæggelse af afgift, som ikke er omfattet af stk. 1, kan give afgiftspligtige personer, der benytter sig af denne mulighed, tilladelse til at fortsætte dermed indtil udløbet af en periode på tre år fra tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden.

▼M5

BILAG H

LISTE OVER LEVERINGER AF GODER OG TJENESTEYDELSER, SOM KAN BELÆGGES MED REDUCEREDE MOMSSATSER

Ved transponering af nedenstående kategorier til national ret, kan medlemsstaterne, hvor det drejer sig om produkter, anvende Den Kombinerede Nomenklatur til at fastsætte, hvad den pågældende kategori præcist dækker.

Kategori	Beskrivelse
1	Levnedsmidler og foder (herunder drikkevarer bortset fra alkoholholdige drikkevarer); levende dyr, frø, planter og ingredienser, der normalt er bestemt til anvendelse ved tilberedning af levnedsmidler eller foder; produkter, der normalt er bestemt til at anvendes som supplement til eller i stedet for levnedsmidler og foder.
2	Vandforsyning.
3	Farmaceutiske produkter, som normalt anvendes til sundhedspleje, sygdomsforebyggelse og medicinsk og veterinærmedicinsk behandling, herunder svangerskabsforebyggende produkter og hygiejnebeskyttelsesmidler til kvinder.
4	Medicinsk udstyr, hjælpemidler og andre apparater, der normalt anvendes til at mindske eller behandle handicaps, udelukkende til handicappedes personlige brug, herunder også reparation af sådanne goder, samt børnesæder til biler.
5	Befordring af personer og disses bagage.
6	Levering af bøger, herunder udlån på biblioteker (herunder brochurer, foldere og lignende tryksager, billedbøger, tegne- eller malebøger til børn, trykt eller håndskreven musik, geografiske og hydrografiske kort eller tilsvarende), aviser og tidsskrifter, bortset fra materiale, der udelukkende eller hovedsagelig er reklame.
7	Entré til forestillinger, teatre, cirkus, messer, forlystelsesparker, koncerter, museer, zoologiske haver, biografer, udstillinger og lignende kulturelle begivenheder og etablissementer. Radio- og tv-modtagelse.
8	Tjenester ydet af eller honorarer til forfattere, komponister og udøvende kunstnere.
9	Levering, opførelse, renovering og ombygning af boliger som led i en socialpolitik.
10	Levering af goder og tjenesteydelser, der normalt er bestemt til anvendelse i landbrugsproduktionen, bortset fra kapitalgoder såsom maskiner og bygninger.
11	Ophold på hoteller og lignende etablissementer, herunder ferieophold og udlejning af pladser på campingpladser og pladser til beboelsesvogne.
12	Entré til sportsbegivenheder.
13	Adgang til brug af sportsfaciliteter.
14	Levering af goder og tjenesteydelser fra velgørende organisationer, der af medlemsstaterne er anerkendt som sådanne, og som arbejder med sigte på velfærd og social sikring, medmindre disse leveringer er fritaget i henhold til artikel 13.
15	Begravelsesvirksomhed og ligbrænding samt levering af goder i forbindelse hermed.
16	Lægebehandling, tandlægebehandling og termoterapi, medmindre disse tjenesteydelser er fritaget i henhold til artikel 13.
17	Tjenesteydelser i forbindelse med renholdelse af gader og renovation samt behandling af affald, som ikke ydes af organer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 5.

▼**M8**

BILAG I

KUNSTGENSTANDE, SAMLEROBJEKTER OG ANTIKVITETER

I dette direktiv forstås

a) ved »kunstgenstande« følgende goder:

— malerier, kollager o.lign., tegninger og pasteller, der af kunstneren udelukkende er udført i hånden, undtagen bygnings- og maskintegninger samt andre tegninger til industrielle, kommercielle, topografiske eller lignende formål, hånddekorerede industriprodukter, malede teaterkulisser, atelierbagtæpper o.lign. (KN-kode 9701)

— originale stik, tryk og litografier, hvorved forstås et begrænset antal direkte aftryk i sort og hvidt eller i farve af én eller flere plader, der af kunstneren udelukkende er udført i hånden, uanset hvilken teknik og hvilket materiale han har anvendt, dog således at der ikke må være benyttet nogen mekanisk eller fotomekanisk proces (KN-kode 9702 00 00)

— originale skulpturer, uanset materialets art, når skulpturerne udelukkende er udført af kunstneren; afstøbninger af skulpturer, hvoraf antallet, der ikke må overstige otte eksemplarer, kontrolleres af kunstneren eller dennes retssuccessorer (KN-kode 9703 00 00); undtagelsesvis og i tilfælde, som medlemsstaterne fastlægger, kan grænsen på otte eksemplarer overskrides for afstøbninger af skulpturer fra før den 1. januar 1989

— tapisserier (KN-kode 5805 00 00) og vægtekstiler (KN-kode 6304) udført i hånden på grundlag af kunstneres originale tegninger, såfremt der ikke findes mere end otte eksemplarer af hver

— keramiske unika, der udelukkende er udført af kunstneren, og som er signeret af denne

— emaljearbejder på kobber, der udelukkende er udført i hånden i et antal, der ikke må overstige otte eksemplarer, og som nummereres og får påført kunstnerens eller kunstatelierets signatur, undtagen bijouterivarer og guld- og sølvsmedearbejder

— fotografier taget af kunstneren, aftrykt af denne eller under dennes tilsyn, signeret og nummereret i et antal på op til 30 eksemplarer, uanset formater og underlag

b) ved »samlerobjekter« følgende goder:

— frimærker, stempelmærker, førstedagskuverter, helsager o.lign, makulerede eller umakulerede, forudsat at de ikke er eller ikke bliver gangbare (KN-kode 9704 00 00)

— zoologiske, botaniske, mineralogiske, anatomiske, historiske, arkæologiske, palæontologiske, etnografiske eller numismatiske samlinger og samlerobjekter (KN-kode 9705 00 00)

c) ved »antikviteter« goder, der hverken er kunstgenstande eller samlerobjekter, men som er over 100 år gamle (KN-kode 9706 00 00).

▼**M10**

BILAG J

Beskrivelse af goderne	KN-kode
Tin	8001
Kobber	7402 7403 7405 7408
Zink	7901
Nikkel	7502
Aluminium	7601
Bly	7801
Indium	ex 8112 91
	ex 8112 99
Korn	1001 til 1005
	1006: uafskallet ris
	1007 til 1008
Olieholdige frø og frugter	1201 til 1207
Kokosnødder, paranødder og akajounødder	0801
Andre nødder	0802
Oliven	0711 20
Frø og bønner (herunder sojabønner)	1201 til 1207
Ubrændt kaffe	0901 11 00 0901 12 00
Te	0902
Kakaobønner, hele eller brækkede, rå eller brændte	1801
Råsukker	1701 11 1701 12
Gummi, i ubearbejdet form eller som plader eller bånd	4001 4002
Uld	5101
Kemiske produkter, bulk	Kapitel 28 og 29
Mineralolie (herunder propan og butan samt råolie)	2709 2710 2711 12 2711 13
Sølv	7106
Platin (Palladium, Rhodium)	7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00

▼**M10**

Beskrivelse af goderne	KN-kode
Kartofler	0701
Vegetabilske fedtstoffer og olier og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede	1507 til 1515

▼**M16**

BILAG K

Liste over tjenesteydelser omhandlet i artikel 28, stk. 6

1. Småreparationer:
   — cykler
   — sko og lædervarer
   — beklædningsgenstande og linned (herunder reparation og ændring).
2. Reparation og renovering af private boliger, bortset fra materialer, som udgør en betydelig del af værdien af den leverede tjenesteydelse.
3. Vinduespudsning og rengøring i private husholdninger.
4. Pleje i hjemmet (f.eks. hjemmehjælp og pleje af unge, ældre, syge eller handicappede).
5. Frisørvirksomhed.